

Regulamentul de Competiții
2018-2019

În vigoare de la 1 noiembrie 2017

Cuvânt înainte,

Aceasta este ultima versiune a Regulamentului de Competiții care a fost tradusă și adaptată după „IAAF Competition Rules 2018-2019” și a intrat în vigoare cu data de 1 noiembrie 2017.

Regulamentul de Competiții este actualizat la fiecare doi ani de către IAAF și respectiv de către Comisia de arbitraj a Federației Române de Atletism.

Acest Regulament stă la baza desfășurării tuturor competițiilor desfășurate în țara noastră și reglementează întreaga activitate competițională.

Sper ca acest material să vină în ajutorul sportivilor, antrenorilor și arbitrilor și să fie unul din elementele de susținere a performanței în România.

Alexandru Ștefan
Președintele Comisiei de Arbitraj
a F.R.A

Cuprins

Prefață

Lista Regulilor IAAF

Definiții

Competiții internațional

Reguli tehnice)

Secțiunea I - Oficialii

Secțiunea a II-a - Reglementări generale pentru competiții

Secțiunea a III-a – Probele de pistă

Secțiunea a IV-a - Probele de teren

A. Săriturile verticale

B. Săriturile orizontale

C. Probele de aruncări

Secțiunea a V-a - Probele combinate

Secțiunea a VI-a - Competițiile de sală

Secțiunea a VII-a - Probele de marș

Secțiunea a VIII-a - Alergările pe șosea

Secțiunea a IX-a - Probele de cros

LISTA REGULILOR IAAF

Regula

Pagina

Definiții

1	Competițiile internaționale	1
2	Autorizația de a organiza competiții	1
3	Reglementări privind desfășurarea competițiilor internaționale	2
4	Condiții de participare la competițiile internaționale	2
5	Elegibilitatea de a reprezenta o federație	3
6	Plățile pentru atleți	4
7	Reprezentanții atleților	4
8	Publicitatea și afișajul pe timpul competițiilor internaționale	5
20	Definiția atletului cu drept de participare	6
21	Restricționarea competițiilor pentru atleții cu drept de participare	6
22	Lipsa dreptului de a concura la competiții internaționale și locale	7

Reguli tehnice (Regulile 100 – 263)

100 Generalități

Secțiunea I – Oficialii

110	Oficialii internaționali	8
111	Delegații organizatorici	9
112	Delegații tehnici	9
113	Delegatul medical	10
114	Delegatul pentru controlul doping	10
115	Oficialii tehnici internaționali (ITO) și oficialii internaționali Pentru cros, alergări pe șosea și alergări pe munte	10
116	Judecătorii internaționali pentru probele de marș	11

117	Măsurătorul internațional pentru alergările pe șosea	11
118	Starterul internațional și judecătorul internațional pentru fotofiniș	11
119	Juriul de apel	11
120	Oficialii din competiții	12
121	Directorul de competiție	13
122	Director de reuniune	13
123	Managerul tehnic	14
124	Managerul cu prezentarea probelor	14
125	Arbitrii	15
126	Judecătorii	18
127	Asistentii arbitrilor (la probele de alergări și de marș)	19
128	Cronometrorii și judecătorii de finiș	20
129	Coordonatorul de start, starterul și starterii de rechemare	20
130	Asistenții starterului	20
131	Numărătorii de ture	21
132	Secretarul de competiție	21
133	Arbitrul cu ordinea	23
134	Operatorul anemometrului	23
135	Arbitrul însărcinat cu măsurătorile electronice	23
136	Judecătorii de la camera de apel	24
137	Responsabilul cu publicitatea	24

Secțiunea a II-a - REGULI GENERALE de COMPETIȚIE

140	Bazele sportive	25
141	Grupele de vârstă	25
142	Înscrierile	26
143	Îmbrăcămintea, pantofii și numerele de concurs	27
144	Asistența pentru atleți	29
145	Descalificarea	30
146	Contestațiile și apelurile	31
147	Competiția mixtă	33
148	Măsurătorile	34
149	Valabilitatea performanțelor	34
150	Înregistrările video	35
151	Rezultatele	35

Secțiunea a III-a - PROBELE DE PISTĂ

160	Măsurarea pistei	36
161	Blocurile de start	37
162	Startul	38
163	Cursele de alergari	41
164	Finișul	43
165	Cronometrarea și fotofinișul	44
166	Repartizarea, tragerea la sorți și calificarea în probele de pistă	47
167	Egalitățile	51
168	Probele de garduri	51
169	Probele de obstacole	54
170	Probele de ștafetă	56

Secțiunea a IV-a PROBELE DE TEREN

180	Condiții generale	59
-----	-------------------	----

A. Săriturile pe verticală	
181 Condiții generale	64
182 Săritura în înălțime	67
183 Săritura cu prăjina	69
B. Săriturile pe orizontală	
184 Condiții generale	74
185 Săritura în lungime	76
186 Triplu salt	78
Probele de aruncări	
187 Condiții generale	79
188 Aruncarea greutății	87
189 Aruncarea discului	89
190 Aruncarea ciocanului	91
191 Cușca de la aruncarea ciocanului	92
193 Aruncarea suliței	100
Secțiunea a V-a - PROBELE COMBINATE	
200 Probe combinate	105
Secțiunea a VI-a - COMPETIȚIILE ÎN SALĂ	
210 Aplicabilitatea regulilor de la competițiile în aer liber la cele din sală	107
211 Sala de competiții	107
212 Pista în linie dreaptă	107
213 Pista circulară și culoarele	108
214 Startul și finišul pe pista ovală	108
215 Tragerea la sorți a culoarelor	109
217 Îmbrăcămintea, încălțăminte și numerele de concurs	110
217 Probele de garduri	110
218 Probele de ștafetă	110
219 Săritura în înălțime	110
220 Săritura cu prăjina	111
221 Săriturile orizontale	111
222 Aruncarea greutății	111
223 Competițiile de probe combinate	112
Secțiunea a VII-a - PROBELE DE MARȘ	
230 Marșul	113
Secțiunea a VIII-a – ALERGĂRILE PE ȘOSEA	
240 Alergările pe șosea	116
Secțiunea a IX-a – CROSUL	
250 Probele de cros și alergarea montana	118
251 Alergări pe Munte	
252 Probe de trial	120

DEFINIȚII

Personalul de reprezentare al atletului

Orice antrenor, manager, reprezentant, agent, membru al staff-ului, oficial, personal medical sau nemedical, părinte sau orice altă persoană angajată/voluntară să lucreze cu sportivul sau federația națională a sportivului, care participă la o competiție internațională/națională.

IAAF

Asociația Internațională a Federațiilor de Atletism

Asociație zonală

O asociație zonală a IAAF care răspunde de dezvoltarea atletismului într-una din cele șase zone în care sunt împărțiți membrii în Regulamentul IAAF.

Atletism

Alergări, probe de teren, alergări pe șosea, marș, cros și alergări pe munte.

Beneficiu

Primirea sau oferirea directă sau indirectă a unei sume de bani sau echivalentul acestei sume (alta decât banii oferiți ca premiu sau stipulați contractual sau sponsorizare).

Cetățean

O persoană care deține cetățenia legală a unei țări, sau, în cazul unui teritoriu, cetățenia legală a țării care tutează teritoriul și statutul legal corespunzător al acelui teritoriu conform legilor aplicabile.

Cetățenie

Cetățenia legală a unei țări, sau, în cazul unui teritoriu, cetățenia legală a țării care tutează teritoriul și statutul legal corespunzător al acelui teritoriu conform legilor aplicabile.

Challenge Mondial de marș

O serie anuală de competiții de marș la care atleții participă și pot obține puncte în conformitate cu reglementările aprobate de Consiliu. Această serie este organizată de IAAF.

Challenge Mondial de probe combinate

O serie anuală de competiții de probe combinate la care atleții participă și pot obține puncte în conformitate cu reglementările aprobate de Consiliu. Această serie este organizată de IAAF.

CIO

Comitetul Internațional Olimpic.

Club

Un club sau o asociație de atleți afiliată unui membru în conformitate cu regulile referitoare la membrii.

Comisie

O comisie a IAAF desemnată de către Consiliu conform dispozițiilor din Regulamentul IAAF.

Competiție

O probă sau serie de probe organizate într-una sau mai multe zile.

Competiție internațională

Orice competiție internațională menționată în regula 1.1 din prezentele Reguli.

Concurs internațional pe bază de invitație

O competiție de atletism la care atleții afiliați la doi sau mai mulți membri IAAF participă pe baza invitației organizatorului concursului.

Consiliu

Consiliul IAAF

Regulamentul

Regulamentul IAAF

Directive de procedură

Directive de procedură pentru controlul antidoping astfel cum au fost aprobate de Consiliu

Federație națională

Un membru al IAAF la care este afiliat un atlet, personalul de sprijinire a atletului sau o altă persoană conform regulilor de față.

Membru

O federație sportivă națională care conduce atletismul, afiliată la IAAF.

Probă

O alergare, săritură sau aruncare (ex. 100m, triplusalt sau aruncarea suliței)

Reglementări

Reglementările IAAF adoptate de Consiliu din timp în timp.

Reguli

Regulile de competiție ale IAAF stabilite în prezentul Manual de reguli ale competițiilor.

Reprezentatul Atletului

O persoană care este autorizată și înregistrată ca reprezentant al unui atlet, în concordanță cu regulile IAAF de reprezentare ale atletului.

Regulile de prezentare ale atletului

Regulile IAAF de prezentare ale unui atlet emise de un consiliu.

Reguli tehnice

Regulile continute de capitol V al regulamentului IAAF.

Serie Mondială de Atletism

Principalele competiții internaționale înscrise în programul competițiilor oficiale ale IAAF pe o perioadă de patru ani.

TAS

Tribunalul de arbitraj pentru sport de la Lausanne

Turul mondial de atletism

O serie anuală de concursuri internaționale pe bază de invitație la care atleții pot participa și obține puncte conform reglementărilor aprobate de Consiliu. Această serie este organizată de IAAF.

Țară

O zonă geografică autonomă a lumii, recunoscută ca un stat independent de dreptul internațional și de organismele guvernamentale internaționale.

Continent

Zonă geografică ce cuprinde toate țările și teritoriile afiliate uneia din cele 6 asociații continentale.

O asociație zonala a IAAF-ului responsabilă pentru coordonarea atletismului în una din cele 6 arii în care membrii sunt împărțiți în federații naționale.

REGULA 1

Competițiile internaționale

(i) Competițiile incluse în seriile mondiale de atletism

(ii) Programul de atletism al Jocurilor Olimpice.

Programul de atletism al Campionatelor continentale, regionale sau de grupă în care IAAF nu deține controlul exclusiv.

Campionatele de atletism regionale sau de grupă cu participanți din mai multe zone.

Meciurile cu echipe din diferite zone reprezentând membri, zone sau combinații ale acestora.

Concursuri și competiții internaționale pe bază de invitații care sunt considerate de IAAF ca parte a structurii globale și aprobate de Consiliu.

Campionatele de zonă și alte competiții interzonale organizate de o asociație zonală.

Campionatele de atletism regionale sau de grupă destinate participanților dintr-o singură zonă.

Meciuri între echipe, reprezentând doi sau mai mulți membri sau combinații ale acestora în cadrul aceluiași continent, cu excepția competițiilor din categoria de tineret și de juniori.

Concursuri și competiții internaționale pe bază de invitații, altele decât cele menționate în Regula 1.1(e), la care taxele de prezentare, premiile în bani și/sau valoarea premiilor care nu sunt în bani depășesc o sumă totală sau o sumă individuală pentru oricare probă, după cum stabilește Consiliul.

Programe zonale asemănătoare celor menționate în Regula 1.1 (e).

Regulile se vor aplica după cum urmează:

Regulile privind dreptul de participare (Capitolul 2), regulile referitoare la litigii (Capitolul 4) și regulile tehnice (Capitolul 5) se vor aplica la toate competițiile internaționale. Alte organizații internaționale recunoscute de IAAF pot avea și aplica cerințe mai restrictive în privința dreptului de participare la competițiile care se desfășoară sub jurisdicția lor.

Regulile Anti-Doping (Capitolul 3) se vor aplica la toate competițiile internaționale, cu excepția celor la care CIO sau o altă organizație internațională recunoscută de IAAF în acest scop efectuează controlul Anti-Doping la o competiție conform regulilor sale, cum ar fi Jocurile Olimpice, aceste reguli guvernând în limita aplicabilității lor.

Regula de publicitate (Regula 8) se va aplica la toate competițiile internaționale menționate în Regula 1.1 a)(i), c), d) și e). Asociațiile continentale pot elabora reglementări proprii de publicitate pentru a le aplica la competițiile internaționale menționate în Regula 1.1 f), g), h), i) și j), dar având precădere în aplicare regulilor IAAF.

Regulile 2 – 7 se vor aplica la toate competițiile internaționale, exceptând orice regulă având limite de aplicabilitate.

REGULA 2

Autorizația de a organiza competiții

IAAF răspunde de supervizarea unui sistem global de competiții în cooperare cu asociațiile continentale. IAAF își va coordona calendarul său de competiții cu cele ale respectivelor asociații continentale, pentru a evita sau a reduce la minimum conflictele.

Competițiile trebuie să fie autorizate de IAAF sau de o asociație continentală în conformitate cu această Regulă. Orice combinație sau integrare a concursurilor internaționale într-o serie/tur sau ligă necesită un permis din partea IAAF-ului sau a respectivei asociații continentale, incluzând reglementările necesare sau condițiile contractuale pentru o asemenea activitate. Operația poate fi delegată unei terțe părți.

Numai IAAF va avea dreptul de a organiza competiția de atletism de la Jocurile Olimpice și competițiile care sunt incluse în Seria mondială de atletism.

IAAF va organiza un campionat mondial în anii impari.

Asociațiile continentale vor avea dreptul de a organiza campionate continentale și vor putea organiza alte competiții interzonale pe care le vor socoti potrivite.

Competiții care necesită un permis al IAAF

Un permis al IAAF este necesar pentru toate competițiile internaționale menționate în regula 1.1 b), c), d) și e).

O cerere pentru un permis trebuie adresată IAAF de către membrul în a cărui țară sau teritoriu urmează să aibă loc cu cel puțin 12 luni înainte de competiție sau până la un alt termen stabilit de IAAF.

Competiții care necesită un permis al asociației continentale

Un permis al asociației continentale este necesar pentru toate competițiile internaționale menționate în regula 1.1 g), h), i) și j). Permisele pentru concursurile sau competițiile internaționale pe bază de invitație cu taxă de participare, premii care depășesc o sumă totală sau o sumă individuală pentru oricare probă, după cum stabilește Consiliul, nu vor fi eliberate mai înainte ca asociația continentală să se fi consultat cu IAAF în privința datei.

Cererea pentru un permis trebuie adresată respectivei asociații continentale de către membrul în a cărui țară sau teritoriul urmează să aibă loc competiția internațională cu cel puțin 12 luni înainte de competiție sau la un alt termen pe care îl poate stabili asociația continentală.

Competiții autorizate de o federație națională

Federațiile naționale pot autoriza competiții naționale, iar atleții străini pot participa la aceste competiții, conform regulilor 4.2 și 4.3. Dacă participă atleți străini, taxele de participare, premiile în bani și/sau premiile care nu sunt efectiv pentru toți atleții la aceste competiții naționale nu vor depăși o sumă totală sau o sumă individuală pentru oricare probă, după cum stabilește Consiliul. Niciun atlet nu poate participa la o asemenea competiție dacă nu are dreptul de a participa la concursurile atletism conform regulilor IAAF, ale federației naționale gazdă sau ale federației naționale la care el este afiliat.

REGULA 3

Reglementări privind desfășurarea competițiilor internaționale

Consiliul poate întocmi reglementări privind desfășurarea competițiilor internaționale care au loc conform acestor Reguli și care să stabilească raporturile dintre atleți, reprezentanții atleților, organizatorii de concurs și federațiile sportive naționale. Aceste reglementări pot fi modificate sau schimbate de Consiliu, dacă acesta va considera necesar.

IAAF și asociațiile continentale pot desemna un reprezentant sau mai mulți care să participe la orice competiție internațională, pentru care este necesar un permis IAAF, respectiv un permis al asociației continentale, pentru a asigura respectarea întocmai a regulilor și reglementărilor. La cererea IAAF sau respectiv a asociației continentale, acest reprezentant (reprezentanți) vor prezenta un raport în termen de 30 de zile de la încheierea competiției internaționale în cauză.

REGULA 4

Condiții de participare la competițiile internaționale

Niciun atlet nu va fi admis să participe la o competiție internațională, dacă:

- nu este membru al unui club sportiv afiliat la o federație națională membră;
- nu este afiliat la o federație națională membră;
- nu s-a angajat în alt mod să respecte regulile unei federații naționale membră;

În cazul competițiilor internaționale la care IAAF răspunde de controlul Anti-Doping (a se vedea regula 35.7), el a semnat un formular stabilit de către IAAF, prin care acceptă să se conformeze regulilor, reglementărilor și directivelor de procedură (cu amendamentele lor periodice) și să supună orice litigiu pe care l-ar putea avea cu IAAF sau cu o federație națională membră, numai arbitrajului conform prezentelor reguli și să nu înainteze aceste litigii unui tribunal sau unei autorități neprevăzute de prezentele reguli.

Federația națională membră IAAF poate cere ca niciun atlet sau club afiliat să nu poată lua parte la o competiție de atletism într-o țară străină sau teritoriu, fără aprobarea în scris a ei. Într-un asemenea caz, nicio federație națională care găzduiește o competiție nu va permite unui atlet sau club străin aparținând acelei federații să ia parte decât dacă prezintă dovada permisului, confirmând faptul că atletul sau clubul are dreptul și permisul de a concura în țara sau teritoriul respectiv. Federațiile vor informa IAAF despre toate asemenea cerințe privind permisiunea. Pentru a înlesni îndeplinirea acestei reguli, IAAF va expune pe site-ul său lista federațiilor care au asemenea cerințe.

Niciun atlet nu poate fi afiliat în străinătate fără autorizație prealabilă a federației sale naționale de origine, în cazul în care regulile sau acea federație cer o asemenea autorizație. Chiar în acest caz, federația națională a țării sau teritoriului în care atletul își are reședința nu poate să înscrie niciun nume de atlet la competiții din altă țară sau teritoriu fără a avea autorizația prealabilă a federației naționale de origine. În toate cazurile avute în vedere de această regulă, federația națională a țării sau teritoriului în care atletul își are reședința va trimite o cerere în scris federației naționale de origine a atletului, iar federația națională de origine va trimite un răspuns scris la această cerere în termen de 30 (treizeci) de zile. Ambele comunicări se vor face prin mijloace care eliberează confirmări de primire. În acest scop sunt acceptate e-mail-urile cu confirmare de primire. Dacă răspunsul federației naționale de origine nu este primit în termen de 30 de zile, se va considera că autorizația a fost acordată.

În cazul unui răspuns negativ la o cerere de autorizație în cadrul prezentei reguli, răspuns care trebuie sprijinit de argumente, atletul sau federația națională a țării sau a teritoriului în care atletul își are reședința poate face recurs împotriva unei asemenea decizii. IAAF va publica directive pentru întocmirea unui recurs pe baza prezentei reguli și aceste directive vor fi disponibile pe site-ul IAAF. Pentru a înlesni îndeplinirea acestei reguli, IAAF va păstra pe site-ul său o listă cu federațiile naționale care au asemenea cerințe pentru autorizare.

Notă:

Regula 4.3 se referă la atleții care au 18 ani sau mai mult la data de 31 decembrie a anului respectiv. Regula nu se aplică atleților care nu sunt cetățeni ai unei țări sau teritoriu sau refugiaților politici.

REGULA 5

Elegibilitatea de a reprezenta o federație

La competiții internaționale menționate în regula 1.1 a), b), c), f) sau g), federațiile vor fi reprezentate numai de către cetățeni din țara sau teritoriul pe care membrul afiliat îl reprezintă.

Un atlet ce nu a concurat niciodată la o competiție internațională 1.1 a), b), c), f) sau g), poate concura la o astfel de competiție dacă:

- este cetățean al țării prin virtutea de a se fi născut în această țară sau prin virtutea faptului că părinții săi sunt născuți în această țară;
- este cetățean al țării prin dobândirea cetățeniei dar, în acest caz nu poate concura mai devreme de un an de la data obținerii cetățeniei.

Perioada de un an este anulată dacă respectivul sportiv a avut o perioadă de reședință continuă în țara respectivă înaintea competiției.

Perioada de un an este anulată în cazuri excepționale, printr-o hotărâre a Consiliului. O cerere trebuie adresată de către federația membră către biroul IAAF, cu minim 30 de zile înaintea competiției.

După ce a reprezentat o federație la o competiție internațională menționată la regula 1.1 a), b), c), f) sau g), niciun atlet nu va mai putea reprezenta o altă federație într-o competiție internațională menționată în regula 1.1 a), b), c), f) sau g), cu excepția următoarelor circumstanțe:

- integrarea unei țări sau a unui teritoriu într-altul;
- crearea unei noi țări, ratificată printr-un tratat sau recunoscută în alt mod la nivel internațional;
- dacă teritoriul nu are un comitet olimpic național iar sportivul se califică pentru participarea la J.O. pentru țara mamă. În acest caz, calificarea pentru țara mamă nu va împiedica participarea pentru federația teritoriului.

- dobândirea unei noi cetățenii. În acest caz, atletul nu va reprezenta noul său membru într-o competiție internațională menționată în regula 1.1 a), b), timp de trei ani de la data dobândirii noii cetățenii în urma cererii atletului.

Perioada de trei ani poate fi totuși redusă sau anulată după cum urmează:

- perioada poate fi redusă la douăsprezece luni cu acordul federațiilor respective. Reducerea va deveni efectivă după ce Oficiul IAAF va fi primit notificarea în scris a acordului celor două federații;

- perioada va fi anulată dacă atletul a concurat 3 ani consecutivi pentru țara de reședință imediat după aderarea la noua federație.

- perioada poate fi redusă sau anulată în cazuri într-adevăr excepționale de către Consiliu.

Dubla cetățenie: În acest caz, un atlet care deține cetățenia a două (sau mai multor) țări sau teritorii, poate reprezenta oricare federație aleasă de el. Totuși, dacă el a reprezentat o federație într-o competiție internațională menționată în regula 1.1 a) și b) el nu poate reprezenta o altă federație, al cărui cetățean este, într-o competiție internațională menționată în regula 1.1 a) și b), timp de trei ani de la data la care a reprezentat pentru ultima oară prima federație. Această perioadă de trei ani poate fi redusă sau anulată după cum urmează:

perioada poate fi redusă la douăsprezece luni cu acordul membrilor în cauză. Reducerea va deveni efectivă după ce Oficiul IAAF va fi primit notificarea în scris a acordului membrilor, semnat de ambele părți;

perioada poate fi redusă sau anulată în cazuri într-adevăr excepționale de către Consiliu.

În conformitate cu regula 21.1 eligibilitatea unui atlet de a concura este protejată tot timpul de către federația la care este afiliat. Federația este cea care trebuie să ofere IAAF-ului documentația care să dovedească eligibilitatea atletului.

REGULA 6

Plățile pentru atleți

Atletismul este un sport deschis conform regulilor și reglementărilor, atleții pot fi plătiți în bani sau în natură, pe orice cale potrivită, pentru apariția, participarea sau performanța în orice competiție de atletism sau prin angajament în orice altă activitate comercială legată de participarea lor la atletism.

REGULA 7

Reprezentanții atleților

Atleții pot folosi serviciile unui reprezentant autorizat pentru a-i ajuta în planificarea, aranjarea și negocierea programului lor de atletism și, legat de aceasta, a contractelor de sponsorizare. Alternativ, atleții se pot reprezenta singuri sau pot să delege această sarcină unei rude, pe bază necontractuală.

Atleții din Lista IAAF cu primii 30 la o probă standard la sfârșitul unui an calendaristic nu vor încheia sau prelungi, în cursul anului următor, o înțelegere pentru folosirea serviciilor unui reprezentant neautorizat al atleților.

Federațiile vor fi responsabile pentru autorizarea și recunoașterea reprezentantului atletului. Fiecare Federație va avea jurisdicție asupra reprezentantului atletului, care acționează în numele și pentru atlet.

Pentru a ajuta Federațiile în această sarcină, Consiliul poate publica reglementări referitoare la reprezentanții atleților. Reglementările pot prevedea cerințe obligatorii care vor fi incluse în reglementările fiecărei Federații referitoare la reprezentanții atleților, inclusiv:

Formularul standard „Înțelegere cu reprezentantul atleților”

Cererea pentru înregistrarea ca reprezentant autorizat al atleților unei federații membre.

Una din condițiile pentru calitatea de membru este ca acesta să includă în regulamentele sale prevederi care să garanteze că niciun atlet nu va primi consimțământul federației de a folosi un reprezentant al atleților și că niciun reprezentant al atleților nu va fi autorizat, fără existența unui contract scris între atlet și reprezentantul său, conținând condițiile minime stabilite în Reglementările IAAF pentru reprezentanții federațiilor naționale ai atleților.

Constituie o condiție pentru calitatea de membru, ca fiecare Federație să includă în regulamentele sale faptul că toate înțelegerile dintre un atlet și un reprezentant al atleților va respecta regulamentele și reglementările privind reprezentanții atleților.

Reprezentantul atleților va fi o persoană integră și de bună reputație. Trebuie să dovedească suficientă educație și cunoștințe despre activitatea unui reprezentant al atleților, trecând cu succes examenele stabilite și organizate pentru reprezentanții atleților, în conformitate cu reglementările.

Orice atlet sau reprezentant al atleților care nu respectă regulamentele și reglementările este pasibil de sancțiuni în conformitate cu regulamentele și reglementările.

REGULA 8

Publicitatea și afișajul pe timpul competițiilor internaționale

Publicitatea și afișajul de natura promoțională vor fi autorizate la toate competițiile internaționale menționate în regula 1.2 c), cu condiția ca o astfel de publicitate și un astfel de afișaj să fie conform termenilor prezentei reguli și tuturor reglementărilor care decurg din cele de mai jos.

Consiliul poate aproba periodic reglementări indicând în detaliu forma pe care publicitatea o poate avea, cât și modul în care materialul promoțional sau alte materiale pot fi expuse la competițiilor internaționale organizate, conform prezentelor reguli.

Aceste reglementări trebuie să respecte cel puțin următoarele principii:

- numai publicitatea de natură comercială sau caritabilă va fi autorizată în timpul competițiilor organizate după aceste Reguli;
- nicio publicitate având ca scop promovarea oricărei cauze politice sau a unor interese ale oricărui grup de presiune, local sau internațional, nu va fi autorizată;
- nicio publicitate nu poate fi expusă dacă, după opinia IAAF, este de prost gust, jenantă, șocantă, defăimătoare sau neadecvată, ținând seama de natura competiției;
- nici o publicitate nu trebuie să împiedice, parțial sau altfel, câmpul camerelor de televiziune care filmează competiția;
- orice publicitate trebuie să se conformeze reglementărilor de securitate aplicabile;
- publicitatea pentru produsele din tutun este interzisă;
- publicitatea pentru băuturile alcoolice este interzisă, exceptând situațiile în care ea este expres autorizată de către Consiliu.

Reglementările care decurg din această regulă pot fi modificate de către Consiliu în orice moment.

CAPITOLUL 2 DREPTUL DE PARTICIPARE

REGULA 20

Definiția atletului cu drept de participare

Un atlet are dreptul de a concura dacă acceptă să respecte Regulile și dacă nu a fost declarat decăzut din dreptul de a participa.

REGULA 21

Restricționarea competițiilor pentru atleții cu drept de participare

Competițiile organizate conform acestor Reguli sunt rezervate atleților care sunt sub jurisdicția unei federații naționale și care au dreptul de a concura în virtutea acestor Reguli.

Pentru orice competiție organizată în virtutea prezentelor Reguli, dreptul de participare al unui atlet care concurează va fi garantat de federația națională la care atletul este afiliat.

Regulile federațiilor cu privire la dreptul de participare vor fi în strictă conformitate cu cele ale IAAF și nicio federație nu poate adopta, promulga sau reține în reglementările sale o regulă sau o reglementare privind dreptul de participare care ar fi în conflict direct cu o Regulă sau o Reglementare IAAF. În caz de conflict între regulile IAAF privind dreptul de participare și regulile unei federații naționale privind dreptul de participare, se vor aplica regulile IAAF privind dreptul de participare.

REGULA 22

Lipsa dreptului de participare la competițiile internaționale și locale

Următorii sportivi vor putea fi declarați fără drept de participare la competițiile care sunt organizate conform acestor Reguli sau după regulile locale ale unei Federații membră.

Orice sportiv:

- a cărei federație națională este suspendată de către IAAF. Aceasta nu se aplică competițiilor locale organizate de către federația suspendată pentru reprezentanții acestei țări sau teritoriu;
- care este suspendat sau nu are dreptul de a participa la competițiile sub jurisdicția federației sale naționale, cu condiția ca absența dreptului să fie conformă cu prezentele Reguli;
- care a fost declarată fără drept de participare, ca urmare a încălcării unei reglementări stabilite conform prezentelor Reguli;
- care nu îndeplinește regulile de eligibilitate prevăzute de regula 141;
- care a încălcat Regulile Anti-Doping (a se vedea capitolul 3);
- care a fost suspendat de către comisia de etică pentru încălcarea codului etic;
- care a fost declarat neeligibil ca rezultat a Regulii 23.

Dacă un atlet concurează într-o competiție neavând dreptul datorită Regulii 141, atletul și echipa pentru care concurează vor fi descalificați și i se vor retrage toate titlurile, medaliile și rezultatele obținute.

Dacă un atlet concurează într-o competiție organizată fie sub regulile generale sau regulile unei asociații continentale, deși este neeligibil datorită regulilor Anti-Doping din Capitolul 3, i se vor aplica consecințele Regulii 40.11.

Dacă un atlet concurează într-o competiție organizată fie sub regulile generale sau regulile unei asociații continentale, deși este neeligibil datorită regulilor în vigoare, perioada de suspendare executată va fi resetată și va reîncepe din acel moment.

REGULA 23

Persoanele ce fac subiectul declarației de neeligibilitate

Sunt neeligibile orice atlet, personal de reprezentare al atletului sau orice persoană:

Care ia parte într-o competiție sau eveniment în care oricare dintre competitori erau suspendați sau neeligibili de a concura sau care are loc într-o țară sau teritoriu ce aparține unei federații suspendate.

Care ia parte în orice competiție ce nu este autorizată conform Regulii 2.

Care contravine Regulii 4
Care contravine Regulii 5
Care contravine Regulii 6
Care contravine Regulii 7
Care contravine Regulii 8
Care comite o încălcare a oricărei Reguli (alta decât cea de la 60.2)

REGULILE TEHNICE

REGULA 100

Generalități

Toate competițiile internaționale, definite în regula 1.1, se vor desfășura conform Regulilor IAAF, și acest fapt va fi menționat în toate anunțurile, afișele, programele și imprimatele. La toate competițiile, exceptând campionatele mondiale (în aer liber și în sală) și Jocurile Olimpice, competițiile se pot desfășura într-un format diferit de cel prevăzut de Regulamentul tehnic IAAF, dar reguli care să acorde atleților mai multe drepturi decât ar fi obținut prin aplicarea prezentului regulament nu se vor aplica. Aceste formate vor fi hotărâte de respectivele organisme care dețin controlul asupra competiției.

Notă:

Se recomandă ca federațiile naționale să adopte Regulile IAAF în desfășurarea propriilor lor competiții de atletism.

Deși aceste reguli iau în considerare deja unele variații de la cele mai stricte aplicări ale acestora, se subliniază faptul că organizatorii competiției pot merge mai departe folosind diferite formate pentru concursuri - singurele restricționări fiind că atletul nu poate primi mai multe drepturi în astfel de situații. De exemplu, este acceptabil să se reducă numărul de încercări la ovprobă de teren sau pentru a se reduce timpul acordat unui sportiv pentru a-și începe încercarea dar niciodată nu va trebui să crească.

În ceea ce privește participarea în masă la evenimente de alergare și de marș este de precizat că aceste reguli vor fi aplicate pe deplin oricărei elite (profesioniști) participante sau orice altă parte desemnată de organizatori unde există un motiv logic pentru a face acest lucru, de ex. din cauza unor premii semnificative. Cu toate acestea, organizatorii curselor sunt sfătuiți să ofere tuturor participanților normele și procedurile care se vor aplica diferitelor categorii, în special în ceea ce privește considerentele de siguranță, în special atunci când o parte a cursei se desfășoară pe un sector de drum unde nu este închis traficul. Asta poate de exemplu, permite sportivilor de elită să folosească căștile atunci când concurează pe un traseu închis, dar se interzic utilizarea lor (sau cel puțin recomandă împotriva lui) pentru cei care alergă mai încet atunci când cursa este pe un traseu deschis traficului.

SECȚIUNEA 1 – OFICIALII

REGULA 110

Oficiali internaționali

La competițiile organizate conform regulii 1.1.a), b), c) și f) următorii oficiali trebuie să fie desemnați la nivel internațional:

- a. Delegatul(delegații) organizatoric (organizatorici)
- b. Delegatul (delegații) tehnic (tehnic)
- c. Delegatul medical
- d. Delegatul pentru controlul antidoping
- e. Oficialii tehnici internaționali/Oficialii internaționali de cros, de alergări pe șosea și de alergări montane/oficialii tehnici continentali
- f. Judecătorii internaționali de marș/Judecătorii continentali de marș
- g. Măsurătorul internațional pentru alergările pe șosea
- h. Starterul (starterii) Internațional (Internazionali)
- i. Judecătorul Internațional pentru fotofiniș.

j. Juriul de apel

Numărul oficialilor desemnați la fiecare categorie va fi precizat în reglementările tehnice IAAF (sau ale asociației continentale) în vigoare.

Pentru competițiile organizate conform regulilor 1.1a) și e), IAAF poate desemna un Comisar de publicitate. Pentru competițiile organizate conform regulilor 1.1 c), f) și j), astfel de desemnări vor fi efectuate de asociația continentală, pentru competițiile organizate conform regulii 1.1 b), de către Organizațiile Locale și pentru competițiile conform regulilor 1.1 d), h) și i) de către membrul IAAF relevant.

Notă:

i. Oficialii Internaționali trebuie să poarte vestimentație sau insigne distinctive.

ii. Oficialii Internaționali (e) și (i) pot fi clasificați ca nivel IAAF sau Area conform politicii IAAF

Cheltuielile de călătorie ale fiecărei persoane desemnate de IAAF sau de o asociație continentală, conform acestei reguli sau conform regulii 3.2 vor fi plătite individual în concordanță cu regulile în vigoare.

REGULA 111

Delegații organizatorici

Delegații organizatorici trebuie să fie în permanență în contact strâns cu comitetul de organizare și vor raporta regulat o dare de seamă Consiliului IAAF și vor rezolva, dacă este necesar, problemele privind îndatoririle și responsabilitățile financiare ale federației naționale organizatoare și ale comitetului de organizare. Ei vor coopera cu delegatul tehnic (delegații tehnici).

REGULA 112

Delegații tehnici

Delegații tehnici, împreună cu Comitetul de organizare, care vor acorda tot sprijinul necesar, au responsabilitatea de a asigura că toate pregătirile tehnice sunt în întregime conforme cu Regulile tehnice ale IAAF și cu Manualul IAAF privind bazele de atletism.

Delegații tehnici numiți la respectiva competiție în afară de sedințe vor:

- a. supune organismului organizator propunerile privind orarul probelor;
- b. accepta lista de materiale care vor fi folosite precum și dacă se vor putea folosi și materialele proprii ale sportivilor;
- c. asigura că reglementările tehnice vor fi distribuite tuturor federațiilor participante în timp oportun înainte de competiție;
- d. fi răspunzători de toate celelalte pregătiri tehnice necesare pentru desfășurarea probelor de atletism;
- e. controla înscrierile și vor avea dreptul să le refuze pentru motive tehnice sau potrivit regulii 146.1. (Refuzurile pentru alte motive decât cele tehnice vor trebui să rezulte dintr-o decizie a IAAF sau a Consiliului continental respectiv);
- f. stabili criteriile de calificare pentru probele de teren și baza după care se vor stabili seriile și tururile de calificare la probele de pistă;
- g. verifica sectoarele și marcajele pentru a fi în concordanță cu regulile și vor aproba listele de start;
- h. dacă li se solicită vor conduce sedința tehnică și instructajul Oficialilor;
- i. vor prezenta rapoarte scrise despre pregătirile pentru competiție și după competiție va întocmi un raport cu concluzii și recomandări viitoare.

Delegații tehnici vor oferi ajutor și sfaturi organizatorului și vor trimite rapoarte scrise.

Informații specifice pentru Delegații tehnici se găsesc pe site-ul IAAF.

REGULA 113

Delegatul medical

Delegatul medical

- a. va avea ultimul cuvânt pentru toate problemele medicale;
- b. va trebui să se asigure că vor fi disponibile la locul competiției, zona de încălzire și antrenament toate condițiile necesare pentru examene medicale, tratamente și îngrijiri de urgență;
- c. va realiza la nevoie consultații și va da certificate medicale (conf. 142.4);
- d. va avea puterea să decidă retragerea unui sportiv înaintea competiției sau chiar în timpul acesteia.

Notă (i):

Competențele de la punctele (c) și (d) de mai sus pot fi pasate de către Delegatul medical (sau în cazul în care nu este numit nici un delegat medical sau nu este disponibil) către un medic desemnat de către Organizatori și ar trebui, în mod normal, să fie identificat printr-o banderolă, o vestă sau îmbrăcăminte distinctivă.

Notă (ii):

Orice atlet retras dintr-un eveniment de la litera (d) de mai sus va avea afișate în rezultate DNS sau respectiv, DNF. Orice atlet care nu respectă o astfel de decizie va fi descalificat.

Sănătatea și siguranța tuturor participanților la concurs este prioritară pentru IAAF, alte organisme de conducere și organizatorii competiției. Disponibilitatea expertizei unei persoane respectată și calificată în rolul delegatului medical este esențială pentru îndeplinirea acestor sarcini-cheie, mai ales pentru că el (sau cei autorizați de către acesta sau de către organizatori), printre alte sarcini, îi revine responsabilitatea a retrage un atlet din competiție dacă este necesar, din motive medicale. Este important să rețineți că puterea delegatului medical (sau un medic care acționează la cererea sa sau în locul său) se aplică tuturor evenimentelor. Este esențial să existe un sistem de comunicare fiabil și proceduri între delegatul medical (și cei autorizați să acționeze în locul său), delegații tehnici și directorul concursului în special în ceea ce privește îndatoririle de la literele (c) și (d) de mai sus, așa cum au acestea un impact direct asupra listelor de start, rezultatelor și gestionării competiției.

REGULA 114

Delegatul cu controlul antidoping

Delegatul cu controlul antidoping va fi în legătură cu Comitetul de organizare pentru a se asigura că sunt prevăzute instalațiile adecvate pentru realizarea controlului antidoping. El va fi răspunzător de toate problemele referitoare la controlul antidoping.

REGULA 115

Oficialii tehnici internaționali (ITO)

1. Atunci când sunt desemnați oficialii tehnici internaționali, delegații tehnici vor trebui să desemneze un oficial tehnic internațional șef dintre oficialii tehnici internaționali desemnați, dacă această desemnare nu a avut loc mai înainte. Ori de câte ori este posibil, ITO-șef va desemna, pentru fiecare probă din program, cel puțin un ITO. ITO va avea funcția de arbitru judecător al probei.
2. La competițiile de cros, alergări pe șosea și alergări montane, oficialii internaționali vor asigura întreg sprijinul necesar organizatorilor de competiții. Ei trebuie să fie prezenți pe toată durata desfășurării probei la care au fost desemnați. Ei vor asigura desfășurarea competiției în deplină conformitate cu Regulile tehnice și reglementările tehnice ale IAAF și cu deciziile relevante ale delegațiilor tehnici.

REGULA 116

Judecătorii internaționali de marș

Judecătorii de marș desemnați pentru toate competițiile internaționale prevăzute de regula 1.1 a) trebuie să fie înscrși pe lista judecătorilor internaționali de marș.

Notă:

Judecătorii de marș desemnați pentru competițiile care se desfășoară conform regulii 1.1b), c), e), f), g) și j) vor face parte fie din lista judecătorilor internaționali de marș, fie din una dintre listele de judecători continentali (Area) de marș.

REGULA 117

Măsurătorul internațional pentru alergările pe șosea

La competițiile organizate conform regulii 1.1 un măsurător internațional pentru alergările pe șosea va fi desemnat pentru a verifica traseele atunci când alergările pe șosea se țin în totalitate sau parțial în afara stadionului.

Măsurătorul de traseu desemnat va fi membru al grupului de măsurători internaționali IAAF (gradul „A” și „B”).

Traseul trebuie să fie măsurat cu suficient timp înainte de competiție. Măsurătorul va verifica și va certifica traseul dacă acesta corespunde Regulilor referitoare la alergările pe șosea (regula 240.3 și notele corespunzătoare).

El va colabora cu comitetul de organizare pentru stabilirea traseului și va asista la desfășurarea cursei pentru a se asigura că traseul parcurs de atleți este același cu cel care a fost măsurat și aprobat. El va furniza delegatului tehnic (delegaților tehnici) un certificat corespunzător.

REGULA 118

Starterul internațional și judecătorul internațional pentru fotofiniș

La toate competițiile organizate pe un stadion cu aplicarea regulii 1.1 a), b), c) și f), un starter internațional și un arbitru internațional pentru fotofiniș vor fi numiți de IAAF sau de asociația continentală respectivă. Starterul internațional va da startul în alergări (și va îndeplini și orice alte sarcini) încredințate de către delegatul tehnic (delegații tehnici). Judecătorul internațional pentru fotofiniș va superviza toate operațiunile legate de fotofiniș și va avea rolul de Șeful comisiei de fotofiniș. Se remarcă faptul că, deși Judecătorul Internațional de Foto Finiș acționează ca Șef de Foto Finiș la acele concursuri la care este numit și ITO acționează ca arbitru Șef de Probă, va fi o diviziune clară între responsabilitățile Starterului internațional (IS) și ceilalți membrii ai echipei de start. În timp ce Starterul Internațional (IS) are toată responsabilitatea și sarcinile Starter-ului atunci când dă startul la orice cursă la care este alocat, nu va avea nicidecum autoritatea de a decide peste Starterul Șef.

REGULA 119

Juriul de apel (de recurs)

La toate competițiile organizate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f), va fi numit un juriu de recurs compus în mod normal din trei, cinci sau șapte persoane. Unul din membrii săi va fi președinte, iar altul secretar. Atunci când se consideră oportun, secretarul poate fi o persoană care nu face parte din juriul de apel. În cazurile în care există un apel legat de Regula 230, cel puțin un membru din juriu va fi membru al Comisiei de judecători de marș internaționali (sau continentali). Membrii juriului de apel nu vor fi prezenți în timpul niciunei deliberări a juriului cu privire la orice apel care ar afecta, direct sau indirect, un atlet afiliat la propria sa federație membră. Președintele juriului va cere oricărui membru implicat de această regulă să se retragă, în cazul în care membrul juriului încă nu a făcut-o. IAAF sau altă organizație care răspunde de competiție va desemna unul sau mai mulți membrii înlocuitori care să-i înlocuiască pe oricare din membrii juriului care n-ar putea participa într-un apel.

Un juriu va putea fi și la alte competiții, atunci când organizatorii cred că acest lucru este de dorit sau necesar în interesul bunei desfășurări a competiției.

Principalul rol al juriului de recurs este de a examina toate recursurile conform 146 și orice problemă care ar putea surveni în timpul competiției, care îi este supusă spre rezolvare. Decizia sa va fi fără apel. Juriul de apel își va putea reconsidera o decizie dacă i se prezintă o nouă probă concludentă, în măsura în care noua decizie se mai poate aplica.

Deciziile referitoare la chestiuni care nu sunt cuprinse în Reguli, vor fi raportate de președintele juriului secretarului general al IAAF.

REGULA 120

Oficialii competiției

Comitetul de organizare al unei competiții va desemna toți oficialii, conform regulilor federației în țara căruia este organizată competiția și, în cazul competițiilor organizate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f) după regulile și procedurile respectivei organizații internaționale.

Lista care urmează cuprinde oficialii considerați necesari pentru marile competiții internaționale. În funcție de circumstanțele locale, pot fi aduse totuși modificări de către comitetul de organizare.

OFICIALI DE MANAGEMENT

- un director de competiție (r.121)
- un manager de reuniune și asistenți (r.122)
- un manager tehnic (r.123)
- un manager cu prezentarea probelor (r.124)

OFICIALI DE COMPETIȚIE

- un arbitru pentru camera de apel
- un arbitru (sau mai mulți) pentru probele de pistă
- un arbitru (sau mai mulți) pentru probele de teren
- un arbitru (sau mai mulți) pentru probele combinate
- un arbitru (sau mai mulți) pentru probele care se desfășoară în afara stadionului
- un arbitru (sau mai mulți) responsabil cu filmatul
- un judecător șef și un număr potrivit de judecători pentru probele de pistă
- un judecător șef și un număr potrivit de judecători pentru probele de teren
- un judecător șef și cinci judecători pentru fiecare probă de marș (r.230)
- un judecător șef și opt judecători pentru fiecare probă de alergare pe șosea
- alți oficiali de marș necesari, cuprinzând secretari, operatori la tabla de avertismente etc.
- un arbitru șef și un număr potrivit de arbitri
- cronometrul și un număr potrivit de cronometristi
- un coordonator de start și un număr potrivit de starteri și starteri de rechemare
- un ajutor de starter (sau mai mulți)
- un șef și un număr potrivit de numărători de tururi
- un secretar de competiție și un număr potrivit de asistenți
- un șef și un număr potrivit de comisari de teren
- un responsabil cu anemometrul (sau mai mulți)
- un judecător șef de fotofiniș și un număr potrivit de judecători asistenți de fotofiniș
- un judecător pentru măsurătorile electronice sau mai mulți
- un judecător șef și un număr potrivit de judecători la camera de apel
- un comisar de publicitate

OFICIALI SUPLIMENTARI

- un crainic (sau mai mulți)
- un statistician
- un medic (sau mai mulți)
- însoțitori ai atleților, oficialilor și ai presei.

Arbitrii și judecătorii șefi trebuie să poarte un echipament sau un semn distinct. Dacă se consideră necesar se vor putea desemna asistenți. Se va avea însă grijă ca să fie cât mai puțini oficiali pe teren.

Când sunt probe feminine, se va desemna pe cât posibil, un medic femeie.

Numărul de oficiali desemnați la un concurs trebuie să fie adecvat pentru asigurarea îndeplinirii îndatoririlor necesare atât corect, cât și eficient și, de asemenea, pentru a asigura o perioadă de odihnă suficientă în cazul în care competițiile desfășoară o perioadă lungă de timp într-o singură zi sau în mai multe zile consecutive. Dar trebuie să se aibă grijă de asemenea, să nu fie numiți prea mulți, astfel încât zona de concurs să nu devină aglomerată sau obstrucționată de personal inutil. În tot mai multe concursuri, unele sarcini îndeplinite de oficialii din teren sunt înlocuite de tehnologie și dacă nu este necesar un backup trebuie să fie luat în considerare acest lucru atunci când sunt numiți oficialii.

O notă privind siguranța:

Arbitrii și Oficialii competiției au multe funcții importante, dar niciuna nu este mai importantă decât rolurile lor asigurând siguranța tuturor persoanelor interesate. Stadionul athletic poate fi un loc periculos. Uneltele obiecte grele și ascuțite sunt aruncate și reprezintă un pericol pentru oricine aflat în calea lor. Atletii care alergă pe pistă sau pe zone de elan la viteze mari se pot răni pe ei înșiși și pe oricine cu care aceștia se ciocnesc. Cei care concurează în probe de sărituri, adesea aterizează într-un loc neașteptat sau mod neintenționat. Vremea și alte condițiile meteo pot face competiția nesigură, fie temporar, fie pentru perioade mai lungi. Au fost cazuri de sportivi, oficiali, fotografi și alții care au fost răniți (uneori fatal) în accidente în apropierea acestora zone de competiție și de antrenament. Multe dintre leziuni ar fi putut fi prevenite. Oficialii trebuie să țină cont întotdeauna de pericolele inerente din sport. Ei trebuie să fie atenți în orice moment și nu trebuie să se lase distrași. Indiferent de poziția lor oficială din teren, toți oficialii au responsabilitatea de a face tot ce pot pentru a face stadionul de atletism un loc cât mai sigur. Toți oficialii trebuie să se gândească la siguranță ori de câte ori și oriunde sunt în zona de concurs și trebuie să intervină când este necesar pentru a preveni un accident, atunci când văd o situație care ar putea duce la un accident. În cazul rar atunci când există un conflict, preocuparea pentru siguranță trebuie să prevaleze. **Asigurarea siguranței este de cea mai mare importanță - mai mult decât respectarea strictă a regulilor de concurs.**

REGULA 121

Directorul de competiție

Directorul de Competiție va planifica organizarea tehnică a unei competiții în cooperare cu delegatul tehnic (delegații tehnici), unde este posibil și se va asigura că această planificare este realizată și se va rezolva orice problemă tehnică împreună cu delegatul tehnic (delegații tehnici).

El va conduce interacțiunea dintre participanții la competiție și, prin intermediul sistemului de comunicații, va fi în contact cu toți oficialii.

REGULA 122

Directorul de reuniune

Directorul de reuniune va răspunde de buna desfășurare a competiției, verifica dacă toți oficialii sunt prezenți pentru a-și asuma funcțiile, va desemna înlocuitori dacă este necesar și va avea toată autoritatea pentru a schimba din funcție orice oficial care nu respectă Regulile. În cooperare cu arbitrul de ordine desemnat, va lua măsuri pentru ca numai persoanele autorizate să fie admise în interiorul arenei.

Notă:

Pentru competițiile care durează mai mult de patru ore sau mai mult de o zi, se recomandă ca directorul de reuniune să aibă un număr potrivit de asistenți.

Directorul reuniunii trebuie să fie responsabil pentru tot ce se întâmplă în stadion, sub autoritatea Directorului de concurs, și în colaborare și concordanță cu sfaturile și deciziile delegaților tehnici. În stadion, trebuie să se așeze astfel încât să poată vedea tot ce se întâmplă și să dea ordinele necesare. Trebuie să dețină o listă completă a tuturor oficialilor desemnați și să poată să comunice eficient cu ceilalți oficiali, arbitri și șefi de probă.

În competiții care au loc în mai multe zile, este posibil ca unii arbitri să nu poată oficia pe tot parcursul competiției. Directorul de reuniune trebuie să aibă la dispoziție o rezervă de oficiali din care poate desemna oricând un înlocuitor, dacă este necesar. Chiar dacă toți oficialii pentru un eveniment sunt prezenți, directorul reuniunii ar trebui să se asigure că oficialii își îndeplinesc corect îndatoririle și dacă nu sunt pregătiți să îi înlocuiască. El se va asigura că arbitrii (și cei care îi asistă) părăsesc arena de îndată ce proba lor se termină sau când activitatea lor ulterioară se încheie.

REGULA 123

Managerul tehnic (geometru)

Managerul tehnic va fi responsabil pentru:

- a. se asigură că pista de alergări, pistele de elan, cercurile, arcurile de cerc, sectoarele, zonele de aterizare pentru probele de teren și toate materialele și instalațiile sunt conforme cu Regulile IAAF;
- b. livrarea și ridicarea de la proba a materialelor necesare, conform planului de organizare;
- c. asigură prezentarea zonelor de competiție;
- d. verifică și face semne pe materialele de concurs personale în conformitate cu regula 187.2;
- e. se asigură ca a primit înainte de concurs, certificarea necesară conform regulii 148.1.

Directorul tehnic acționează sub autoritatea directorului de Concurs sau Directorului de Reuniune, dar un Director tehnic cu experiență va prelua o mare parte din rolul său fără nici o supraveghere directă. El trebuie să poată fi contactat în orice moment. Dacă un arbitru sau un șef de probă de teren observă că zona în care are loc proba (sau va avea loc) trebuie să fie modificată sau îmbunătățită, el trebuie să se adreseze Directorului de reuniune care va cere Directorului tehnic să ia măsurile necesare. De asemenea, atunci când un arbitru consideră că este nevoie de o schimbare a zonei de concurs (Regula 180.20), el va acționa în același mod prin Directorul de reuniune care va solicita Managerului Tehnic să efectueze solicitarea arbitrului. Trebuie amintit că nici viteza vântului, nici schimbarea direcției sale nu sunt suficiente condiții de a schimba locul probei. Odată ce directorul competiției, sau pentru competițiile internaționale, Delegați tehnici, au aprobat lista de materiale care urmează să fie utilizate în timpul probelor, directorul tehnic pregătește, ordonează și primește materialele de concurs. În cele din urmă el sau echipa sa trebuie apoi să verifice cu atenție greutatea materialelor și dimensiunile lor, precum și orice materiale personale care sunt depuse, pentru a se conforma regulilor. El trebuie, de asemenea să se asigure că regula 260.17 (d) este respectată în mod corect și eficient dacă se realizează un record. În ceea ce privește informațiile materialelor despre producător și gama de echipamente care trebuie furnizate organizatorilor, acestea au fost eliminate din Regulile pentru 2017 și transferate în documentația referitoare la Sistemul de certificare IAAF. Cu toate acestea, directorii tehnici ar trebui să aplice aceste ghiduri atunci când acceptă echipamente noi de la furnizori, dar nu ar trebui să respingă cererile prezentate, de introducere a materialelor în competiție, ce nu respectă această gamă. Este greutatea minimă care este esențială în acest sens.

REGULA 124

Managerul cu prezentarea probelor

Managerul cu prezentarea probelor va planifica, împreună cu directorul de competiție pregătirile pentru prezentarea competiției, în colaborare cu delegatul (delegații) organizatorici și tehnici, unde este posibil. El se va asigura de realizarea planului și va rezolva orice problemă împreună cu directorul de competiție și cu delegatul (delegații) relevanți. El va conduce totodată interacțiunea între diferiții membri ai echipei de prezentare, utilizând un sistem de comunicare care să-i permită să fie în contact cu fiecare dintre ei. El se va asigura că, prin anunțuri și tehnologia disponibilă, publicul este informat cu privire la date referitoare la sportivii care iau parte la fiecare probă, inclusiv listele de start, rezultate intermediare și

finale. Rezultatul oficial (poziții, timpi, înălțimi, distanțe și puncte) din fiecare eveniment trebuie transmis în cel mai scurt timp posibil după primirea informațiilor.

La concursurile ținute în conformitate cu articolul 1.1 (a), vor fi nominalizați de către IAAF crainici în limbile engleză și franceză.

Managerul de prezentare a evenimentelor (EPM) nu are doar responsabilitatea de planificare și coordonarea a prezentării probelor care au loc pe teren, dar și integrarea în spectacolul care va fi prezentat spectatorilor. Scopul final al muncii sale este de a crea un spectacol informativ, distractiv, plin de viață care va fi oferit spectatorilor. Pentru a reuși în acest sens este important să aibă o echipă și echipamentul necesar pentru a-și efectua munca. EPM este persoana responsabilă cu coordonarea activitățile personalului de prezentare a evenimentelor care lucrează pe teren și în afara lui incluzând și pe cei care au anunțat, tablele de afișaj, operatorii de videoproiector, tehnicienii audio și video și prezentatorii ceremoniei de premiere.

Pentru aproape fiecare concurs, un crainic este esențial. El trebuie să fie așezat astfel încât să poată urmări întrecerile în mod corespunzător și, de preferință, în apropiere sau în comunicare imediată cu directorul Competiției sau, dacă este numit, Managerul de prezentare a evenimentelor.

REGULA 125

Arbitrii

1. Se va desemna câte un arbitru (sau mai mulți) arbitri, după caz pentru camera de apel, pentru probele de pistă, pentru probele de teren, pentru probele combinate și pentru probele de alergare și de marș care se desfășoară în afara stadionului. Când este cazul, vor fi numiti, unul sau mai mulți arbitri responsabili cu filmatul. Acest arbitru trebuie să aibă la dispoziție o cameră (spațiu) unde să poată vizualiza filmările și de unde să poată comunica cu restul arbitrilor.

La reuniunile în care sunt disponibili suficienți oficiali, astfel încât mai mult de un arbitru este numit pentru alergări, este recomandat ca unul dintre ei să fie numit Arbitru de Start. Pentru a fi clar Arbitrul de Start în astfel de circumstanțe ar trebui să exercite toate competențele Arbitrului responsabil de start și nu este obligat să raporteze sau să acționeze prin intermediul vreunui alt arbitru de pistă atunci când face acest lucru. Cu toate acestea, dacă este numit doar un singur arbitru pentru a supraveghea cursele unei anumite competiții și având în vedere puterile pe care le are, este recomandat ca arbitrul să fie poziționat în zona de start, în timpul fiecăruia start (cel puțin pentru acele evenimente care utilizează un start din blocstart) pentru a asista la orice eventuală problemă care ar putea apărea și să ia orice decizie necesară pentru rezolvare acestea. Acest lucru va fi mai ușor atunci când este utilizat un sistem de start furat aprobat de IAAF. Dacă nu va avea timp să se alinieze linia de sosire după start (cum e cazul curselor de 100 m, 100/110 m garduri și 200 m) o soluție bună ar fi ca Șeful de start (care ar trebui să aibă o experiență vastă ca starter) să fie numit și de asemenea să acționeze ca Arbitru de Start.

2. Arbitrii vor trebui să vegheze ca Regulile (ca și reglementările tehnice aplicabile) să fie respectate și vor decide asupra tuturor problemelor care survin în timpul competiției (inclusiv la camera de apel, încălzire, probă incluzând și festivitatea de premiere) și asupra celor pentru care aceste Reguli nu conțin prevederi (sau reglementări tehnice aplicabile).

Arbitrul responsabil de o probă nu va acționa ca simplu arbitru sau asistent dar poate acționa sau decide în concordanță cu ce a văzut și poate decide peste un simplu arbitru.

Notă:

În vederea aplicării acestor reguli precum și a regulilor privind festivitățile de premiere, Ceremonia de decernare a premiilor se consideră încheiată atunci când s-au încheiat toate activitățile legate de această ceremonie (fotografiile, interacțiunea cu spectatorii. etc)

Trebuie remarcat faptul că nu este necesar ca un arbitru responsabil de probă să fi primit un raport de la un arbitru sau asistent pentru a face o descalificare. El poate acționa în orice moment prin propria sa observație directă. Nota de mai sus ar trebui interpretată pentru a include toate aspectele care sunt incidentale sau se referă la ceremonia de premiere și că Arbitrul pentru acel eveniment este responsabil pentru ceremonie. Când ceremoniile de premiere sunt organizate la o locație diferită sau într-o sesiune diferită, trebuie dovedită înțelegere și, dacă este necesar, un alt arbitru poate fi înlocuitor dacă nu este practic arbitrul inițial, să gestioneze această situația.

3. Judecătorul pentru probele de pistă și pentru cele care se desfășoară în afara stadionului nu va avea puterea de a decide plasamentul într-o probă decât dacă judecătorii de la locurile respective nu sunt în măsură să ia o decizie. Nu vor avea nicio autoritate asupra problemelor care aparțin de competența judecătorului șef al probelor de marș.

Judecătorul responsabil cu probele de pistă are puterea să decidă asupra tuturor faptelor privind starturile, dacă nu este de acord cu deciziile luate de grupul de la start, exceptând cazurile privind un start greșit, detectat de un aparat de înregistrat starturile greșite, aprobat de IAAF, în afară de cazul când, pentru un motiv oarecare arbitrul estimează că informația furnizată de acest aparat este evident inexactă. Arbitrul pentru probele combinate va avea jurisdicție asupra desfășurării competiției de probe combinate. El va avea totodată jurisdicție asupra desfășurării probelor individuale respective din cadrul competiției de probe combinate.

4. Arbitrul responsabil va trebui să verifice toate rezultatele finale, va trata toate punctele litigioase și când nu există judecător pentru măsurători (electronice), va superviza măsurarea performanțelor ce pot constitui un record. La sfârșitul fiecărei probe se va completa imediat foaia cu rezultate, semnată de arbitrul respectiv, care va fi predată secretarului competiției.

5. Arbitrul responsabil va avea puterea de a avertiza sau a exclude din competiție orice atlet vinovat de acte nesportive sau incorecte în conformitate cu Regula 144, 162.5, 163.14, 163.15(c), 180.5, 180.19, 230.7(d), 230.10(h) or 240.8(h). Avertismentul va putea fi semnalat atletului arătându-i cartonașul galben, iar excluderea arătându-i cartonașul roșu. Avertismentele și excluderile vor fi menționate în foaia de rezultate. Avertismentele și eliminările hotărâte de arbitru vor fi comunicate secretarului de concurs și celorlalți arbitri

Într-un caz de indisciplină, arbitrul de la camera de apel are autoritate începând de la zona de încălzire până la locul competiției. În toate celelalte cazuri arbitrul desemnat va avea jurisdicție.

Arbitrul poate avertiza sau scoate din concurs (unde este posibil și discutând cu directorul de concurs) orice persoană din zona de concurs, zona de încălzire sau apel care se comportă impropriu, nesportiv sau care acordă asistență ce nu e permisă de regulament.

Notă:

i. Arbitrul poate descalifica, dacă situația impune acest lucru, un concurent fără ca acesta să fi primit un avertisment înainte (vezi nota de la Regula 144);

ii. Arbitrul responsabil pentru probele din afara stadionului, când poate (reg. 144, 230.10 sau 240.8), este preferabil să dea un avertisment înaintea descalificării. Dacă decizia lui este contestată, regula 146 se va aplica;

iii. Când un arbitru descalifică un sportiv, dacă arbitrul știe că sportivul a primit un prim cartonaș galben, va arăta un al doilea cartonaș galben urmat imediat de cel roșu;

iv. Dacă un cartonaș galben a fost acordat anterior, de care arbitrul nu este conștient, consecințele vor fi aceleași ca și în cazul în care i-ar fi fost arătat cartonașul roșu. Sportivul va fi anunțat imediat de faptul că el/echipa sa au fost descalificați.

Sunt făcute șase precizări pentru a oferi îndrumare și claritate în ceea ce privește modul în care cartonașele sunt afișate și înregistrate:

- (1) Cartonașele galbene și roșii pot fi date fie din motive disciplinare (se referă în special la Regulile 125.5 și 145.2) sau la încălcări tehnice în cazul în care acestea sunt suficient de grave pentru a fi luate în considerare ca acțiuni nesportive (de exemplu, o obstrucție deliberată serioasă și clară într-o cursă).
- (2) Deși se consideră normal și se așteaptă ca un cartonaș galben să fie acordat înainte de unul roșu, se prevede că în cazurile speciale de comportament nesportiv sau necorespunzător poate fi dat imediat un cartonaș roșu. Trebuie remarcat faptul că atletul are în orice caz posibilitatea de a contesta o astfel de decizie la Juriul de apel.
- (3) Vor exista și unele cazuri în care nu este practic sau chiar illogic emiterea unui cartonaș galben. De exemplu, notala regula 144.2 permite în mod special un cartonaș roșu imediat dacă se justifică în cazurile reglementate de regula 144.3 (a), cum ar fi impunerea ritmului în cursă.
- (4) O situație asemănătoare ar putea apărea și atunci când un arbitru emite un cartonaș galben și atletul răspunde într-o manieră necorespunzătoare, caz în care este justificat să dea imediat un cartonaș roșu. Nu este esențial pentru aceasta să fie două situații de comportament inadecvat complet diferite și distincte în timp.
- (5) Conform notei (iii) în cazurile în care un arbitru are cunoștință de faptul că sportivul în cauză a primit deja un cartonaș galben în timpul competiției și el își propune să emită un cartonaș roșu, arbitrul ar trebui să arate mai întâi un al doilea cartonaș galben și apoi cartonașul roșu. Cu toate acestea, dacă un arbitru arată al doilea cartonaș galben, nu va invalida emiterea celui roșu.

6. Judecătorul poate să revină asupra deciziei (fie decisă în prima fază, fie luând în considerare o contestație) în baza dovezilor existente, dar și în cazul în care noua decizie poate fi aplicabilă. În mod normal această decizie ar trebui luată înaintea festivității de premiere. La fel este cazul și oricărei decizii a Juriului de Apel.

Această regulă clarifică faptul că, ca și în cazul juriului de apel (a se vedea regula 146.9) Arbitrul poate să-și reconsidere decizia și poate face acest lucru și dacă aceasta a fost o decizie a lui însuși în primul rând, dacă survine ca urmare a unei contestații făcute împotriva deciziei lui. Această opțiune poate fi luată în considerare mai ales atunci când noile dovezi sunt la îndemână și repede ar putea evita necesitatea unei contestații sau implicarea Juriului de apel. Dar trebuie avut în vedere timpul practic al unei astfel de perioade de reconsiderare.

7. Dacă, după părerea arbitrului responsabil, în cursul unei reuniuni se produc circumstanțe în care corectitudinea cere ca proba sau orice parte a unei probe să fie disputată din nou, el va avea autoritatea de a declara că proba este nulă și că ea va fi redisputată, fie în aceeași zi, fie cu o ocazie viitoare, după cum va decide. (vezi 146.4 și 163.2)

Arbitrii și juriile de apel că ar trebui să țină cont, exceptând situațiile foarte speciale, că un atlet care nu termină o cursă, nu ar trebui să avanseze într-o rundă următoare sau să fie inclus într-o repetare a unui eveniment.

8. Atunci când un atlet cu dizabilități fizice participă la o competiție arbitru responsabil poate interpreta sau permite o variație a regulilor (altă decât 144.3) cu condiția ca astfel să nu îi ofere un avantaj față de alt sportiv ce participă la aceeași probă. În cazul în care există dubii sau contestații atunci se va apela la comisia de apel.

Această regulă facilitează participarea sportivilor cu deficiențe motorii de a concura în competiții sportive cu sportivi fără deficiențe. De exemplu, un sportiv cu amputare de braț nu este în măsură să

respecte cu strictețe regula 162.3 în timpul unui start punând ambele mâini pe sol. Această regulă permite unui arbitru de start să interpreteze regulile astfel încât să permită sportivului să își așeze restul de braț pe pământ sau să pună blocuri din lemn pe spațiul din spatele liniei de start pe care să își sprijine restul de braț. În cazul unui membru superior amputat care nu este capabil să facă contactul cu solul în orice mod, pentru a adopta o poziție de start fără niciun contactul cu solul.

Trebuie remarcat totuși că această regulă nu permite utilizarea ghidului pentru alergătorii sănătoși (dacă nu este permis în mod expres de către reglementări pentru competiția specială) și nici nu permite arbitrilor să interpreteze regulile astfel încât să fie aspectele articolului 144 încălcate - în special utilizarea de tehnologii sau aparate care ar oferi un avantaj purtătorului (a se vedea regula 144.3 (c) și 144.3 (d) care acoperă în mod specific utilizarea protezelor și a altor ajutoare). În cazurile în care sportivii cu deficiențe se află în competiție în aceeași probă și în același timp cu sportivii fără deficiențe și nu se conformează regulamentului (fie pentru că regulamentul prevede acest lucru în mod specific, fie arbitrul nu este în măsură să interpreteze regulile suficient în conformitate cu regula 125.8), atunci ar trebui să se declare un rezultat separat pentru acei sportivi sau pentru aceștia participarea indicată în mod clar în rezultate. (vezi și Regula 132,3). Indiferent de situație este întotdeauna util să indicați, în listele de start și în rezultate, clasificarea IPC pentru orice para-atlet care este participant.

REGULA 126

Judecătorii

Generalități

1. Arbitrul responsabil pentru probele de pistă și judecătorul șef pentru fiecare probă de teren vor coordona munca arbitrilor în respectivele probe. Dacă organismul autorizat nu a stabilit deja îndatoririle judecătorilor, ei vor stabili aceste îndatoriri.
2. Arbitrul poate să reanalizeze o decizie proprie dacă a fost eronară, cu condiția ca noua decizie să mai poată fi aplicată

Probele pe pistă și pe șosea

3. Judecătorii care trebuie să officieze pe aceeași parte a pistei sau a parcursului, vor decide ordinea în care concurenții trec linia de sosire și în orice caz de dezacord, ei vor raporta problema judecătorului care va lua o hotărâre.

Notă:

Arbitrii trebuie să se așeze la cel puțin 5 metri de sosire și în linie, pe o platformă supraînălțată.

Probele de teren

4. Judecătorii vor judeca și vor înscrie fiecare încercare și vor măsura toate încercările reușite de către concurenți în toate probele de teren. Pentru săritura în înălțime și săritura cu prăjina, se vor face măsurători precise de fiecare dată când ștacheta va fi ridicată, mai ales când este vorba de o încercare privind un record. Cel puțin doi judecători vor înscrie toate încercările și vor verifica rezultatele la terminarea fiecărui tur.

Arbitrul responsabil va indica dacă o încercare este valabilă sau nu, ridicând, după caz, un fanion alb sau roșu.

Cu excepția cazului în care un judecător este sigur că a avut loc o încălcare a Regulamentului.

În cazul oricăror îndoieli va da în mod normal în beneficiul sportivului și ridică un steag alb. Cu toate acestea, atunci când un arbitru responsabil cu video estenumit și are acces la un material pentru evenimentele de pe teren, există posibilitatea ca în caz de îndoială a arbitrilor în legătură cu

Încercarea să se întârzie ridicarea steagului până când a primit informațiile de la arbitrul video. Se va asigura întotdeauna că marcajul este păstrat sau încercarea este măsurată în cazul în care aceasta este

valabilă. Alternativ, arbitrul ar putea ridica steagul roșu, dacă este nesigur, se asigură că semnul este păstrat sau că încercarea este măsurată și apoi solicită proba din partea arbitru video.

Se recomandă ca pentru fiecare probă de teren să se folosească doar un set de steaguri alb și roșu pentru a reduce posibilitatea de confuzie cu privire la validitatea încercărilor. Se consideră că nu este niciodată necesar să se folosească mai mult decât un set de steaguri într-o probă de sărituri. Unde nu este disponibilă o tablă pentru a indica citirea vântului în sărituri orizontale, pentru a indica o forță excesivă a vântului se poate folosi un steag ridicat orizontal (dar să nu fie cel roșu).

În cazul probelor de aruncări:

- a. indicarea de către arbitrul de cerc judecătorilor cu steaguri că este încercare nereușită, se recomandă ca o formă alternativă de indicare cu steaguri, să fie folosit un mic cartonaș roșu, ținut în mâna judecătorului;
- b. aruncarea unui material pe sau în afara liniei de sector, este recomandată să se utilizeze o altă formă de indicare decât a unui steag - cum ar fi brațul întins al judecătorului paralel cu solul;
- c. o decizie în aruncarea suliței care nu a atins cu capul metalic înainte de orice altă parte a vârfului, se recomandă utilizată o altă formă de indicare decât a unui steag - cum ar fi împingând mâna deschisă a arbitru spre pământ.

REGULA 127

Asistenții de arbitru (Probe de alergări și de marș)

1. Sunt asistenții arbitru și nu au autoritatea de a lua decizii finale.
2. Asistenții vor fi plasați de arbitru într-o poziție care să le permită să urmărească de aproape competiția și în caz de omitere sau încălcare a Regulilor (altă decât regula 230.2), din partea atletului sau a oricărei alte persoane, vor întocmi imediat un raport scris despre incident pe care îl vor preda arbitruului.
3. Orice încălcare a Regulilor trebuie să fie semnalată arbitruului relevant ridicând un fanion galben, sau prin orice alt mijloc aprobat de delegatul tehnic (delegații tehnici).
4. Un număr suficient de asistenți va fi desemnat pentru a supraveghea zonele de schimb ale bățului în alergările de ștafetă.

Notă:

i) Când un asistent observă că un atlet a alergat în afara culoarului său sau că predarea bățului de ștafetă a avut loc în afara spațiului de schimb, el trebuie să marcheze imediat cu ajutorul unui material adecvat, locul de pe pistă unde a fost comisă greșeala. Totodată va nota acest lucru și într-o fișă (hârtie sau electronic;

ii) Asistenții de arbitri vor raporta arbitruului orice încălcare a regulamentului, chiar dacă atletul (sau echipa, în cazul probelor de ștafetă) nu a încheiat cursa.

Arbitrul șef (vezi reg 120) este asistentul Arbitruului de Pistă și indică plasarea și coordonează activitatea și rapoartele fiecărui asistent. Diagrame care pot fi descărcate de pe site-ul IAAF recomandă punctele la care asistenții (sub rezerva numărului disponibil) ar trebui plasați pentru diferitele evenimente de pe pistă. Trebuie să se înțeleagă că graficele descriu o posibilitate. Este până la urmă decizia Directorului de reuniune în colaborare cu arbitru de pistă pentru a selecta numărul corespunzător de asistenți în funcție de nivelul cursei, numărul de înscriși și numărul de oficiali disponibili.

Soluția pentru indicarea unei încălcări când probele au loc pe o pistă sintetică, este în practica de a oferi asistenților bandă adezivă, astfel încât să poată marca locul în cazul în care a avut loc o încălcare - deși Regulamentul (a se vedea nota (i) de mai sus) admite că acest lucru poate fi adesea făcut în alte moduri.

Rețineți că incapacitatea de a raporta o încălcare într-un anumit mod (sau la toate) nu împiedică efectuarea unei descalificări. Este important ca asistenții să raporteze toate cazurile în care cred că Regulile au fost încălcate, chiar dacă atletul sau echipa nu a terminat cursa.

REGULA 128

Cronometrării și judecătorii pentru fotofiniș

1. Pentru cronometrarea manuală vor fi numiți un număr suficient de cronometristi, în funcție de numărul de concurenți înscriși. Unul dintre ei va fi cronometrul șef. Acesta va atribui sarcini cronometristilor. Acești cronometristi vor fi cronometristi de rezervă atunci când este folosit un sistem de fotofiniș în întregime automat.
2. Cronometristii vor opera conform regulii 165.
3. Atunci când se folosește un sistem de fotofiniș complet automat, vor fi desemnați un judecător șef pentru fotofiniș și cel puțin doi judecători asistenți pentru fotofiniș.
4. Atunci când se va folosi un sistem de citire a cipurilor, un șef de sosire electronică va fi numit și alături de el un număr adecvat de ajutoare.

REGULA 129

Coordonatorul de start, starterii și starterii de rechemare

1. Coordonatorul de start (starterul Șef):
 - a. va stabili îndatoririle echipei de judecători de start. În cazul competițiilor organizate conform regulii 1.1a) și al campionatelor și jocurilor continentale, stabilirea probelor care vor fi încredințate starterilor internaționali va fi responsabilitatea delegaților tehnici;
 - b. va supraveghea ca sarcinile să fie îndeplinite de fiecare membru al echipei;
 - c. va informa Starterul, după ce a primit ordinul directorului de competiție, că totul este în ordine pentru a angaja procedura de start (de exemplu că cronometristii, judecătorii și dacă este cazul judecătorul șef de la fotofiniș și responsabilul cu anemometrul sunt gata);
 - d. va acționa în calitate de intermediar între personalul tehnic al comisiei de cronometraj și judecători;
 - e. va păstra toate documentele din timpul procedurii de start, inclusiv cele care indică timpii de reacție și/sau imaginile indicând starturile greșite, dacă acestea sunt disponibile;
 - f. va asigura că toate dispozițiile regulii 162.8 sau 200.8 (c) sunt îndeplinite și se respectă regula 162.9.
2. Starterul va avea controlul total al atleților la locurile de start. Totuși, în cazul folosirii unui aparat pentru controlul starturilor greșite, starterul și/sau un starter de rechemare desemnat va trebui să poarte căști pentru a auzi clar orice semnal acustic emis în caz de start greșit (a se vedea regula 162.6).
3. Starterul va trebui să se așeze astfel încât să aibă un control vizual complet asupra tuturor concurenților în timpul procedurii de start.

Se recomandă, în special pentru starturile eșalonate, să fie folosite difuzoare pe fiecare culoar pentru a transmite comenzile concurenților.

Notă:

Starterul se va plasa astfel încât toți concurenții să se afle într-un câmp vizual îngust. Pentru alergările cu start de jos, este necesar ca el să se plaseze în așa fel încât să poată verifica că toți alergătorii sunt nemșcați în poziția "Gata" înaintea pocnetului pistolului sau a semnalului aparatului de plecare aprobat. Când nu sunt folosite difuzoare pentru alergările cu starturi eșalonate, starterul va trebui să se așeze în așa fel încât distanța care îl separă de fiecare dintre concurenți să fie aproximativ aceeași. Dacă Starterul nu se poate așeza într-o asemenea poziție, pistolul sau aparatul pentru plecare aprobat va trebui să fie plasat acolo și va fi declanșat prin control electric.

Comenzile starterului trebuie să fie clare și auzite de toți sportivii și dacă nu este departe de sportivi și fără un sistem de boxe, el ar trebui să evite să strige în timp ce dă comenzile.

4. Unul sau mai mulți starteri de rechemare vor fi desemnați pentru a-l ajuta pe starter.

Notă:

Pentru probele de 200m, 400m, 400 m garduri, ștafetă 4x100m, 4x200m și 4x400m, vor fi desemnați cel puțin doi starteri de rechemare.

5. Fiecare starter de rechemare se va plasa în așa fel încât să poată vedea fiecare concurent care i-a fost repartizat.
6. Fiecare starter de rechemare este obligat să oprească cursa dacă observă orice încălcare a regulamentului. După o rechemare sau o plecare întreruptă, starterul de rechemare va raporta observațiile sale starterului care va decide dacă va da un avertisment și cui (a se vedea regulile 161.7 și 162.10).
7. Avertismentul și descalificarea menționate în regula 162.6 , 162.7 și 200.8 nu pot fi date decât de starter.

Pentru a ajuta în alergările cu start de jos, poate fi folosit un aparat pentru controlul straturilor greșite, aprobat de IAAF, descris în regula 161.2.

Este necesar să se ia în considerare articolul 125.3 atunci când se interpretează această regulă și regula 162, pentru că în realitate este atât responsabilitatea starterului cât și a arbitrilor responsabil de start care pot determina dacă un start este corect. Pe altă parte un starter de rechemare nu are o astfel de putere și în timp ce el poate opri un start, nu poate acționa unilateral și trebuie pur și simplu să raporteze către starter.

REGULA 130

Asistenții starterului

1. Asistenții starterului trebuie să controleze dacă atleții participă la seria sau la alergarea la care ei trebuie să ia parte și să verifice dacă poartă corect numerele de concurs.
2. Ei vor plasa fiecare concurent pe culoarul sau pe poziția corectă, adunându-i la aproximativ 3 metri în spatele liniei de start (în cazul starturilor eşalonate, la aceeași distanță în spatele fiecărei linii de start). După ce au terminat acest lucru, ei vor semnala starterului că totul este gata. Dacă un nou start este necesar, ajutorii de starter vor strânge din nou atleții.
3. Asistenții starterului se vor asigura de existența bețelor de ștafetă la primii concurenți a unei alergări de ștafetă.
4. Când starterul a dat comanda “pe locuri”, asistenții de starter vor veghea ca regula 162.3 și 162.4 să fie respectată.
5. În cazul unui start greșit, asistenții de start vor acționa conform regulii 162.9

REGULA 131

Numărătorii de tururi

1. Numărătorii de tururi vor ține socoteala numărului de tururi parcurse de fiecare concurent în alergările mai lungi de 1500m. Pentru alergările de 5000 m sau mai mari și pentru probele de marș, mai mulți numărători de tururi, sub conducerea Judecătorului Arbitru, vor fi desemnați și înzestrați cu fișe de control al tururilor, pe care ei vor scrie timpii (anunțați de un cronometrator oficial) realizați de către concurenții de care ei răspund. În cazul în care se folosește acest sistem, niciun numărător de tururi nu va controla mai mult de patru concurenți (șase la probele de marș). În loc de numărătoarea manuală a tururilor, poate fi folosit un sistem informatizat, incluzând un senzor electronic purtat de fiecare atlet.
2. Un numărător de tururi va fi responsabil cu afișarea, pe linia de sosire, a numărului de tururi rămase de parcurs. Afișarea va fi schimbată la fiecare tur, când atletul care conduce cursa va intra în linia dreaptă, care se termină la linia de sosire. În plus, se vor de indicații manuale, când acest lucru este necesar, concurenților care au fost sau sunt pe punctul de a fi depășiți.
Ultimul tur de pistă va fi anunțat fiecărui concurent cu ajutorul unui clopot.

REGULA 132

Secretarul de competiție, Centrul tehnic de informare (TIC)

1. Secretarul de competiție va strânge pentru fiecare probă rezultatele complete, ale căror detalii îi vor fi transmise de către arbitrul, cronometrul șef sau de judecătorul șef de la fotofiniș, precum și de responsabilul cu anemometrul. El va comunica imediat aceste informații crainicului, va nota rezultatele și va trimite foile de rezultate directorului de competiție.
Când este folosit un sistem informatic pentru rezultate, informaticianul de la locul fiecărei probe de teren, va trebui să se asigure că rezultatele complete ale fiecărei probe, au intrat în sistemul informatic. Rezultatele alergărilor vor fi introduse sub conducerea judecătorului șef de fotofiniș. Crainicul și directorul de competiție vor avea acces la rezultate prin intermediul unui computer.
2. La o probă în care atleții concurează cu specificații diferite (ex. înălțimi diferite ale gardurilor sau greutate diferite ale materialelor) aceste diferențe vor fi clar specificate în rezultate sau se vor da rezultate separat pentru fiecare categorie.
3. Când regulamentul de competiție, altul decât cel de la Regula 1.1(a), permite participarea simultană împreună cu un sportiv, a unei alte persoane (asistent de alergare) sau utilizarea unui ajutor mecanic care nu este autorizat în mod normal de regula 144.3(d), se vor afișa rezultatele separat iar, când este cazul, se va menționa para participarea.

Următoarele abrevieri standard vor fi folosite pentru întocmirea foilor de start și a rezultatelor:

Nu a luat startul – DNS (did not start)

Nu a terminat – DNF (did not finish)

Niciun rezultat valid – NM (no valid trial recorded)

Descalificat – DQ (disqualified)

Încercare reușită la înălțime și prăjină – „O”

Încercare nereușită – „X”

Încercare renunțată – „–”

Retras din concurs – r

Calificat prin loc la probe de pistă – Q

Calificat prin timp la probe de pistă – q

Calificat cu normă la probele de teren – Q

Calificat fără normă la probele de teren – q

Avansat în următoarea rundă prin decizia arbitrilor – qR

Avansat în următoarea rundă prin decizia juriului de apel- qJ

Genunchi îndoit la marș – „>”

Pierdere de contact la marș – „~”

Cartonaș galben – YC

Al doilea cartonaș – YRC Pentru acțiuni disciplinare

Cartonaș roșu - RC

Dacă un sportiv este descalificat pentru încălcarea unei reguli, se va face referire la acea regulă în rezultatele oficiale.

Dacă un sportiv este descalificat pentru comportament nesportiv sau necorespunzător, se va face referire în rezultatele finale și se va menționa motivul.

Regulile 132.2-4 începând cu 2015 sunt concepute pentru a standardiza procedurile și utilizarea terminologiei în situații comune în listele de start și rezultate.

Regulile 132.2 și 132.3 recunosc situația obișnuită în multecompetiții de nivel superior (și chiar la unele de nivel ridicat) unde sportivii de vârstă diferită și care au participat la clasificări, concurează în

cadrul aceluiași competiții. Această regulă confirmă că acest lucru este acceptabil - inclusiv ca mijloc de întrunire a numărului minim al concurenților. Se aplică și în cazul Regulii 260.1, pentru stabilirea modului în care trebuie prezentate rezultatele.

Având în vedere că pot fi făcute descalificări atât tehnice, cât și din motive disciplinare, este foarte important ca motivul pentru care a fost făcută descalificarea să fie întotdeauna indicat în rezultate. Acest lucru este realizat întotdeauna prin precizarea regulii pentru care au fost descalificați sportivii de lângă simbolul dQ.

4. Un Centru de Informații Tehnice (TIC) se va stabili pentru competițiile prevăzute la 1.1(a), (b), (c), (f) și (g) și este recomandat pentru alte competiții care durează mai mult de o zi. Principala funcție a acestor centre TIC este să asigure o bună comunicare între fiecare delegație, organizatori, delegatul tehnic și administrația competiției cu privire la chestiunile tehnice și de alt gen care au legătură cu competiția.

Un centru de informare tehnic (TIC) eficient gestionat va fi semnificativ de ajutor la organizarea unei competiții de înaltă calitate. Managerul TIC trebuie să aibă cunoștințe excelente despre reguli și în egală măsură important este să cunoască și regulamentele specifice pentru concursuri speciale.

Orele de funcționare ale TIC ar trebui să reflecte orele de concurs, plus ceva timp înainte și după concurs pentru a asigura interacțiunea dintre diferitele părți, în special între delegațiile echipelor și organizatori. Este obișnuit, deși nu esențial, pentru ca competițiile mai mari să aibă "ramuri" ale TIC (uneori numite birouri de informare sportivă – SID) în principalele spații de cazare pentru atleți. În acest caz, trebuie să existe o comunicare excelentă între SID-uri și TIC.

Deoarece orele de funcționare ale TIC și SID (lor) se pot prelungi va fi necesar ca managerul TIC să aibă mai mulți asistenți și pentru ca ei să lucreze în schimburi.

În timp ce anumite atribuții ale TIC sunt reglementate de Regulile Competiției (a se vedea de exemplu, regulile 132, 146.3 și 146.7), altele vor fi stabilite în Regulamentele pentru fiecare concurs și în documentele de concurs, cum ar fi manuale de echipă etc.

REGULA 133

Arbitrul cu ordinea

Arbitrul cu ordinea („marshal”) va avea controlul asupra arenei și nu va permite accesul decât oficialilor, atleților strănși să participe sau altor persoane autorizate să intre și să rămână acolo.

Rolul marshalului este acela de a reglementa intrarea în stadion înainte și în timp ce proba este în desfășurare. El operează, în general, în conformitate cu planul stabilit de Directorul de concurs și în legătură cu probleme mai urgente, primește comenzi direct de la Managerul de reuniune. În consecință, el va:

- controla intrările pe pistă a sportivilor, oficialilor și a voluntarilor, personalul de serviciu, presa acreditată, fotografi și echipele TV. La fiecare concurs, numărul din acreditări din teren este convenit în prealabil și toate aceste persoane trebuie să poarte o vestă (ținută) specială;
- controla punctul în care sportivii părăsesc arena (de obicei pentru evenimente mai mari în Zona Mixtă și/sau Evenimentul PostZona de control) după terminarea evenimentului;
- asigura, în orice moment, vizibilitatea locurilor de concurs, atât pentru spectatorii cât și pentru televiziune.

El răspunde direct directorului de reuniune pe care trebuie să îl poată contacta în orice moment, dacă apare necesitatea. Pentru a-l ajuta pe marshalul și echipa lui în munca lor, se obișnuiește ca aceste persoane autorizate să intre pe pistă, altfel decât sportivii, să se poată distinge prin intermediul unui card special, al unui ecuson de acreditare sau îmbrăcăminte distinctivă.

REGULA 134

Responsabilul cu anemometrul

Responsabilul cu anemometrul trebuie să se asigure că anemometrul este plasat conform dispozițiilor regulii 163.10 (probe de pistă) și regulii 184.11 (probe de teren). Pentru probele în cauză el trebuie să

determine viteza vântului măsurată în direcția alergării și va înregistra rezultatele obținute, le va semna și le va comunica secretarului competiției.

Este posibil să se folosească anemometre electronice legate direct la sistemul de fotofiniș.

REGULA 135

Arbitrul însărcinat cu măsurătorile electronice

Unul sau mai mulți judecători pentru măsurători vor fi desemnați atunci când urmează a fi folosite măsurători, video sau electronice, ale distanței sau alte instrumente științifice de măsurat. Înainte de începerea competiției, el va lua legătura cu personalul tehnic în cauză și se va familiariza cu echipamentul.

Înainte fiecărei probe, el va superviza poziționarea aparatelor de măsurat, ținând cont de cerințele tehnice indicate de către personalul tehnic. Pentru a se asigura că echipamentul operează corect, el va trebui, înainte și după fiecare probă, să supervizeze un set de măsurători de comun acord cu judecătorii și arbitrii pentru a confirma că rezultatele obținute sunt aceleași ca cele măsurate cu o ruletă din oțel calibrată și certificată. Se va întocmi și semna un formular de conformitate de către toți cei implicați în testare și se va anexa la fișa cu rezultate.

În timpul competiției el va avea răspunderea generală a operației. El va raporta arbitrului pentru probele de teren pentru a confirma că echipamentul este pus la punct.

Atunci când se utilizează echipamente electronice sau video de măsurare a distanței, un Judecător șef este plasat în calitate de oficial responsabil într-un mod similar ca în cazul celui de la Foto Finiș sau Cronometrului de tip transponder. În cazul măsurării video, judecătorul șef de măsurători va trebui să aibă un rol mai activ și în timpul probelor decât ar fi în cazul cu măsurare electronică a distanței pe teren. În special, aceasta ar trebui să se implice în asigurarea faptului că există un sistem de comunicare adecvat între arbitrii de pe teren și cei care efectuează citirea video pentru a se asigura că fiecare măsurătoare este corect realizată și că, în cazul săriturilor orizontale, aterizarea este măsurată până când imaginea nu a fost confirmată. Fie că este vorba de șeful măsurător sau de un alt judecător care este responsabil pentru a asigura că citirea videoclipului este corectă, trebuie să fie deosebit de atent și să fie siguri că imaginea actuală, și nu anterioară, este cea care este măsurată.

REGULA 136

Judecătorii de la camera de apel

Judecătorul șef de la camera de apel va:

- a. colabora cu Directorul de competiție și va realiza orarul de intrare la probe precum și orarul de plecare de la ultimul apel spre probe;
- b. supraveghea deplasarea între zona de încălzire și zona de concurs pentru a se asigura că atleții, după ce s-au prezentat la apel, sunt prezenți și pregătiți la locul competiției pentru începerea probei lor conform programului.

Judecătorii de la camera de apel se vor asigura că atleții poartă ținuta țării sau a clubului lor, aprobată oficial de organismul național conducător, că numerele de concurs sunt purtate corect, că numerele corespund cu listele de start și că încălțăminte, numărul și dimensiunea cuielor, că publicitatea pe îmbrăcăminte și pe gențile atleților sunt conforme cu regulile și cu reglementările IAAF și că niciun material neautorizat nu este introdus în arenă.

Judecătorii vor raporta Arbitrului de la camera de apel toate problemele și situațiile intervenite.

REGULA 137

Responsabilul cu publicitatea

Responsabilul cu publicitatea (dacă a fost desemnat) va controla și va aplica regulile și reglementările IAAF în vigoare privind publicitatea și va decide, de comun acord cu arbitrul de la camera de apel, asupra tuturor problemelor și situațiilor nerezolvate care, au putut surveni la camera de apel.

SECȚIUNEA II REGULI GENERALE PRIVIND COMPETIȚIILE

REGULA 140

Bazele de atletism

Orice suprafață, uniformă, conformă cu specificațiile din Manualul IAAF pentru bazele de atletism, poate fi folosită pentru atletism. Competițiile de atletism ce se desfășoară conform regulii 1.1 a) se pot desfășura doar pe baze având o suprafață sintetică, conformă cu specificațiile de performanță ale IAAF pentru suprafețele sintetice și care au un certificat valabil de omologare clasa I IAAF pentru bazele de atletism.

Se recomandă ca, atunci când sunt disponibile astfel de baze, competițiile prevăzute la regulile 1.1 b) - j) să se desfășoare de asemenea pe aceste baze. În orice caz, un certificat de clasa 2 pentru bazele de atletism, atestând dimensiunile corecte ale bazelor de atletism, pentru probele de pistă și de teren, într-un formular prevăzut de Sistemul de certificare al IAAF va fi pretins pentru toate bazele pe care urmează să aibă loc competițiile conform regulii 1.1 b) - j).

Notă:

i): Manualul IAAF despre bazele de atletism, disponibil Oficiul IAAF, cuprinde specificații mai complete și mai detaliate pentru planificarea și construcția bazelor de atletism, precum și scheme pentru măsurătorile și marcajele pistelor poate fi descărcat de pe site-ul IAAF;

ii): Formulare standard pentru cereri de certificare și rapoarte de măsurare a bazelor sunt disponibile la Oficiul IAAF sau pe site-ul IAAF.

iii): Această regulă nu se aplică probelor de marș și de alergări pe șosea sau de cros. (A se vedea regulile 230.11, 240.2, 240.3, 250.1-3, 251.1 și 252.1).

REGULA 141

Grupele de vârstă și sex

Vârstă

1. Următoarele grupe de vârstă sunt recunoscute de IAAF:

- Cadeți și cadete U-18 (în engleză: "Youth Boys and Girls"): Orice atlet în vârstă de 16 sau 17 ani la 31 decembrie din anul de competiție.

- Juniori și junioare U-20 (în engleză: "Junior Men and Women"): Orice atlet în vârstă de 18 sau 19 ani la 31 decembrie din anul de competiție.

- Veterani și veterane: orice atlet care a împlinit vârsta de 35 de ani, în cazul probelor de stadion și vârsta de 40 de ani pentru probele din afara stadionului.

Notă:

i. Toate celelalte probleme privind competițiile de veterani sunt cuprinse în Manualul IAAF/WMA, aprobat de către consiliul IAAF și de către consiliul WMA.

ii. Dreptul de participare, inclusiv vârsta minimă de participare la competițiile IAAF vor face obiectul unor reglementări tehnice specifice.

2. Un atlet va fi eligibil să participe la o categorie de vârstă în cadrul unui concurs dacă se încadrează între limitele de vârstă specificate categoriei de vârstă. Atletul trebuie să fie capabil să facă dovada vârstei prin prezentarea unui act doveditor. Atletul care nu poate face dovada acestui lucru sau refuză să o facă, nu va fi eligibil pentru concurs.

Categorii de sex

3. Competițiile ce respectă această regulă sunt divizate în categorii feminine și masculine. În cazul competițiilor mixte conform regulii 147 se vor folosi înregistrări și tabele de afișaj separate pe sexe. În cazul probelor universale se va realiza un clasament general.

4. Un atlet va putea concura într-o cursă masculină dacă este recunoscut din punct de vedere legal bărbat.

5. Un atlet va putea concura într-o cursă feminină dacă este recunoscut din punct de vedere legal femeie.

6. Consiliul va aproba regulamentul privind eligibilitatea competițiilor:

- a. femeilor ce au suferit o operație de schimbare de sex;
- b. femeilor cu hiperandrogenism.

Atleții care nu îndeplinesc această regulă sau refuză să se supună nu vor fi eligibili pentru a concura.

Notă:

A se vedea regula 22.2 pentru sancțiunile pentru nerespectarea Regulii 141.

REGULA 142

Înscrierile

1. Competițiile prevăzute de Regulile IAAF sunt rezervate atleților cu drept de participare (a se vedea regula 2).

2. Niciunui atlet nu i se va permite să concureze în afara propriei sale țări decât dacă dreptul său de participare este garantat de federația sa națională, de la care a primit permisiunea de a concura. La toate competițiile internaționale, o astfel de garanție a dreptului de participare a unui atlet va fi acceptată, în afară de cazul când o obiecție asupra statutului său a fost formulată delegatului tehnic (delegaților tehnici) (a se vedea regula 146.1).

Înscrieri simultane

3. Dacă un atlet este înscris în același timp la o alergare și într-o probă de teren sau la mai multe probe de teren care se desfășoară simultan, arbitrul respectiv va putea autoriza atletul respectiv, pentru un tur sau pentru fiecare încercare la săritura în înălțime și la săritura cu prăjina, să efectueze încercarea sa într-o ordine diferită de cea care a fost fixată prin tragerea la sorți înainte de începerea competiției. Totuși, dacă un atlet nu este prezent ulterior la încercare, se va considera că a renunțat, de îndată ce perioada de timp autorizată pentru încercare se va fi scurs. În cazul săriturii în înălțime și al săriturii cu prăjina, dacă un atlet nu este prezent, când toți ceilalți atleți au terminat competiția, arbitrul va considera că el a abandonat competiția dacă perioada de timp autorizată pentru o încercare suplimentară s-a scurs.

Notă:

Într-o competiție cu mai mult de 3 runde de încercări, arbitru nu îi va permite niciunui sportiv să participe în altă ordine în finală, dar îi va permite în rundele de calificare. În cazul probelor combinate se poate schimba orice ordine.

Nota clarifică și faptul că a permite unui atlet să concureze în altă ordine (indiferent de numărul de încercări) din cauza unei suprapunerii cu o altă probă nu este permisă. Dacă un atlet nu este prezent în runda finală și nu a indicat anterior că el nu va realiza încercarea, atunci timpul acordat încercării sale va fi cronometrat și dacă nu revine înainte de expirarea lui, atunci el va fi înregistrat cu încercare nereușită. [Vezi și Regula 180.18 unde o schimbare de ordine nu va fi făcută în mod normal atunci când se acordă o încercare suplimentară (substitutivă) - în orice rundă de încercări.]

Neparticiparea

4. În toate competițiile prevăzute de regulile 1.1 a), b), c) și f), exceptând prevederile de mai jos, un atlet va fi exclus de la participarea în toate probele următoare ale competiției, inclusiv la ștafete, în cazul când:

a. confirmarea definitivă a participării sale la o probă a fost făcută dar el nu a mai participat;

Notă:

Ora precisă pentru confirmarea finală a participării va fi publicată în avans.

b. el s-a calificat în preliminarii sau în serii, pentru a participa la turul următor, dar nu s-a mai prezentat;

c. este în imposibilitatea de a participa în ciuda bunăvoinței sale.

Arbitrul răspunzător va hotărî asupra acestui punct și referiri corespunzătoare vor trebui făcute în rezultatele oficiale.

Notă:

Situația prevăzută în această notă nu se va aplica la probele individuale din cadrul probelor combinate. Prezentarea unui certificat medical, andosat de către un delegat medical poate constitui un motiv suficient, pentru a accepta că atletul nu mai este în măsură să participe după închiderea confirmării de participare sau după ce a participat într-un tur de calificare. În acest caz nu va putea să participe în probele următoare din ziua competiției. Alte justificări (de exemplu motive independente de acțiunile atletului, ca de exemplu probleme legate de sistemul oficial de transport) pot, după confirmarea participării, să fie acceptate de delegatul tehnic (delegații tehnici).

Arbitrul responsabil, de îndată ce este conștient de o astfel de situație și consideră că sportivul care a abandonat cursa în pofida bunăvoinței sale de a concura, trebuie să facă o trimitere la acest lucru în rezultatele relevante ca "regula DNF 142.4. (c)". Fie în procesul de luare a deciziei de către arbitru, fie Juriul de apel având în vedere orice contestație care survine din aceasta, motivele pentru careretragerea sau neparticiparea sportivului pot fi luate în considerare. Regulamentul stabilește clar modul care ar trebui urmat în cazul unui motiv medical.

5. Ne prezentarea la camera de apel (call room)

În afara cazurilor de la punctul 142.4, un sportiv va fi exclus din concurs pentru ne prezentarea la camera de apel conform orarului de intrare la probă. La rezultate va fi trecut DNS.

Arbitrul responsabil cu proba va decide (și în cazul în care îi va permite sportivului să participe sub contestație dacă nu se poate lua imediat decizia asupra excluderii sale) și se va menționa acest lucru în rezultate.

Motive justificate (ex. Factori ce nu țin de sportiv cum ar fi transportul oficial sau o eroare în programul de concurs) poate fi acceptată și astfel sportivul poate participa.

REGULA 143

Îmbrăcămintea, încălțăminte și numerele de concurs

Îmbrăcămintea

1. În toate probele, atleții trebuie să aibă o ținută curată, concepută și purtată într-o manieră care să nu dea prilejul unor obiecții. Îmbrăcămintea trebuie să fie dintr-o țesătură netransparentă, chiar atunci când este udă. Atleții nu trebuie să poarte o ținută care poate incomoda vederea arbitrilor. Atleții trebuie să poarte un tricou a cărui față și spate să fie de aceeași culoare.

În toate competițiile organizate conform regulilor 1.1 a), b), c), f) și g), reprezentând membrii lor conform regulilor 1.1 d) și h), atleții vor purta echipamentul aprobat de federația națională. Ceremonia de premiere și orice tur de onoare sunt considerate, din acest punct de vedere, ca făcând parte din competiție.

Notă:

Forma de guvernământ poate specifica în regulament pentru o competiție ca este obligatoriu pentru ca o culoare să fie aceeași și pe față și pe spate.

Încălțăminte

2. Atleții pot concura în picioarele goale sau cu unul sau cu ambele picioare încălțate. În competiție, încălțăminte este destinată pentru protecția, stabilitatea picioarelor și o bună aderență cu solul. Încălțăminte nu trebuie să fie făcută încât să dea atleților un ajutor suplimentar nedrept, cum ar fi folosirea oricărei tehnologii care ar da purtătorului un avantaj nedrept. Purtarea unei bride pe glezna piciorului este autorizată. Orice fel de încălțăminte de competiție trebuie să fie aprobat de către IAAF.

Numărul de cuie

3. Talpa și tocul încălțăminteii vor trebui să fie construite în așa fel pentru a permite folosirea unui număr maxim de 11 cuie. Orice număr de cuie până la unsprezece poate fi folosit dar numărul de locuri pentru cuie nu poate depăși unsprezece.

Dimensiunea cuielor

4. Când o competiție se desfășoară pe suprafață sintetică, partea fiecărui cui ieșind din talpă sau din călcâi nu trebuie să depășească 9 mm, cu excepția săriturii în înălțime și a aruncării suliței, unde nu va depăși 12 mm. Cuiul va fi astfel făcut încât cel puțin jumătate din lungime va fi în afară și un corp pătrat cu latura de 4 mm.

Notă:

Suprafața trebuie să fie adecvată pentru a accepta aceste cuie permise în această regulă.

Talpa și tocul

5. Talpa și/sau tocul pot să aibă striuri, ieșinduri sau protuberanțe cu condiția ca acestea să fie construite dintr-un material similar sau identic cu cel al tălpii. La săritura în înălțime și la săritura în lungime, grosimea maximă a tălpii va fi de 13 mm și la săritura în înălțime, cea a tocului va fi de maximum 19mm. La toate celelalte probe, talpa și/sau tocul pot avea orice grosime.

Notă:

Grosimea tălpii și a tocului va fi măsurată ca distanță dintre latura superioară interioară și cea exterioară, incluzând execuțiile mai sus menționate și orice tip sau formă de branțuri.

Insertiile și adausurile la încălțăminte

6. Concurenții nu pot să folosească, în interiorul sau în exteriorul încălțăminteii, niciun dispozitiv al cărui efect ar fi mărirea grosimii tălpii peste dimensiunea maximă permisă sau care ar crea purtătorului un avantaj oarecare, în raport cu încălțăminte de tipul descris la aliniatul precedent.

Numerele de concurs

7. Fiecare atlet va primi două numere de concurs care vor fi purtate pe piept și pe spate pe timpul competiției, în afară de săritura cu prăjina și săritura în înălțime, unde va fi purtat un singur număr de concurs, pe spate sau pe piept. Se pot folosi și în locul numărului de concurs numele concurentului sau alte însemne potrivite. Numerele de concurs vor trebui să corespundă cu cele atribuite concurenților în program. Dacă un atlet poartă un trening în timpul competiției, numerele de concurs vor trebui să fie purtate în aceeași manieră pe acest trening. În competițiile organizate după regula 1.1 d) - j), numele atletului sau o altă identificare corespunzătoare vor fi permise pe numerele de concurs.

8. Niciun concurent nu va fi autorizat să participe la o competiție, fără să expună numărul respectiv de concurs și/sau de identitate.

9. Aceste numere de concurs trebuie să fie purtate așa cum sunt ele confecționate și nu trebuie să fie tăiate, nici pliate, nici acoperite, în vreun fel. În alegările pe distanțe lungi, aceste numere de concurs pot fi perforate pentru a ajuta la circulația aerului, dar perforațiile nu trebuie să fie făcute în literele sau în cifrele imprimate.

10. Acolo unde este folosit un sistem de fotofiniș, comitetul de organizare poate să ceară atleților să poarte numere suplimentare de identificare de tip adeziv pe părțile laterale ale șorturilor.

11. Dacă un concurent nu respectă această regulă și refuză indicațiile date de arbitru sau participă în concurs, va fi descalificat.

Regula 143.11 precizează sancțiunea dacă nu este respectat orice aspect al Regulii 143. Se așteaptă totuși că, acolo unde este posibil, oficialii să solicite și să încurajeze atletul să se conformeze și să-l atenționeze asupra consecințelor dacă nu o face. Dar în cazul în care un atlet nu respectă un aspect al Regulamentului în timpul competiției și nu este posibil pentru un oficial să solicite sportivului să se conformeze, atunci va urma descalificarea.

Este o responsabilitate a asistentilor de start și a arbitrilor (pentru pistă și din probele din stadion) și arbitrii (pentru evenimentele de teren) să fie atenți cu privire la aceste aspecte și să raporteze toate încălcările apărute arbitrului responsabil.

REGULA 144

Asistența acordată atletilor

Examinare medicală și acordarea asistenței medicale

1. Aceste examene/tratamente medicale și/sau de fizioterapie pot fi acordate în zona de competiție și se pot distribui, de către membrii echipei medicale desemnate de către comitetul de organizare și identificați prin brasarde, tricouri sau un accesoriu distinctiv sau în zone stabilite pentru tratament medical în afara zonei de concurs, de către personalul medical aprobat în acest sens de delegatul medical sau de delegatul tehnic. În niciun caz intervenția nu va întârzia desfășurarea competiției sau încercarea unui atlet în ordinea fixată. Acest tip de îngrijire sau de asistență dat de orice altă persoană, în timpul competiției sau imediat înaintea competiției de îndată ce atleții au părăsit camera de apel va fi considerat asistență.

Notă:

Zona de competiție care în mod normal dispune și de o barieră fizică, este definită astfel ca zona în care competiția se desfășoară și care are accesul restricționat doar pentru atleți și pentru personalul autorizat în conformitate cu regulamentul.

2. Oricare atlet care dă sau primește asistență din și în interiorul zonei de competiție în timpul desfășurării probei, va fi atenționat de către arbitru și va fi înștiințat că dacă acest lucru se repetă va fi descalificat din acea probă. Dacă un atlet va fi ulterior descalificat din probă, orice performanță ar fi realizat până în acel moment al rundei acelei probe, nu va fi considerată validă. Totuși performanța realizată într-o rundă anterioară acelei probe va fi considerată validă.

Notă:

În cazurile prevăzute de regula 144.3(a) descalificarea va fi făcută fără niciun avertisment

3. În vederea acestei reguli, va fi considerată asistență și deci interzise următoarele:

- a. impunerea ritmului de cursă de către persoane care nu participă la cursa respectivă, de către atleți care au fost depășiți, sau care urmează să fie depășiți, sau prin intermediul oricărui alt dispozitiv (altele decât cele permise în baza regulii 144.4(d));
- b. posesia sau folosirea camerelor video, radiourilor, CD, stațiilor de emisie, telefoanelor mobile sau dispozitivelor similare;
- c. cu excepția pantofilor care îndeplinesc Regula 143, folosirea unei tehnologii sau dispozitiv care ar da celui care-l folosește un avantaj pe care nu l-ar fi dobândit în condițiile folosirii echipamentului menționat în regula 144.4(d);
- d. folosirea oricărui dispozitiv medical, exceptând cazul în care poate dovedi prin probe că acel dispozitiv nu îi oferă un ajutor suplimentar;
- e. oferirea de sfaturi sau alt tip de ajutor de către un oficial care nu este delegat la acea probă (ex: sfaturi de la antrenor, indicațiile date îi indice locul de bătaie la prag exceptând cazul în care a fost depășită sau distanța între concurenți în cursă, etc.);
- f. ajutor fizic de la alt atlet (excepție cazul în care este ajutat să se ridice dacă a căzut).

4. Nu va fi considerată asistență și în consecință acceptată:

- a. o comunicare între atlet și antrenorul său care nu se află în zona de competiție. În scopul de a ușura această comunicare fără a deranja desfășurarea probei, va trebui rezervat antrenorilor un loc în tribune, în imediata apropiere a fiecărei probe de teren;
- b. examene/tratamente medicale și/sau de fizioterapie necesare pentru a permite unui atlet să participe sau să continue să participe în zona de competiție;

- c. orice tip de piesă (bandaj, leucoplast, centura, etc.) pentru protecție și/sau scop medical. Arbitrul va colabora cu delegatul medical și va avea autoritatea de a verifica aceste piese și să decidă dacă sunt acceptate (de văzut și regula 187.4 și 187.5);
- d. dispozitive purtate de atlet în cursă cum ar fi dispozitive de monitorizarea ritmului cardiac sau a vitezei și distanței dar care nu pot comunica la distanță cu altă persoană;
- e. vizualizarea de către atletul care concurează la probe de teren, a unor imagini a încercărilor anterioare și care au fost înregistrate de către o persoană ce nu se află în interiorul zonei de concurs (vezi nota de la 144.1). Dispozitivul vizual nu va fi luat de către sportiv în interiorul zonei de concurs.
- f. șepci, mănuși, pantofi sau articole vestimentare oferite atleților la un punct oficial, sau acceptate de arbitrul răspunzător.

Articolul 144 a fost supus unei schimbări constante în ultimii ani, pentru a reflecta modul în care se desfășoară competițiile de atletism, să respecte rolul antrenorilor, pentru gestionarea inovației și produsele noi, etc. IAAF va continua să răspundă la noi produse și tendințe de îndată ce acestea devin comune în timpul competițiilor.

Modificările aduse acestor reguli sunt destinate să faciliteze participarea sportivilor, cât mai mult posibil și reducerea conflictelor inutile între sportivi/antrenori și oficiali. Fiecare dintre aceste reguli ar trebui interpretate în această lumină, garantând întotdeauna ca desfășurarea competițiilor să se facă în mod echitabil pentru toți.

Articolul 144.3 (e), totuși, clarifică faptul că oficialii nu ar trebui să asiste orice atlet dincolo de ceea ce este necesar pentru rolul lor - și în mod specific subliniază ca exemplu, că oficialii nu ar trebui să furnizeze detalii despre locul de bătaie, poziția în clasamentul de sărituri, (altele decât pentru a indica locul de bătaie într-o încercare nereușită la probele de sărituri orizontale).

REGULA 145

Descalificarea

Dacă un atlet este descalificat într-o probă pentru o încălcare a unei reguli tehnice, se va menționa în rezultatele oficiale ce regulă a fost încălcată.

1. Dacă un atlet este descalificat într-o probă pentru o încălcare a unei reguli tehnice (exceptând regula 125.5 și 162.5), orice performanță realizată până în același tur al acestei probe, până în momentul descalificării nu va fi considerată valabilă. Totuși, performanțele realizate, în timpul unui tur precedent de calificare pentru această probă, vor fi considerate valabile. Descalificarea dintr-o probă pentru încălcarea regulilor tehnice nu va împiedica atletul să participe la oricare altă probă din acea competiție.
2. Dacă un atlet este descalificat de la o probă, pentru că s-a comportat de o manieră nesportivă sau necuviincioasă, mențiunea va fi făcută în rezultatele oficiale, arătând motivele acestei descalificări. Dacă un atlet este avertizat pentru a doua oară, conform regulii 125.5, pentru comportament nesportiv sau necuviincios, sau conform regulii 162.5, el va fi descalificat de la acea probă. Dacă cel de-al doilea avertisment este dat la o altă probă, el va fi descalificat numai de la cea de-a doua probă. Orice performanță realizată până în acest moment în același tur al acestei probe nu va fi considerată valabilă. Totuși, performanțele realizate într-un tur precedent de calificare pentru această probă, în alte probe anterioare sau în probe individuale anterioare din cadrul probelor combinate vor fi considerate ca valabile. Descalificarea dintr-o probă, pentru comportament nesportiv sau necuviincios va duce la descalificarea atletului vinovat de către arbitru, nemaiavănd dreptul de a participa la nicio probă ulterioară din acea competiție (inclusiv probe combinate).
3. Dacă greșeala este considerată gravă, directorul de competiție o va raporta organismului de conducere corespunzător, pentru a se lua în considerație o viitoare acțiune disciplinară.

REGULA 146

Contestațiile și recursurile

1. Contestațiile privind dreptul unui atlet de a participa la o competiție, vor trebui făcute înainte de începerea competiției pe lângă delegatul tehnic (delegații tehnici). Odată cu hotărârea delegatul tehnic (a delegaților tehnici) va exista și dreptul de apel pe lângă Juriul de apel. Dacă chestiunea nu poate fi rezolvată în mod satisfăcător înainte de competiție, atletul va fi autorizat să participe “sub rezervă” și cazul va fi supus Consiliului IAAF.
2. Contestațiile privind rezultatele sau desfășurarea unei probe vor trebui depuse în termen de 30 de minute de la anunțul oficial al rezultatului acelei probe. Comitetul de organizare al competiției va avea responsabilitatea de a se asigura că ora anunțării tuturor rezultatelor a fost înregistrată.
3. Orice contestație va fi făcută, în primă instanță, pe cale orală arbitruului, de către atlet, de cineva care acționează în numele acestuia sau de un reprezentant oficial al echipei. Această persoană sau echipă trebuie să aibă un interes de bună credință în proba (probele) în cauză, arbitruul va trebui să ia în considerație toate probele disponibile pe care le crede necesare, inclusiv un film sau o fotografie provenind de la un aparat video oficial sau orice altă probă video valabilă. Arbitruul poate decide asupra contestației sau să o trimită Juriului de apel. Dacă arbitruul ia o decizie, va exista dreptul de a face apel la juriu. În cazul în care arbitruul nu este accesibil sau disponibil, contestația îi va fi adresată prin intermediul Centrului de informații tehnice.
4. Într-o probă de pistă:
 - a. dacă un atlet contestă verbal și imediat împotriva atribuirii unui start greșit, un arbitru de pistă va putea să permită atletului să concureze „sub rezervă”, pentru a păstra drepturile tuturor celor interesați. O asemenea contestație nu poate fi acceptată dacă startul greșit a fost detectat de un aparat de detectare a starturilor greșite, aprobat de IAAF, în afara cazului în care arbitruul stabilește că informația dată de aparat este evident incorectă;
 - b. o contestație poate fi formulată dacă starterul nu a sesizat un start greșit. Contestația nu poate fi făcută decât de un atlet care a terminat alergarea, sau în numele său. Dacă contestația este acceptată, orice atlet răspunzător de un start greșit, pasibil de o descalificare conform regulii 162.5-7 sau 200.8, va fi descalificat. Chiar dacă se produce sau nu o descalificare a unui atlet pe baza regulii sus-menționate, arbitruul va avea autoritatea de a declara proba nevalabilă și ea se va repeta, dacă la aprecierea sa este îndreptățit să ceară acest lucru.

Notă:

Dreptul la contestație și la apel (regula 146.4 (b) se va folosi indiferent dacă este folosit sau nu un aparat de control asupra starturilor greșite.

- c. dacă o contestație sau un apel se bazează pe excluderea incorectă a atletului de la un eveniment din cauza unui start fals și este susținută după finalizarea cursei, atunci atletului ar trebui să îi fie oferită posibilitatea de a alerga singur pentru a realiza un timp în probă și în consecință, dacă este cazul, să fie avansat în rundele următoare. Niciun atlet nu ar trebui să avanseze într-o rundă ulterioară fără să concureze în toate rundele decât dacă arbitruul sau juriul de apel determină altfel în circumstanțele speciale, de ex. scurtarea timpului înainte de următoarea rundă sau de lungimea cursei.

Notă:

Această regulă poate fi de asemenea aplicată de către arbitru, juriul de apel în alte împrejurări în care se consideră oportun (vezi articolul 163.2).

Atunci când arbitruul de start decide asupra unei contestații imediate pe cale orală făcută de un atlet pentru că este acuzat de un start fals, trebuie să ia în considerare toate datele disponibile și în cazul chiar unei singure posibilități, că recursul atletului poate fi valabil, ar trebui să permită sportivului să

concureze sub protest. După cursă, trebuie luată o decizie finală de către Arbitrul răspunzător, o decizie care poate face obiectul unui apel la juriu de apel. Dar să fie clar, arbitrul nu ar trebui să permită unui atlet să concureze sub protest dacă startul fals a fost detectat de un sistem electronic de start care pare să funcționeze corect sau în cazul în care este foarte clar vizual că atletul a comis un start fals și nu există motiv valid pentru a permite contestația. Aceste reguli se aplică atât în cazul în care un starter nu a reușit să oprească un start fals, ci și unde un Starter nu a reușit să "întrerupă" corect un start. În ambele cazuri Arbitrul trebuie să ia în considerare toți factorii implicați în cazul respectiv și trebuie să decidă dacă cursa (sau o parte din ea) trebuie reținută. Dând două exemple de situații extreme, nu va fi logic sau necesar pentru reluarea unei curse de maraton în cazul în care un atlet care termină cursa a fost responsabil pentru un start fals nerecunoscut. Dar aceeași cauză nu ar fi acceptată în cazul unei probe de sprint în care a fost un atlet responsabil pentru un start fals, nu a fost rechemat, deoarece acest lucru ar putea afecta startul și cursa ulterioară a altor sportivi. Pe de altă parte, dacă de exemplu într-o rundă preliminară sau poate chiar într-o cursă din cadrul unei probe combinate, a fost clar că numai unul sau anumiți sportivi au fost dezavantajați de faptul că nu s-a rechemat un start fals, arbitrul ar putea decide că numai sportivilor afectați să li dea ocazia de a alerga din nou și în ce condiții.

Articolul 146.4 (c) acoperă situația când un sportiv este acuzat pe nedrept de start fals.

5. La o probă de teren dacă un atlet depune imediat o contestație orală privind decizia de a considera nereușită încercarea, arbitrul probei poate, la aprecierea lui, ca încercarea să fie măsurată și rezultatul înregistrat pentru a respecta drepturile celor implicați.

Dacă a fost făcută o contestație în timpul primelor trei încercări la o probă orizontală la care concurează mai mult de opt atleți și atletul va intra în cele trei încercări finale numai dacă contestația sau apelul ulterior au fost făcute, sau la o probă pe verticală, atunci când un atlet ar înainta la o înălțime superioară numai dacă contestația sau apelul ulterior au fost făcute, arbitrul poate permite atletului să continue să concureze pentru a păstra drepturile tuturor celor implicați.

În cazurile în care arbitrul este sigur că decizia judecătorilor este corectă, în special prin observațiile sale sau recomandările primite de la Arbitrul video, sportivului nu i se va permite să continue.

Dar când se analizează contestația verbală imediată privind măsurarea unei probe, arbitrul ar trebui:

- a. să nu accepte contestația în cazurile în care a avut loc o încălcare clară a regulilor, de exemplu la săritura în lungime, un semn clar făcut în plastelină de către atletul în cauză sau într-o probă de aruncare la care materialul de concurs clar cade în afara sectorului;
- b. să accepte contestația (și recomandat este să se facă imediat pentru a nu întârzia concursul) în cazuri în care există îndoieli.

Funcționarea bună a acestui Regulament înseamnă că judecătorul cu vârful sau prisma ar trebui să marcheze întotdeauna punctul de aterizare (cu excepția evenimentelor de aruncare în cazul în care obiectul se deplasează clar în afara sectorului) chiar și atunci când văd un steag roșu. În afară de posibilitatea ca sportivul să facă protest imediat pe cale orală, este de asemenea posibil ca judecătorul cu steagurile poate să fi ridicat greșit sau accidental steagul.

6. Performanța contestată a atletului și orice altă performanță obținută în timp ce concurează sub rezerva contestației va deveni valabilă numai dacă decizia în acest sens va fi luată de arbitru sau dacă apelul către juriul de apel este făcut și înaintat.

7. O contestație către juriul de apel trebuie făcută în termen de 30 de minute de la anunțul oficial al rezultatului atacat de la o probă, ca urmare a deciziei luate de către arbitru sau de la sfatul dat celor care fac contestația, atunci când nu este nici o schimbare în urma acelei contestații.

Contestația va fi în scrisă, semnată de un oficial responsabil în numele atletului sau al echipei și va fi însoțită de depunerea sumei de 100 USD sau a echivalentului acestuia, care va fi reținută dacă apelul nu este admis.

Notă:

Arbitrul responsabil, după ce ia hotărârea cu privire la contestație, va informa imediat TIC despre decizie. Dacă arbitrul n-a putut să comunice acest lucru oral echipei (echipelor)/atletului (atleților) relevanți, ora oficială a anunțării va fi cea a afișării hotărârii la TIC.

8. Juriul de apel va consulta toate persoanele adecvate. Dacă Juriul de apel are o îndoială, orice altă probă disponibilă va putea fi luată în considerație. Dacă o astfel de probă, inclusiv toate probele video, nu este concludentă, hotărârea arbitrului va fi menținută.
9. Juriul de apel va putea reveni asupra unei decizii dacă i se prezintă noi dovezi concludente și în cazul în care noua decizie poate fi aplicată. În mod normal această nouă decizie poate fi luată doar anterior ceremoniei de premiere a acestui eveniment, exceptând cazul în care o decizie venită de la forurile superioare prevăd că circumstanțele sunt diferite.
10. Deciziile care implica puncte neprevăzute de regulament vor fi raportate ulterior de către Judecatorul Arbitru, secretarului general.
11. Decizia juriului de apel (sau în absența unui juriu de apel, decizia arbitrului) va fi definitivă. Nu va mai exista niciun alt drept de apel, nici la Tribunalul de Arbitraj pentru Sport.

REGULA 147

Competiția mixtă

Pentru orice competiție ce se desfășoară în întregime pe un stadion, probele mixte între bărbați și femei nu vor fi în mod normal permise.

Totuși, competiții mixte pe stadion, la probe de teren și la alergări de 5000 m sau mai mari pot fi permise la toate competițiile cu excepția celor desfășurate conform regulilor 1.1 a) – h). În cazul competițiilor desfășurate conform regulilor 1.1 i) și j), asemenea competiții mixte vor fi permise la o anumită competiție, dacă ea este în mod specific permisă de organismul de conducere relevant din zonă sau țară.

Notă:

Când competițiile mixte sunt desfășurate la probele de teren, va trebui să se folosească grafice separate și rezultatele declarate pentru fiecare sex.

Competițiile mixte sunt permise atunci când este un număr insuficient de sportivi la ambele categorii de sexe.

Competițiile mixte nu se vor desfășura în scopul de a permite unui atlet de un sex să fie ajutat prin impunerea ritmului de către un atlet de celălalt sex.

Obiectivul regulii 147.2 este de a facilita desfășurarea probelor de teren și a curselor de 5000 m sau mai lungi, atunci când un număr mic de atleți de unul sau ambele sexe sunt înscrși. În cazul unor probe mai lungi (ex. marș 10.000 m sau mai mult), unde constrângerile legate de orar fac dificilă programe de curse separate. Scopul regulii nu este de a oferi oportunitatea ca femeile să concureze în curse împotriva bărbaților pentru a le realiza condiții de performanță mai bune.

Pentru a fi clară, concurență mixtă în probe și în curse de 5000m sau mai lung:

- a. este permisă în toate competițiile naționale, supusă numai regulilor din federația aplicabilă. (Nu este necesară permisiunea suplimentară din partea unei Asociații continentale);
- b. este permisă în cadrul competițiilor organizate conform regulilor 1.1 (i) și (j) dacă este permisă în mod specific de către Asociația continentală;
- c. nu este permisă într-un concurs organizat în conformitate cu regulile 1.1 (a) - (h).

În cazul competițiilor mixte la probele de sărituri verticale, Regulile 181-183 trebuie aplicate cu strictețe - inclusiv faptul că ștacheta trebuie să fie în continuare ridicată în conformitate cu un set unic de creșteri convenite pentru întreaga competiție.

Există, de asemenea, restricții privind recunoașterea recordurilor mondiale în competiții mixte - a se vedea regulile 260.1 (cu referire la cursele de 5000 m și mai lungi) și 261 (cu referire la cursele pe șosea ale femeilor). Articolul 261

Notă oferă indicații cu privire la modul în care se poate realiza o singură cursă a femeilor (care să permită stabilirea unui record unic al femeilor) într-o situație în care atât bărbații cât și femeile pot concura. (Vezi, de asemenea, Regulile 132.2 și 132.3)

REGULA 148

Măsurătorile

1. În conformitate cu articolul 140 și cu articolul 149.2, precizia marcajelor și a instalațiilor pentru bazele de atletism se verifică în mod corespunzător de către un inspector calificat care trebuie să furnizeze împreună cu certificatele corespunzătoare și detalii ale măsurătorilor de verificare făcute de organismului competent și/sau proprietarul sau operatorul instalației. El trebuie să aibă acces deplin la planurile și desenele de stadion și ultimul raport de măsurare pentru scopul acestei verificări.
2. Pentru probele de pistă și probele de teren din competițiile organizate după regulile 1.1 a), b), c) și f), toate măsurătorile se vor face cu ajutorul unei rulete metalice, certificată și calibrată sau cu un aparat științific de măsurătoare. Ruleta metalică sau aparatul științific pentru măsurătoare trebuie să fie certificate de IAAF, iar acuratețea echipamentului de măsurat folosit în competiție va fi verificată de o organizație corespunzătoare, acreditată de autoritatea națională de măsurători, pentru ca toate măsurătorile să poată fi raportate la standardele naționale și internaționale de măsurători. Pentru celelalte competiții, prevăzute la regulile 1.1 a), b), c) și f), pot fi folosite de asemenea rulete din fibră de sticlă.

Notă:

Pentru acceptarea recordurilor a se vedea regula 260.17 a).

REGULA 149

Valabilitatea Performanțelor

1. Nicio performanță a unui atlet nu va fi valabilă dacă ea nu este realizată în cursul unei competiții oficiale, organizate în conformitate cu Regulile IAAF.
2. Performanțele obținute în mod obișnuit pe stadion, realizate pe alte baze sportive (cum ar fi în oraș, plaje, străzi, etc.) sau în zone amenajate temporar, vor fi valide în următoarele condiții:
 - a) forma de guvernământ adecvată din regula 1 la 3 a emis un permis pentru acest eveniment;
 - b) o echipă de oficiali naționali sunt delegați la acest concurs;
 - c) unde se poate aplica, se folosesc echipamente și materiale conforme regulamentului;
 - d) competiția are loc într-o bază care a primit o certificare conformă regulamentului și s-a realizat o verificare în ziua evenimentului (reg 148).

Atunci când o competiție descrisă la punctul 149.2 este ținută pe mai mult de o zi, o verificare trebuie efectuată în ziua primei probe. În ambele cazuri, dacă inspectorul poate fi convins că nu va exista nici o modificare la instalațiile cercetate, verificarea poate fi finalizat până la două zile înainte de ziua primului eveniment.

3. Performanțele realizate în conformitate cu aceste reguli în rundele de calificare, în deciderea egalităților la săritura în înălțime și prăjină, într-o competiție care este ulterior decretată ca fiind nulă, conform Regulii 125.7, 146.4 (b), 163.2 sau 180.20 vor fi în mod normal considerate valabile în scopuri precum statisticile, înregistrări, clasamente și realizarea standardelor de intrare.

IAAF a stabilit în mod excepțional că numai în scopul determinării faptului dacă un atlet a realizat baremul de intrare la un concurs de probe combinate: "Condițiile trebuie să fie respectate în fiecare

probă în parte, cu excepția faptului că, în cazul în care viteza vântului este măsurată, cel puțin una dintre următoarele condiții trebuie îndeplinită:

Viteza în orice eveniment individual nu trebuie să depășească plus 4 metri pe secundă.

Viteza medie (bazată pe suma algebrică a vitezelor vântului, măsurate pentru fiecare probă în parte, împărțită la numărul de astfel de probe) nu trebuie să depășească plus 2 metri pe secundă".

REGULA 150

Înregistrarea video

Pentru competițiile prevăzute de regula 1.1 a), b) și c) și ori de câte ori este posibil în celelalte competiții, se recomandă să se folosească o înregistrare video oficială a tuturor probelor, astfel încât acuratețea performanțelor ca și încălcările Regulilor să fie înregistrate și să poată fi folosite în sprijinul documentației.

Numirea în orice concurs a unui arbitru video crește în mod semnificativ supravegherea practică a numeroaselor aspecte ale acestor competiții unde sunt disponibile suficiente sisteme de înregistrare video și replay.

Arbitrul video va fi, în general, capabil să acționeze proactiv în ceea ce privește evenimentele de pe pistă (de exemplu, startul, alergarea în interiorul liniei în turnantă, îmbrâncelile și obstrucțiile, trecerea la bandă prea devreme, schimburile de ștafetă). Dacă numărul de camere și echipamente este suficiente pentru unele sau toate evenimentele de pe teren, el poate întreprinde un rol similar, dar, de obicei, într-o manieră mai reactivă atunci când pe teren Arbitrul solicită examinarea sau revizuirea ulterioară a unui anumit incident. În cazul probelor de pe pistă, arbitrul video va observa cursele pe unul sau mai multe ecrane din camera video și apoi fie pe baza observației proprii sau la sesizarea unui arbitru sau a unui arbitru de probă, să examineze una sau mai multe aspecte particulare. Dacă este clar că a avut loc o încălcare a regulamentului, atunci el ar trebui să ia o decizie corespunzătoare și să o transmită arbitrului și șefului Foto Finiș. În mod similar, dacă un arbitru sau un asistent a raportat o posibilă încălcare de regulament, ar trebui să fie verificată pe înregistrare și apoi luată o decizie. În plus, înregistrările video oficiale vor fi folosite ca și până acum la soluționarea contestațiilor și apelurilor.

REGULA 151

Calcularea punctelor

Într-un concurs în care rezultatul este determinat de un sistem de puncte, modul de atribuire a acestor puncte trebuie să fie convenit de toate țările participante, înainte de începerea concursului.

SECȚIUNEA III - PROBELE DE PISTĂ

Regulile 163.2, 163.6 (cu excepțiile din regulile 230.12 și 240.19), 164.2 și 165 se aplică de asemenea secțiunilor VII, VIII și IX

REGULA 160

Măsurarea pistei

1. Lungimea standard a unei piste de alergări va fi de 400 m. Pista va avea două linii drepte paralele și două turnante ale căror raze vor fi egale. Marginea interioară a pistei va avea o bordură făcută dintr-un material adecvat, măsurând aproximativ 50 mm până la 65 mm în înălțime și o lățime de 50 mm până la 250 mm. Dacă o secțiune de bordură trebuie să fie temporar scoasă pentru probele de teren, amplasamentul ei va fi indicat printr-o linie albă de 50 mm lățime și de conuri sau de fanioane cu o înălțime minimă de 20 cm, plasate pe linia albă astfel încât marginea bazei conului sau a fanionului să coincidă cu marginea liniei albe cea mai apropiată de pistă și plasate la intervale nu mai mari de 4 m, pentru a proteja orice atlet care aleargă pe linie (fanioanele vor fi plasate într-un unghi de 60° față de sol în afara pistei). Aceasta se va aplica la fel la secțiunea de pistă pentru cursa cu obstacole unde alergătorii părăsesc pista principală pentru a trece groapa cu apă. Măsurătoarea va fi făcută la 30 cm spre exterior de marginea interioară a bordurii sau, dacă nu are bordură, la 20 cm de linia ce marchează interiorul pistei. Regula 162.10 și opțional pe liniile drepte, în acest ultim caz, la intervale nu mai mari de 10 m.

Notă:

Toate punctele unde culoarele trec de la linie curbă la linie dreaptă și invers, vor trebui marcate cu o culoare distinctivă de 5 cm x 5 cm iar în timpul cursei se vor folosi conuri pe aceste puncte.

2. Măsurarea va fi făcută la 30 cm în afara bordurii, sau, dacă nu există bordură, pe o curbă, la 20 cm față de linie care marchează interiorul pistei.

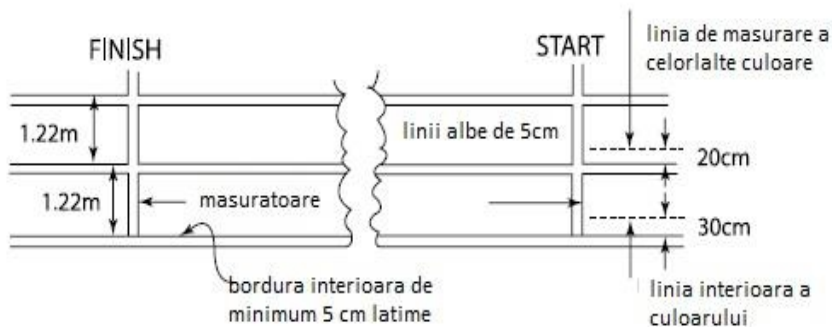

Fig. 1 – Măsurarea pistei (vedere dinspre teren)

Distanța de alergare va fi măsurată de la marginea liniei de start cea mai îndepărtată de linia de sosire la marginea liniei de sosire cea mai apropiată de linia de start.

Pentru toate alergările până în 400 m inclusiv, fiecare concurent va dispune de un culoar separat, cu o lățime de 1,22m +/- 0.01, marcat de linii albe de 5 cm lățime. Toate culoarele vor avea aceeași lățime. Culoarul interior va fi măsurat conform regulii 160.2, dar celelalte culoare vor fi măsurate la 20 cm de marginea exterioară a liniilor.

La competițiile internaționale menționate în regulile 1.1 a), b), c) și f) pista va trebui să permită opt culoare.

Înclinarea laterală a pistelor nu trebuie să depășească 1/100 și înclinarea globală în sensul alergării nu va trebui să depășească 1/1000.

Informații tehnice complete despre construcția pistelor, proiectarea și marcarea lor sunt conținute în Manualul IAAF despre stadioanele cu pistă și teren. Prezenta regulă oferă principiile de bază care trebuie urmate.

REGULA 161

Block-starturile

1. Vor fi folosite block-starturi pentru toate alergările mergând până la 400 m inclusiv (ca și pentru primul tur la 4x200m și la 4x400m) și nu vor fi folosite în nici o altă alergare. Când block-starturile sunt așezate pe pistă, nici o parte a acestora nu trebuie să încalce linia de start sau să treacă pe un alt culoar.
2. Block-starturile trebuie să fie conforme cu următoarele specificații generale:
 - a. trebuie să fie constituite din două plăci pe care picioarele atleților se sprijină în poziția de start. Plăcile trebuie să fie montate pe un cadru rigid care nu va incomoda, în niciun fel, picioarele atleților când le părăsesc;
 - b. plăcile trebuie să fie înclinate pentru a conveni poziției de plecare a atletului și vor putea fi plate sau ușor concave. Suprafața plăcilor va trebui să fie corespunzătoare pentru cuiele de pe pantofi, fie prin scobituri sau șanțuri, fie acoperindu-le cu un material adecvat care să permită folosirea pantofilor cu cuie;
 - c. montarea plăcilor pe un cadru rigid poate fi reglabilă dar nu trebuie să permită nici o mișcare în timpul startului propriu-zis. În toate cazurile, plăcile trebuie să fie reglabile înainte și înapoi una față de cealaltă. Reglajul trebuie să fie asigurat cu un sistem de strângere sau de zăvorâre care va putea fi manevrat ușor și rapid de către atlet;
 - d. trebuie să fie fixate pe pistă printr-un număr de cuie sau de vârfuri, astfel prevăzute pentru a nu strica pista;
 - e. când un atlet folosește block-starturile sale personale, ele trebuie să fie conforme cu dispozițiile regulilor și pot fi de orice design sau construcție, cu condiția să nu-i deranjeze pe ceilalți atleți.
3. În competițiile organizate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f) pentru performanțe ce sunt supuse omologării ca record, block-starturile trebuie să fie în legătură cu un aparat pentru controlul starturilor greșite, aprobat de către IAAF.

Notă:

Suplimentar se poate folosi și un sistem automat de rechemare.

4. În competițiile organizate conform regulilor 1.1 a) - f) (e), atleții vor folosi block-starturi puse la dispoziție de comitetul de organizare al competiției. La alte competiții, pe piste sintetice, comitetul de organizare poate insista asupra faptului de a fi folosite numai block-starturile asigurate de el.

De asemenea, această regulă trebuie interpretată astfel încât:

- a. nicio parte a cadrului sau a plăcuțelor să nu se poată suprapune liniei de start;
 - b. numai cadrul (dar nu orice parte a plăcuțelor) se poate extinde în culoarul exterior cu condiția să nu existe nici o obstrucție. Acest lucru reflectă practica sportivilor ca la startul unei curse pe o turnantă să pună block-startul în unghi pentru a alerga pe linia cea mai dreaptă după start.
- Utilizarea luminilor, doar de către atleți surzi sau cu deficiențe de auz, la startul cursei este permisă și nu este considerată asistență. Ar trebui totuși să fie obligația atletului sau a echipei sale de a finanța și furniza astfel de echipamente și compatibilitatea cu sistemul de pornire în uz, cu excepția cazului în care la o competiție specială există un partener tehnic care o poate oferi.

REGULA 162

Startul

1. Linia de start într-o alergare va fi marcată cu o linie albă lată de 5cm. În toate alergările care nu sunt alergate pe culoare, linia de start va fi curbată în așa fel încât fiecare concurent să plece la aceeași distanță față de linia de sosire. Pozițiile la probele de la toate distanțele vor fi numerotate, de la stânga la dreapta, privind pe direcția de alergare.

Notă

În cazul unui start din afara stadionului linia de start poate fi de până la 30 cm și de orice culoare contrastantă cu suprafața de alergare.

Linia de start de la 1500 m sau altă linie de start curbă poate fi extinsă dincolo de margine, cu condiția ca suprafața sintetică să fie identică.

2. În toate competițiile internaționale, cu excepția celor notate mai jos, comenzile starterului, în limba sa maternă, în engleză sau în franceză vor fi:
 - a. la alergările de până la 400 m inclusiv (inclusiv 4x200m și 4x400 m) vor fi "pe locuri" și "gata". Când toți concurenții vor fi "gata", starterul va trage focul de pistol sau va declanșa aparatul pentru start aprobat. Niciun atlet nu va atinge linia de start sau pista de dinaintea acesteia, cu mâna sau piciorul, atunci când se află în poziția pe locuri.
 - b. în alergările mai mari de 400m, comanda va fi "pe locuri" după care va fi dat startul;
 - c. în orice cursă când, în conformitate cu articolul 162.5, Starterul nu este satisfăcut că totul este pregătit pentru start după ce sportivii sunt în poziția pe locuri, sau dacă întrerupe startul, comanda va fi "în picioare".

Starterul nu trebuie să inițieze procedurile de start înainte de a fi sigur că echipa de cronometraj este gata, precum și judecătorii la Finiș și în cursele de până la 200 m, inclusiv, operatorul de anemometru. Modul de comunicare între start, finiș și echipa de cronometraj variază în funcție de nivelul competiției. În evenimente organizată în conformitate cu regulile 1.1 (a) - (f) și alte concursuri de nivel înalt există în mod invariabil o companie de servicii responsabilă pentru sistemul electronic de cronometraj și sistemul de start. În acest caz, vor exista tehnicieni responsabili de comunicare. În altele competiții o varietate de sisteme de comunicare sunt utilizate - radiouri, telefoane sau prin utilizarea de steaguri sau de lumini intermitente.

3. În toate alergările până în 400m inclusiv (ca și în primul tur la 4x200m și 4x400m), este obligatoriu startul de jos și folosirea block-startului. După comanda "pe locuri", atletul trebuie să se aproprie de linia de start, ocupând o poziție complet în interiorul culoarului ce i-a fost atribuit și în spatele liniei de start. Amândouă mâinile și cel puțin un genunchi trebuie să fie în contact cu solul și amândouă picioarele în contact cu block-startul, în spatele liniei de start. La comanda "gata", atletul trebuie să ia poziția finală de start, păstrând contactul mâinilor cu solul și al picioarelor cu plăcile block-startului. Odată ce starterul este mulțumit că la comanda "gata" toți atleții sunt nemișcați, pistolul va fi declanșat. În toate cursele, când este folosit un start din block-start, imediat ce toți sportivii se află în poziție de start, starterul va ridica brațul în care ține arma, atunci va spune "pe locuri". El trebuie să aștepte atunci ca toți sportivii să fie nemișcați și abia atunci va trage cu arma. Starterul nu trebuie să-și ridice brațul prea devreme, mai ales atunci când este folosit cronometraj manual. El este sfătuit să-și ridice brațul numai atunci când el simte că este pe cale să dea comanda "gata". Nu există o regulă care să permită determinarea timpului care se scurge între comenzile "pe locuri" și "gata" și între comanda "gata" și focul de armă. Starterul dă startul când atleții sunt nemișcați în poziția corectă de start. Ceea ce înseamnă că poate, pentru anumite starturi, să tragă cu arma destul de repede, dar, pe de altă parte, trebuie să aștepte mai mult pentru a se asigura că aceștia se află în poziția de start.

În alergările mai mari de 400 m, toate starturile se vor da din poziția în picioare. După comanda ”pe locuri”, atleții se vor apropia de linia de start și vor lua poziția de stat în spatele liniei (complet în spațiul culoarului acordat, la problemele pe culoare). Atleții NU vor trebui să atingă solul cu mâna sau linia de start cu piciorul la comanda ”pe locuri”. Odată ce starterul este mulțumit că atleții stau nemișcați pistolul va fi declanșat.

La comanda ”pe locuri” sau ”gata”, după caz, toți atleții vor lua imediat și fără întârziere poziția completă și finală de start. Dacă din orice motiv starterul nu este convins că totul este pregătit pentru start după ce atleții sunt pe poziție, el va da comanda de retragere iar ajutorul de starter îi va rearanja.(vezi regula 130)

Când un altet, în opinia starterului:

- a. după comanda ”pe locuri” sau ”gata” și mai înainte de a se auzi focul de armă sau aparatul de start aprobat, un atlet provoacă ratarea startului, de exemplu ridicând o mână și/sau ridicându-se în cazul unui start de jos, fără să aibă un motiv valabil (un astfel de motiv urmând a fi evaluat de arbitrul în măsură);
- b. un atlet nu dă curs comenzilor ”pe locuri” sau ”gata” după un timp rezonabil;
- c. un atlet, după comanda ”pe locuri” îi deranjează pe ceilalți atleți prin zgomote sau altfel,

starterul va anula startul.

Arbitrul îl poate avertiza pe atlet pentru conduită nepotrivită (descalificare în cazul unei a doua încălcări a regulii în cursul aceleiași competiții), conform regulilor 125.5 și 145.2. – **Nu** se arată cartonașul verde. În cazurile în care un motiv străin a fost considerat drept cauză a anulării startului sau dacă arbitrul nu este de acord cu hotărârea starterului, se va arăta tuturor atleților un cartonaș verde pentru a le indica că niciun atlet nu a comis un start greșit.

Divizarea regulilor de start în chestiuni disciplinare (în temeiul Regulii 162.5) și start greșit (Regulile 162.7 și 162.8) asigură că întreaga serie nu este penalizată pentru acțiunile unui singur atlet. Este important pentru a menține integritatea intenției acestei diviziuni, Starterul și Arbitrul de probă sunt la fel de diligenți în aplicarea regulii 162.5 precum și în detectarea starturilor false. Un astfel de comportament, fie intenționat, fie neintenționat, poate prin nervozitate să determine aplicarea regulii 162.5, deși acolo unde starterul este de părere că a fost neintenționată, aplicarea regulii 162.2 (c) poate fi adecvată. În schimb, vor exista cazuri în care un atlet are dreptul să solicite o întârziere a startului pentru motive legitime. Prin urmare, este vital ca arbitrul responsabil de start (în special) să acorde atenție și mediului înconjurător, în special în ceea ce privește factorii de care Starterul poate să nu fie conștient, deoarece se concentrează pe pregătirea pentru start și/sau poartă căști. În toate aceste cazuri, starterul și arbitrul responsabil de start trebuie să acționeze în mod rezonabil, eficient și clar când indică deciziile acestora. Dacă este cazul, motivele deciziilor pot fi anunțate sportivilor din cursă și dacă este posibil, de asemenea, de către crainic, echipa de televiziune etc. Un cartonaș verde nu trebuie să fie afișat în niciun caz atunci când un cartonaș galben sau roșu a fost emis.

Startul greșit

Când este folosit un sistem de detectare a starturilor furate starterul și/sau starterul de rechemare, vor purta căști pentru a auzi cât mai clar sunetul emis de aparat în cazul startului furat (ex. când timpul de reacție este mai mic de 0,100 secunde). De îndată ce starterul/starterul de rechemare aude semnalul acustic va opri cursa și va examina timpii de reacție pentru a confirma care atleți sunt responsabili pentru startul greșit.

După ce a luat poziția completă și finală, atletul nu va începe mișcarea de start, decât după pocnetul pistolului sau semnalul unui aparat de starturi aprobat. Dacă, după părerea starterului sau a starterilor de rechemare, el începe mișcarea înainte, aceasta va fi considerată start greșit.

Notă:

- i: Orice mișcare a sportivului care nu include sau nu rezultă în pierderea contactului piciorului/picioarelor cu plăcile block-startului, ori a mâinii/mâinilor cu solul, nu va fi considerate ca start. Astfel de situații, dacă apar, vor face subiectul unei atenționări sau descalificări.*
- ii: În cazul starturilor din picioare, atleții au tendința de a se apleca prea mult în față și de ase dezechilibra, în acest caz se va considera a nu fi în poziția de “gata”. Dacă un atlet este împins sau înghesuit peste linia de start nu va fi penalizat. Orice atlet care va fi autorul unei astfel de interferențe va face subiectul unei atenționări sau chiar descalificării.*
- iii: Când este în funcțiune un aparat aprobat de IAAF pentru controlarea starturilor greșite (a se vedea regula 161.2 privind detaliile operaționale ale echipamentului), proba oferită de acest echipament va fi în mod normal acceptată drept concludentă pentru starter.*

În general, nu ar trebui să se considere fals dacă sportivul nu a pierdut contactul cu block-startul. De exemplu, dacă un atlet își mișcă șoldurile în sus, dar apoi le mută fără să-și piardă contactul mâinilor sau picioarelor cu plăcile nici o clipă, nu ar trebui să se considere start fals. Acesta poate fi un motiv pentru a avertiza (sau a descalifica dacă a existat o avertizare anterioară), atletul pentru comportamentul necorespunzător în conformitate cu articolul 163.5. Cu toate acestea, în cazul unui star anticipat la care Starterul (sau starterul de rechemare) este de părere că un atlet a intuit în mod efectiv startul, chiar dacă nu și-a mișcat mâinile sau picioarele înainte ca arma să se declanșeze, cursa ar trebui să fie rechemată. Acest lucru se poate face de către starter sau un starter de rechemare, care dintre ei se află în cea mai bună situație pentru a judeca un astfel de caz mai ales că el cunoaște poziția degetului său pe arma de start când atletul și-a început mișcarea. În aceste cazuri, unde starterul este sigur că mișcarea atletului a început înainte de declanșarea armei, se va considera un start fals. În conformitate cu nota (ii), starterii și arbitrii trebuie să evite să fie prea zeloși în aplicarea Regulii 162.7 la acele probe cu start din picioare. Astfel de cazuri sunt rare, de obicei apar neintenționat deoarece se întâmplă să se dezechilibreze. Nu se intenționează ca astfel de situații să fie penalizate în mod nejustificat. Dacă o astfel de mișcare a fost considerată accidentală, Starterii și Arbitrii sunt încurajați să considere că startul nu este gata și să procedeze conform regulii 162.2 (c). Cu toate acestea, repetarea acestui lucru în timpul aceleiași probe, poate determina Starterul și/sau arbitrul să considere fie start fals, fie procedură disciplinară, în funcție de situație.

Cu excepția probelor combinate, orice atlet răspunzător de un start greșit va fi descalificat. La probele combinate, orice atlet răspunzător de un start greșit va fi atenționat. Se va permite un singur start greșit într-o alergare fără descalificarea atletului (atleților) răspunzători pentru startul greșit. Orice atlet răspunzător de un nou start greșit în cursă va fi descalificat. (A se vedea Regula 200.8(c).)

Notă:

În practică, atunci când unul sau mai mulți atleți iau un start greșit, ceilalți sunt înclinați să-i urmeze și strict vorbind orice atlet care procedează în acest mod comite la rândul său un start greșit. Starterul va avertiza sau va descalifica numai atletul sau atleții care, după părerea sa, au fost răspunzători de startul greșit. Aceasta poate duce la faptul că mai mult de un atlet poate fi avertizat sau descalificat. Dacă plecarea greșită nu se datorează niciunui atlet, nu se va da niciun avertisment, ci se va arăta atleților un cartonaș verde.

Starterul, sau oricare starter de rechemare dacă apreciază că startul nu a fost regulamentar, va proceda astfel:

Exceptând probele combinate, atletul/atleții responsabili de un start greșit vor fi descalificați și un cartonaș roșu-negru (împărțit pe diagonală) va fi ridicat în fața acestuia/acestora și respectiv în fața culoarului/culoarelor.

La probele combinate, orice atlet răspunzător de un start greșit va fi atenționat prin ridicarea în fața lui (pe culoarul atribuit) a unui card divizat galben-negru. În același timp, ceilalți sportivi care participă la

cursă, vor fi atenționați cu un cartonș divizat galben-negru, ce li se va arăta de către ajutorul de starter, pentru a-i înștiința că cine va greși startul va fi descalificat. În cazul în care se mai produce un start greșit, atletul/atleții răspunzator pentru startul greșit va fi descalificat și un cartonaș roșu-negru va fi ridicat în fața acestuia și a culoarului respectiv.

Se recomandă ca dimensiunea caronașelor să fie A5 și să fie imprimate pe ambele părți. Rețineți că se poate rămâne la varianta galben și roșu, ca mai înainte, pentru a evita cheltuielile inutile în ceea ce privește modificarea echipamentelor existente

Starterul, sau oricare starter de rechemare dacă apreciază că plecarea nu a fost regulamentară, îi va rechema pe atleți printr-un foc de pistol.

Această regulă trebuie interpretată și pentru alte situații, cum ar fi cea în care atletul alunecă în block-start sau un obiect străin interferând cu unul sau mai mulți sportivi în timpul unui start, etc.

REGULA 163

Cursele de alergări

1. Direcția de alergare și de marș va fi cu partea stângă la interior. Culoarele vor fi numerotate de la culoarul interior din stânga având numărul 1.

În cazul în care condițiile permit acest lucru și traseul este supravegheat în mod corespunzător, probele pot fi realizate în direcția opusă, adică în cu dreapta la interior.

Obstrucția

2. Dacă un atlet este îmbrâncit sau obstrucționat de un alt atlet, împiedicându-l să înainteze, atunci:

- a. dacă obstrucția a fost neintenționată sau a fost cauzată în alt mod de un alt atlet, arbitrul răspunzător, dacă consideră că acesta a fost obstrucționat și afectat serios (conform regulii 125.7 și 146.4) va avea autoritatea de a dispune ca proba să fie realergată sau atletul să participe la o altă serie a probei.
- b. atletul găsit vinovat pentru că a împins (îmbrâncit) sau a obstrucționat va fi pasibil de descalificare din acea probă (el sau echipa sa). Arbitrul va avea autoritatea de a dispune ca proba să fie realergată cu excluderea concurentului descalificat sau, în cazul unei serii de calificare, el va putea permite unui atlet (sau atleți) serios afectați de îmbrânceală sau de obstrucție să participe la o serie următoare a probei.

În mod normal un atlet într-o astfel de situație va avea datoria de a termina proba printr-un efort de bunăvoință.

Încălcarea culoarelor

În toate alergările disputate pe culoare, fiecare atlet va păstra de la start la sosire culoarul care i-a fost atribuit lui. Această regulă se va aplica de asemenea oricărei părți dintr-o cursă alergată pe culoare. Într-o cursă (sau parte de cursă) care nu se aleargă pe culoare, atunci când atletul aleargă într-o turnantă sau pe marginea care marchează partea interioară a pistei (inclusiv la devierea de pe pistă spre groapa cu apă de la proba cu obstacole) nu va avea voie să calce sau să alerge în interiorul bordurii sau a liniei de turnantă Regula 163.5 (b).

În afară de ceea ce este menționat în regula 163.4, dacă arbitrul este convins, după ce a primit raportul unui judecător sau arbitru sau în alt mod, că un atlet a alergat în afara culoarului său, acesta va fi descalificat.

3. Un atlet nu va fi descalificat dacă:

- a. dacă un atlet este împins sau silit de către o altă persoană să alerge în afara culoarului său și dacă nu a fost dobândit niciun avantaj material, el nu va fi descalificat.
- b. aleargă în afara culoarului său pe linia dreaptă sau aleargă în afara liniei exterioare a culoarului său pe turnantă sau pe culoarul marcat pentru goapa de apă (la obstacole). Aceasta este valabilă doar

dacă nu va obține un avantaj și fără a lovi (înghesui) sau obstrucționa un alt concurent. Dacă se consideră că și-a creat avantaj, va fi descalificat

Notă:

Avantajele materiale obținute includ îmbunătățirea poziției din concurs prin orice mijloace incluzând aici și situația când pentru a ieși dintr-un "blocaj" calcă sau aleargă în interiorul pistei.

Această notă interzice în mod specific practica unui atlet care dorește să-și îmbunătățească poziția în curse prin trecerea pe interiorul pistei (intenționat sau după ce a fost împins acolo de alt atlet) pentru a ieși dintr-o poziție de blocaj, alergând în interior până când se iese din blocaj.

În mod normal, dacă calcă interiorul culoarului 1 în linie dreaptă (ca distincție față de când face acest lucru pe turnantă) nu ar trebui să conducă la descalificare obligatorie. Arbitrul are acum puterea de a descalifica la discreția sa dacă el consideră că atletul este avantajat chiar dacă motivul inițial a fost împingerea. În astfel de cazuri, atletul ar trebui să ia măsuri imediate pentru a reveni pe culoar fără să încerce să obțină avantaje

4. În competițiile organizate după regulile 1.1 precum și celelalte competiții:

a. proba de 800 m va trebui alergată pe culoare până la capătul liniei de separare marcată după prima turnantă, unde atleții își pot părăsi respectivele culoare. Linia de separare va fi o linie curbă de 5 cm lățime trasată pe pistă. Pentru a-i ajuta pe atleți să identifice linia de separare, vor fi așezate mici conuri sau prisme de 5 cm pe 5 cm, cu o înălțime maximă de 15 cm și de preferință de o altă culoare decât cea a liniei de separare și decât cea a culoarelor, pe fiecare linie de culoar imediat înainte de intersectarea liniilor de culoar cu linia de separare.

Notă:

În concursurile internaționale sub regula 1.1(d) și (h) echipele pot conveni să nu se folosească culoarele.

b. când sunt mai mulți de 12 atleți într-o alergare, ei pot fi împărțiți în două grupe, din care una compusă în jur de 65% din concurenți pe linia curbă normală de start și cealaltă pe o linie curbă de start, marcată pe jumătatea exterioară a pistei. Cealaltă grupă va trebui să alerge până la terminarea primei turnante pe jumătatea exterioară a pistei și ieșirea din această turnantă trebuie marcată cu conuri după cum e descris la 160.1. Linia curbă de start separată trebuie să fie marcată în așa fel ca toți atleții să alerge aceeași distanță.

Linia de separație pentru 800 m, descrisă în regula 163.5, arată locul unde atleții din grupa exterioară de la 2.000 m și de la 10.000 m se pot alătura alergătorilor ce au folosit plecarea normală. Pista va fi marcată la intrarea în linia dreaptă de sosire pentru plecările în grup la 1.000 m, 3.000 m și 5.000 m pentru a arăta locul unde atleții care pleacă în grupa exterioară se pot alătura alergătorilor ce folosesc startul normal. Acest marcaj poate fi un semn de 5 cm x 5 cm pe linia dintre culoarele 4 și 5 (culoarele 3 și 4 pentru o pistă cu șase culoare) pe care un con sau un fanion este așezat imediat înaintea locului unde cele două grupe se unesc.

c. dacă un atlet nu respectă această regulă va fi descalificat (în cazul ștafetei – toată echipa).

Părăsirea pistei

5. Un atlet care părăsește voit pista nu va mai avea dreptul de a continua să alerge și va fi considerat a nu fi terminat cursa DNF. Dacă acesta încearcă să reintre în cursă va fi descalificat.

Semne pe pistă

6. În afara situației menționate la regula 170.4 când prima porțiune la proba de ștafetă este disputată pe culoare, atleții nu vor putea face semne sau așeza obiecte pentru a se ajuta, pe pistă sau de-a lungul acesteia. Arbitrul îi va spune sportivului să ia respectivul semn. Dacă sportivul nu face acest lucru, arbitrul va îndepărta semnul.

Notă: În cazuri grave se va dispune prevederea regulii 145.2

Măsurarea vântului

7. Toate anemometrele trebuie să fi fost certificate de I.A.A.F. și exactitatea lor să fi fost verificată de o organizație adecvată, acreditată de autoritatea națională de măsurători, pentru ca toate măsurătorile făcute să poată fi raportate la standardele naționale și internaționale de măsurători.
8. Anemometrele non-mecanice vor fi folosite la toate competițiile internaționale menționate în regulile 1.1 a) – h) precum și pentru omologarea recordurilor mondiale.
Anemometrele mecanice vor dispune de o protecție corespunzătoare pentru a reduce impactul oricărui vânt lateral. Când sunt folosite tuburi, lungimea acestora pe oricare parte a dispozitivului de măsurare va fi de cel puțin două ori diametrul tubului.
9. Pentru probele de pistă, anemometrul va fi așezat pe linia dreaptă, lângă culoarul 1, la 50 m de linia de sosire. El va avea o înălțime de 1,22 m și va fi așezat la cel mult 2 m de pistă.
10. Anemometrul poate fi pornit și oprit automat și/sau prin telecomandă, iar informațiile trebuie trimise direct la calculatorul competiției.
11. Perioadele în care trebui măsurată viteza vântului cu începere de la pocnetul pistolului starterului sau al unui aparat aprobat de dat plecări, sunt următoarele:

100 m	10 Secunde
100 m garduri	13 Secunde
110 m garduri	13 Secunde

În proba de 200 m, viteza vântului va fi măsurată timp de 10 secunde, începând din momentul când primul alergător intră în linie dreaptă.
12. Anemometrul va fi citit în metri pe secundă, rotunjind la zecimea de metru pe secundă superioară în sens pozitiv. (Astfel când se va citi +2,03 m/s, se va înregistra ca +2,1; iar -2,03 m/s se va înregistra ca -2,0 m/s). Anemometrele cu rezultate exprimate în zecimi de metru pe secundă, vor trebui fabricate astfel încât să fie conforme cu această regulă.

Indicarea timpilor intermediari

13. Timpii intermediari și timpii preliminari ai învingătorului pot fi anunțați și/sau afișați oficial. Altfel, acești timpuri nu trebuie comunicați atleților de către persoane aflându-se în interiorul arenei, această aprobare va fi dată numai atunci când nu există panouri de afișaj vizibile pentru atleți la puncte relevante și în circumstanțe în care acești timpuri vor fi furnizați tuturor atleților din probă fără acordul prealabil al arbitrilor respectiv. Sportivii ce primesc timpuri intermediari într-un mod ce contravine acestei reguli vor face subiectul descalificării conform Regulii 144.2.

Notă :

Zona de competiție care în mod normal trebuie să dispună de o barieră fizică, este definită astfel ca zonă în care competiția se desfășoară și care are accesul restricționat doar pentru atleți și nu pentru personalul autorizat în conformitate cu regulamentul.

REGULA 164

Sosirea (Finișul)

1. Sosirea într-o alergare va fi marcată printr-o linie albă lată de 5 cm.
Notă în cazul curselor care se termină în afara stadionului, linia de finiș poate fi de până la 30 cm și de orice culoare în contrast cu suprafața zonei de finiș.
2. Atleții vor fi clasați în ordinea în care o parte a corpului lor (de exemplu trunchiul lor, deosebit de cap, gât, brațe, gambe, mâini sau picioare) atinge planul vertical al marginii interioare a liniei de sosire, definite mai sus.
3. În toate alergările decise pe baza distanței parcursă într-un timp determinat, starterul va trage un foc de pistol exact cu un minut înainte de terminarea probei pentru a avertiza atleții și arbitrii că proba se

apropie de sfârșit. Starterul va fi îndrumat de cronometrul șef și la momentul potrivit după start va semnaliza sfârșitul cursei printr-un nou foc de pistol. În momentul în care acest foc de pistol este tras pentru a semnaliza sfârșitul cursei, judecătorii desemnați în acest scop, vor marca locul exact unde fiecare concurent a atins pista pentru ultima oară exact înaintea sau în momentul exact în care când focul de pistol a fost tras.

Distanța acoperită va fi măsurată înapoi a acestui semn, până la metrul cel mai apropiat. Cel puțin un judecător va fi destinat fiecărui atlet înainte de plecarea în alergare, cu scopul de a marca distanța acoperită.

REGULA 165

Cronometrajul și fotofinișul

1. Trei metode alternative de cronometraj vor fi recunoscute ca oficiale:
 - a. cronometrajul manual;
 - b. cronometrajul în întregime automat folosind un sistem de fotofiniș;
 - c. cronometraj prin folosirea unui sistem "Transponder" pentru competițiile organizate numai conform regulilor 230 (alergări care nu se desfășoară în întregime pe un stadion), 240, 250, 251, 252.
2. Timpul va fi înregistrat din momentul în care trupului unui atlet (respectiv trunchiul, ca parte diferită de cap, gât, brațe, gambe, mâini sau picioare) atinge planul vertical al marginii interne a liniei de finiș (regula 165.1).
3. Timpii pentru toți finaliștii vor fi înregistrați. În plus, ori de câte ori este posibil, timpii pe tură la alergările de 800 m și mai lungi și timpii intermediari la fiecare 1.000 de metri la probele de 3.000 m și mai lungi vor fi înregistrați.

Cronometraj manual

4. Cronometrorii vor trebui să fie așezați în prelungirea liniei de sosire și pe cât posibil la cel puțin 5 m în exteriorul pistei. Pentru a le permite a vedea cât mai bine linia de sosire, va trebui să fie folosită o platformă supraînălțată.
5. Cronometrorii vor folosi cronometre electronice operate manual cu afișaj digital. Toate aceste dispozitive de cronometrare sunt numite „cronometre” în cadrul regulamentului.
6. Timpii pe tur și cei intermediari, conform regulii 165.3 vor fi înregistrați de membrii echipei de cronometrare folosind cronometre capabile să înregistreze mai multi timpi sau de cronometrori suplimentari.
7. Timpul va fi luat din momentul flash-ului sau al fumului pistolului sau aparatului aprobat pentru starturi.
8. Trei cronometrori oficiali (dintre care unul va fi cronometrul șef) și unu sau doi cronometrori suplimentari vor lua timpul învingătorului în fiecare probă. Timpii înregistrați de cronometrorii suplimentari, nu vor fi luați în considerație, decât atunci când cronometrele unuia sau a mai multora dintre cronometrorii oficiali, nu au înregistrat corect timpul, caz în care va trebui să se facă apel la cronometrorii suplimentari și aceasta într-o ordine prestabilă, în așa fel ca, în toate alergările, timpul oficial al învingătorului să fie înregistrat de trei ceasuri.
9. Fiecare cronometror va opera independent, fără a arăta cronometrul său altei persoane, fără să discute despre timpul său și va înscrie acest timp pe formularul oficial și, după ce-l semnează, îl va înmâna cronometrului șef care poate examina cronometrele pentru a verifica timpii raportați.
10. Pentru toate alergările timpii vor fi înregistrați astfel:
 - a. Pentru probele pe pistă cronometrate manual, exceptând situația când timpul este exact 0.1 secunde, timpii vor fi citați la 1/10ime de secundă superioară.

- b. pentru alegările care se desfășoară în parte sau în întregime în exteriorul stadionului, dacă nu este secundă întregă, vor fi convertiți la secunda superioară, de exemplu pentru maraton 2h 09'44"3 va fi înregistrat ca 2h09"45.
10. Dacă două din trei cronometre oficiale coincid și al treilea diferă, timpul arătat de cele două cronometre concordante va fi timpul oficial. Dacă toate cele trei cronometre diferă, timpul oficial va fi cel dat de cronometrul intermediar. Dacă sunt disponibili numai doi timpi și ele diferă, timpul cel mai slab, va fi cel oficial.
11. Cronometrul șef va determina timpul oficial al fiecărui concurent în conformitate cu regulile de mai sus și le va transmite secretarului competiției pentru difuzare.

Cronometrajul în întregime automat și sistemul de fotofiniș

12. Un sistem de fotofiniș în întregime automat, aprobat de IAAF va fi folosit în toate competițiile.

Sistemul de fotofiniș

13. Sistemul va fi aprobat de IAAF pe baza unui test de exactitate în patru ani ce preced competiția și trebuie să îndeplinească condițiile:
- Sistemul trebuie să înregistreze finișul cu ajutorul unei camere cu deschidere verticală, montată în prelungirea liniei de finiș și care realizează o imagine continuă. Imaginea trebuie să fie sincronizată cu o scară uniform gradată în sutimi de secundă.
 - Pentru competițiile ținute sub regula 1.1 imaginea trebuie să aibă minim 1.000 de cadre pe secundă.
 - Pentru celelalte competiții imaginea trebuie să aibă minim 100 de cadre pe secundă.
- În ambele cazuri imaginile trebuie sincronizate pe o scară marcată a timpului de 0,01 secunde.
- b. Sistemul trebuie declanșat automat de semnalul de start, astfel ca delay-ul (întârzierea) total al semnalului de la gura pistolului (sau a echivalentului electronic vizual – ex. flashul pistolului electronic) să fie constant și egal sau mai mic de 0.01 secunde.

14. Pentru a confirma alinierea corectă și pentru a ușura citirea imaginii de fotofiniș, intersectarea liniilor culoarelor cu linia de finiș va fi colorată în negru printr-un design potrivit. Un asemenea design va fi rezervat numai pentru intersectare, dar care nu va fi cu mai mult de 2 cm peste și nici nu se va extinde înainte de marginea liniei de finiș.
15. Timpii și locurile atleților vor fi citite de pe imagine cu ajutorul unui cursor, linia sa de citire fiind garantat perpendiculară pe scara de timpi.
16. Sistemul trebuie să înregistreze automat timpii de finiș ai atleților și trebuie să fie capabil să producă o imagine tipărită care să prezinte timpul fiecărui atlet. În plus sistemul va trebui să ofere o imagine în formă de tabele ce va afișa timpul sau rezultatul fiecărui sportiv. Ulterior modificările valorilor determinate automat și valorile introduse manual (precum timpul startului, timpul de finiș) vor fi indicați de către sistem în mod automat pe imaginea printată în scala timpului și imaginea în formă de tabele.
17. Un sistem de cronometraj care operează automat fie la start, fie la sosire, dar nu la amândouă, va fi considerat ca nefiind nici cronometraj manual, nici cronometraj în întregime automat și, în consecință nu va fi folosit pentru stabilirea timpilor oficiali. În acest caz, timpii citați pe film, în niciun caz nu vor fi considerați oficiali dar filmul va putea fi folosit ca suport valabil pentru stabilirea clasamentului și pentru a ajusta intervalele de timp între atleți.

Notă:

Dacă mecanismul de cronometraj nu este declanșat de pistolul starterului sau de un aparat de plecare aprobat, scara de timpi de pe film va trebui să arate automat acest fapt.

Operarea

18. Judecătorul șef de la fotofiniș va răspunde de funcționarea sistemului. Înainte de startul competiției, el se va întruni cu personalul tehnic implicat și se va familiariza cu echipamentul. În cooperare cu arbitrul

de pistă și cu starterul, el va iniția un test de control zero, înainte de începerea fiecărei sesiuni, pentru a se asigura că echipamentul este pornit automat de pistolul starterului în limita stabilită de Regula 165.14 (respectiv 1/1.000 sec.). El va supraveghea testarea echipamentului și se va asigura de alinierea corectă a camerei (camerelor).

19. Pe cât posibil, vor fi două camere de fotofiniș în funcțiune, câte una de fiecare parte. De preferință, aceste sisteme de cronometraj trebuie să fie din punct de vedere tehnic independente, cu alte cuvinte alimentate de surse de energie diferite, înregistrând și transmițând pocnetul de pistol al starterului sau declanșarea aparatului de plecare aprobat, printr-un echipament și cabluri separate.

Notă:

Când sunt folosite două camere de fotofiniș sau mai multe, una dintre ele va fi desemnată ca oficială de către delegatul tehnic (sau de judecătorul internațional de fotofiniș dacă a fost desemnat), înainte de începerea reuniunii. Timpii și locurile înregistrate de orice altă cameră (sau camere) nu vor fi luate în considerație, decât dacă sunt motive de îndoială asupra preciziei camerei oficiale sau dacă se consideră necesare fotografii suplimentare pentru a rezolva îndoielile asupra ordinii de sosire (de exemplu, alergători ascunși în parte sau total pe imaginea oferită de camera oficială).

20. Judecătorul șef, împreună cu cei doi asistenți, va determina timpii și respectiv locurile atleților. El se va asigura că aceste rezultate sunt introduse corect în sistemul de rezultate al competiției și transmite secretarului competiției.
21. Timpii obținuți vor fi considerați oficiali, în afara cazului în care, pentru un motiv oarecare, oficialul corespunzător decide că aceștia au fost evident inexacți. În acest caz, timpii înregistrați de către cronometrarii de rezervă, pe cât posibil ajustați pe baza informațiilor legate de intervalele de timp de pe imaginea fotofinișului, vor fi timpii oficiali. Acești cronometrori de rezervă trebuie să fie desemnați atunci când există orice posibilitate de defecțiune în sistemul de cronometraj.
22. Timpii vor fi citați și înregistrați de pe fotografia de finis în felul următor:
- Pentru toate alergările de până la 10.000 m inclusiv, timpul va fi citit și înregistrat la 1/100 de secundă. Dacă timpul nu este exact o 1/100 de secundă, el trebuie citit și înregistrat la 1/100 de secundă imediat superioară.
 - Pentru toate alergările pe pistă pe o distanță mai mare de 10.000m, timpul va fi citit 1/100 de secundă și înregistrat cu 1/10 de secundă. Toți timpii care nu se termină într-un zero vor fi convertiți și înregistrați la 1/10 de secundă superioară, de exemplu pentru 20.000m, 59:26.32 va fi înregistrat ca 59'26"4.
 - Pentru toate alergările care se desfășoară în întregime sau în parte în afara stadionului, timpul va fi citit la 1/100 de secundă și înregistrați ca secundă întreagă. Toți timpii citați care nu se termină prin două zerouri vor fi convertiți și înregistrați la secunda superioară; de exemplu, pentru maraton, 2h 09'44"32 va trebui să fie înregistrat ca 2h 09'45".

Sistemul „Transponder” (sistem cu cipuri)

23. Folosirea sistemului de cronometraj „Transponder”, aprobat de IAAF în competițiile organizate după regulile 230 (probe ce nu se desfășoară în întregime pe un stadion), 240 și 250 este autorizată cu condiția ca:
- niciun echipament folosit la start, de-a lungul parcursului sau la linia de sosire să nu constituie un obstacol semnificativ sau o barieră pentru înaintarea atletului;
 - greutatea transportorului și a cutiei sale purtate pe echipamentul atletului, pe numărul său de concurs sau pe încălțăminte sa, să nu fie semnificativă;
 - sistemul să fie declanșat de pocnetul pistolului starterului sau de un aparat aprobat de starturi;

- d. sistemul nu solicită nicio acțiune din partea atletului pe timpul competiției, la finis sau în orice fază a prelucrării rezultatelor;
- e. rezoluția este de 1/10 de secundă (cu alte cuvinte ea poate separa atleții care termina la distanțe de 1/10 de secundă). La toate alergările, timpul va fi citit la 1/10 de secundă și înregistrat ca secundă completă. Toți timpii citați care nu se termină în zero vor fi convertiți și înregistrați la secunda întreagă următoare, de exemplu, la maraton 2:09:44.3 va fi înregistrat ca 2:09:45.

Notă:

Timpul oficial va fi timpul care s-a scurs între focul pistolului de start și momentul în care atletul a atins linia de finis. Timpul scurs între trecerea atletului peste linia de start și linia de finis îi poate fi comunicat acestuia, dar nu va fi considerat ca timp oficial.

- f. atunci când determinarea timpilor și a ordinii de sosire pot fi considerate ca oficiale, regulile 164.2 și 165.2 pot fi aplicate dacă sunt necesare.

Notă:

Se recomandă să se prevadă judecători și/sau înregistrați video, pentru a acorda asistență în determinarea ordinii de sosire.

- 24. Șeful sistemului de cronometraj „Transponder”, va fi responsabil de funcționarea sistemului. Înaintea startului va testa echipamentul pentru a confirma că trecerea peste linia de finis înregistrează timpul atletului sosit. Împreună cu arbitrul va asigura, la nevoie, aplicarea regulii 165.24 (f).

REGULA 166

Repartizarea, tragerile la sorti și calificările la probele de pistă

Runde și serii

- 1. Seriiile preliminare vor fi organizate pentru probele de pistă unde numărul de concurenți este prea mare pentru ca proba să se poată desfășura de manieră satisfăcătoare într-un singur tur (finală). Când sunt runde preliminare, toți atleții trebuie să participe la acestea pentru a se califica. Excepție se va face atunci când autoritatea de competiție, decide că pentru o probă sau mai multe, să realizeze runde preliminare de calificare pentru a stabili care atleți vor participa și în ce ordine. Astfel de proceduri sau alte similare (cum ar fi standarde de calificare pe o anumită perioadă, prin poziționarea într-o anumită competiție) care stabilesc dacă un sportiv se califică și în ce rundă, vor fi anunțate în regulamentul fiecărei competiții.

Notă: vezi regula 146.4 (c).

- 2. Seriiile, sferturile de finală și semifinalele vor fi stabilite de către delegații tehnici desemnați. Dacă n-au fost desemnați delegați tehnici, ele vor fi aranjate de comitetul organizare.
 - a. Regulamentele fiecărei competiții care în afara cazurilor excepționale, vor fi folosite pentru a determina numărul de runde, numărul de serii în fiecare rundă și procedura de calificare pentru fiecare rundă a probelor de pistă - cei care avansează prin poziție (P), prin timp (T). Aceste informații ar trebui să fie disponibile și pentru rundele preliminarii. Tabelele ce vor fi folosite în lipsa altor hotărâri ale organizatorilor, vor fi găsite pe site-ul IAAF (FRA).
 - b. Ori de câte ori este posibil, reprezentanții fiecărei țări sau echipe și atleții cu cele mai bune rezultate vor fi plasați în diferite serii în toate fazele preliminare ale competiției. În aplicarea acestei reguli după prima manșă, schimbarea atleților între serii se va face în mod normal numai când sunt atleți de o valoare asemănătoare, conform Regulii 166.4 (b).

- c. În vederea stabilirii seriilor, se recomandă să se ia în considerare cât mai multe informații posibile despre performanțele tuturor atleților și ca seriile să fie compuse în așa fel ca în mod normal cele mai bune performanțe să ajungă în finală.

Rundele de calificare trebuie să determine în cel mai bun mod posibil sportivii care vor participa la următoarea rundă și, eventual, la finală. Aceasta include evitarea în aceeași rundă, acolo unde este posibil, a disputei dintre cei mai buni performeri (determinate în general pe performanțe în perioada de calificare dar și ținând seama de aspecte precum performanțele din cariera recentă) precum și pentru sportivii de la aceleași echipă, club. Pentru concursurile majore, cel puțin, baremurile ar trebui să fie realizate de fiecare atlet în condiții valabile (inclusiv cu înregistrarea vântului) într-o perioadă predeterminată. Această perioadă va fi, de obicei, specificată în regulamentele tehnice sau în documentul care stabilește condițiile de calificare și standardele pentru competiție. În cazul în care nu există o astfel de specificație, atunci delegatul tehnic sau organizatorii ar trebui să decidă baza pe care calificarea va fi determinată.

Acești factori, cum ar fi performanțele obținute în timpul antrenamentelor sau testelor, chiar dacă ele păreau să semene cu competiție, sau afirmațiile despre un atlet că ar putea "merita", dar nu a atins niciodată performanța, nu ar trebui să fie luate în considerare. Cerințele Regulii în ceea ce privește "cei mai buni sportivi" necesită anumite abateri de la protocolul strict descris mai sus. De exemplu, un atlet care ar putea fi în mod normal să se califice într-o poziție înaltă ar putea să nu aibă nicio performanță, sau să aibă o performanță slabă, validă într-o perioadă predeterminată (prin vătămare, boală, neeligibilitate sau în caz de competiții de sală și are doar rezultate din aer liber). În timp ce el ar fi în mod normal plasat mai jos sau în partea de jos a listelor, o ajustare ar trebui să fie luată în considerare de delegații tehnici. Principii similare ar trebui aplicate pentru a evita o confruntare într-o rundă de calificare între sportivi considerați a fi favoriți dacă rezultatele rundei anterioare i-ar plasa în aceeași rundă. De asemenea, ar trebui făcute orice ajustări care asigură cât mai mult posibil ca sportivii din aceeași țară sau echipă să fie în seri diferite. În toate aceste cazuri, ajustările selecțiilor ar trebui efectuate după alocarea inițială a seriilor, dar înainte de tragerea la sorți a culoarelor.

În aplicarea acestor principii trebuie să se facă schimburi de sportivi:

- a. în prima rundă, între sportivi cu o clasare similară pe listă dintre cele mai bune performanțe valabile pe parcursul perioadei prestabilite;
- b. în rundele ulterioare, între sportivi care au un clasament similar bazat pe regula 166.4 (b).

Respectarea acestor principii este mai importantă în competițiile în care numărul de runde a fost redus în unele probe - făcând selecții exacte și bine considerate este vital pentru a obține atât un rezultat echitabil, cât și un concurs athletic atrăgător.

Pentru competițiile la nivel inferior, delegații tehnici sau organizatorii pot lua în considerare utilizarea unor principii diferite pentru a obține un rezultat final similar.

Așezarea în serii

3.

- a. pentru primul tur, atleții vor fi repartizați în serii, folosind o distribuție în zigzag a seriilor având la bază o listă cu rezultate obținute anterior.
- b. după primul tur, concurenții vor fi așezați în seriile tururilor ce urmează după procedurile următoare:
 - i. pentru probele de la 100 m la 400 m inclusiv și ștafetele până la 4x400 m inclusiv, repartizarea va fi făcută în funcție de locurile și timpii fiecărei runde precedente. În acest scop, concurenții vor fi clasați după cum urmează:
 - învingătorul cel mai rapid al unei serii;
 - al 2-lea cel mai rapid învingător de serie;
 - al 3-lea cel mai rapid învingător de serie, etc.;
 - cel mai rapid al doilea în serii;
 - al 2-lea cel mai rapid din a doua serie;
 - al 3-lea cel mai rapid din a treia serie etc.;

terminând cu

- cel mai rapid din calificării la timp;
- al 2-lea cel mai rapid calificat la timp;
- al 3-lea cel mai rapid calificat la timp etc.

ii. pentru alte probe, lista inițială de performanțe va fi folosită și va fi modificată doar dacă performanțele se îmbunătățesc în calificări.

c. Atletii vor fi după aceea așezați în serii, într-o distribuție în zigzag, de exemplu 3 serii vor fi compuse în felul următor:

A	1	6	7	12	13	18	19	24
B	2	5	8	11	14	17	20	23
C	3	4	9	10	15	16	21	22

d. Ordinea în care vor fi alergate seriile A, B, C se va trage la sorți.

Pentru prima rundă, pentru a reduce numărul de serii necesare, este acceptabil și normal să se folosească culoare suplimentare (de exemplu, un al nouălea culoar pe o linie dreaptă sau turnantă) pentru a fi folosită în curse până la și inclusiv 400 m și să aibă mai mult de un atlet pe un culoar la startul unei curse de 800 m. Extragerea aleatoare pentru a determina ordinea în care se desfășoară seriile se bazează pe corectitudine. În cursele pe distanțe lungi și medii sportivii care alergă în ultima serie vor cunoaște timpul necesar să se califice ori performanțele pe care trebuie să le realizeze pentru a se califica. Chiar și în cursele scurte există un aspect de corectitudine pe măsură ce condițiile meteorologice se pot schimba (ploaia bruscă sau o modificare a vitezei sau direcției vântului). Corectitudinea impune ca ordinea să fie determinată întâmplător.

Tragerea la sorți

4. Pentru probele de la 100 m la 800 m inclusiv, ca și pentru ștafetele până la 4x400 m inclusiv, când sunt mai multe tururi consecutive, culoarele vor fi trase la sorți după cum urmează:

- a. pentru primul tur, ordinea culoarelor va fi trasă la sorți;
- b. pentru tururile următoare, atletii vor fi clasati după fiecare tur, în conformitate cu procedura stabilită în regula 166.3 a) sau în cazul probei de 800 m, în regula 166.3.

Trei trageri la sorți se vor fi astfel făcute:

- i. una pentru cei patru atleți sau echipe, cele mai bine clasate, pentru atribuirea culoarelor 3, 4, 5;
- ii. una pentru atleții sau echipele clasate pe locurile cinci și șase, pentru a stabili plasarea pe culoarele 7 și 8;
- iii. alta pentru cei doi atleți sau pentru cele două echipe ultimele clasate, pentru a stabili plasarea pe culoarele 1 și 2.

Notă

i): Când sunt mai puțin de 8 culoare, va trebui să fie adoptat sistemul de mai sus cu modificările necesare.

ii): La competițiile organizate conform regulilor 1.1 d) - j), proba de 800 m poate fi alergată cu unu sau doi atleți pe fiecare culoar sau o plecare în grup în spatele unei linii curbe. La competițiile desfășurate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f), se va aplica în mod normal doar în primul tur, exceptând cazul când ar exista o egalitate sau o recalificare stabilită de arbitru, apărând un număr mai mare de atleți într-o serie a unei runde următoare decât era prevăzut.

iii): în curele de 800 m incluzând finala, când pentru orice motiv sunt mai mulți atleți decât culoare, delegatul tehnic va decide pe care culor vor alerga mai mult de un altet.

iv) Când sunt mai multe culoare decât sportivi, culoarul/culoarele interioare rămân liber/e.

Finale directe

5. În competițiile organizate conform regulii 1.1 a), b), c) și f) pentru alergările de peste 800m, ștafetele mai lungi ca 4x400m și orice probă la care nu este decât un singur tur (direct finală), culoarele/ pozițiile de plecare vor fi trase la sorți.

6. Când se decide să fie aleasă varianta cu serii în loc de runde finale, se va ține seama de toate aspectele inclusiv tragerea la sorți și modul în care se vor stabili rezultatele.
7. Unui atlet nu i se va permite să concureze într-o altă serie decât în cea în care a fost desemnat, în afară de circumstanțe care, după părerea arbitrilor, se justifică această schimbare.

Avansarea în runde

8. În toate rundele eliminatorii, cel puțin primul și al doilea din fiecare serie vor fi calificați pentru runda următoare și se recomandă, dacă este posibil, ca cel puțin trei concurenți din fiecare serie să fie calificați. Exceptând situațiile în care se aplică regula 167, orice alt atlet se poate califica, pe baza locului sau a timpului, conform 166.2 sau reglementările tehnice, sau după cum stabilește delegatul tehnic (delegații tehnici). Când atleții sunt calificați după timpii lor, trebuie folosit un singur sistem de cronometraj.

În cazul în care tabelele sunt prevăzute în regulamentul de concurs, este obișnuit ca principiul prevăzut la articolul 166.8 să fie încorporat. În caz contrar, delegații tehnici sau organizatorii ar trebui să urmeze același principiu atunci când se stabilește tabelul de evoluție care urmează să fie utilizat.

Cu toate acestea, vor exista ocazii în care regula 167 poate cauza o variație când se aplică, în special în cazul în care există o egalitate pentru ultima poziție de calificare bazate pe loc. În astfel de cazuri, poate fi necesar ca un atlet să avanseze pe criteriu de timp. În situațiile în care există suficiente elemente suplimentare, culoare disponibile, sau în cazul celor 800 m (în cazul în care un culoar de la start poate să fie folosit pentru mai mulți sportivi) sau o cursă fără culoare, delegatul tehnic (delegații) poate decide să avanseze un atlet (sportivi) suplimentar. Din cauza dispoziției din Regula 166.8 că pentru calificarea pe bază de timp, se poate aplica un singur sistem de cronometraj, este important back-up-ul pentru sistemele de cronometraj disponibile pentru rundele de calificare în cazul în care sistemul primar (de obicei fotografiilor de finis) eșuează. În cazul în care numai timpii de la sisteme de finis diferite sunt disponibili pentru două sau mai multe runde Delegații tehnici împreună cu arbitrul cursă ar trebui să determine, în condiții particulare, metoda cea mai corectă pentru a determina acei sportivi care ar trebui să avanseze la următoarea rundă. În cazul în care sunt disponibile culoare suplimentare, se recomandă ca această opțiune să fie luată în considerare prima dată.

9. Concursurile de o zi

În competițiile desfășurate în conformitate cu regulile 1.1 (e), (i) și (j), sportivii pot fi plasați, clasificați și/sau alocați pe culoare în conformitate cu reglementările aplicabile pentru concurs sau orice altă metodă determinate de Organizatori, dar de preferat să fie anunțate sportivilor și reprezentanților acestora în avans.

Într-un concurs de o zi, dacă există doar o rundă "finală", dar cu mai mult de o cursă, cursele ar trebui aranjate în funcție de reglementările pentru concurs sau seria de întâlniri din care face parte.

Dacă nu există nici unul, atunci este obișnuit ca repartizarea sportivilor în diferite "curse" să fie făcută de către Organizatori sau dacă vor fi solicitate de către delegații tehnici.

Considerații similare se aplică modului în care vor fi făcute clasamentele finale ale sportivilor în astfel de evenimente. În unele întâlniri, "cursa (cursele)", altele decât cursa principală sunt considerate curse separate și nu sunt luate în considerare pentru clasamentul general, dar în altele rezultatele mai multor curse sunt "Combinat" pentru a da clasamentul general. Este recomandabil ca indiferent ce metodă se aplică pentru concurs să se facă notificarea participanților în avans, deoarece pot afecta premiile și alte considerații.

Timpul minim între runde

10. Între ultima serie a unui tur și prima serie a turului următor sau finala, va trebui să se scurgă, pe cât posibil, cel puțin următorul timp:

Până la 200 m inclusiv	45 minute
De la 200 m până la 1000 m inclusiv	90 minute
Peste 1000 m	nu în aceeași zi.

REGULA 167

Egalitățile

1. Dacă arbitrii sau arbitrul de foto-finiș nu pot separa sportivii pentru un loc, conform regulilor 164.2, 165.18, 165.21, sau 165.24 , se va declara egalitate.
2. Egalitățile pentru poziția în clasament
Dacă este o egalitate în clasament conform regulii 166.3 (b), arbitrul de foto-finiș va decide pe baza timpului la miimi de secundă (0,001 sec). Dacă este egalitate în continuare, se va trage la sorți pentru a se stabili locul în clasament.
3. Egalități pentru calificarea pe bază de loc
Dacă după ce se aplică regula 167.1 este egalitate pentru ultima poziție și sunt disponibile culoare suplimentare sau locuri pe culoar (pentru a așeza mai mulți sportivi pe culoar la curse de 800 m , atunci sportivii la egalitate merg în runda următoare. Dacă situația anterioară nu este posibilă se va trage la sorți cine merge mai departe.
4. Când calificarea se face pe bază de loc și timp (ex. primii trei din fiecare serie și următorii doi timpi) și este o egalitate între sportivii calificați pe baza locului, se vor califica mai departe cei aflați la egalitate și se reduce numărul celor ce se califică pe bază de timp.
5. Egalitățile pentru ultimele calificări pe baza timpului
Dacă există o egalitate pentru ultima poziție calificată pe baza timpului, Arbitrul de foto-finiș va decide pe baza timpului la miimi de secundă și dacă este tot egalitate va rămâne egalitate. Dacă sunt disponibile culoare suplimentare sau locuri pe culoar (pentru a așeza mai mulți sportivi pe culoar la curse de 800m), atunci sportivii la egalitate merg în runda următoare. Dacă situația anterioară nu este posibilă se va trage la sorți cine merge mai departe.

REGULA 168

Alergări de Garduri

1. Distanțele

Distanțele standard sunt următoarele:

- a. seniori, juniori și cadeți: 110 m, 400 m.
- b. senioare, junioare și cadete: 100 m, 400 m.

Vor fi zece garduri pe fiecare culoar, dispuse conform indicațiilor date în tabelele de mai jos:

Seniori, juniori și cadeți

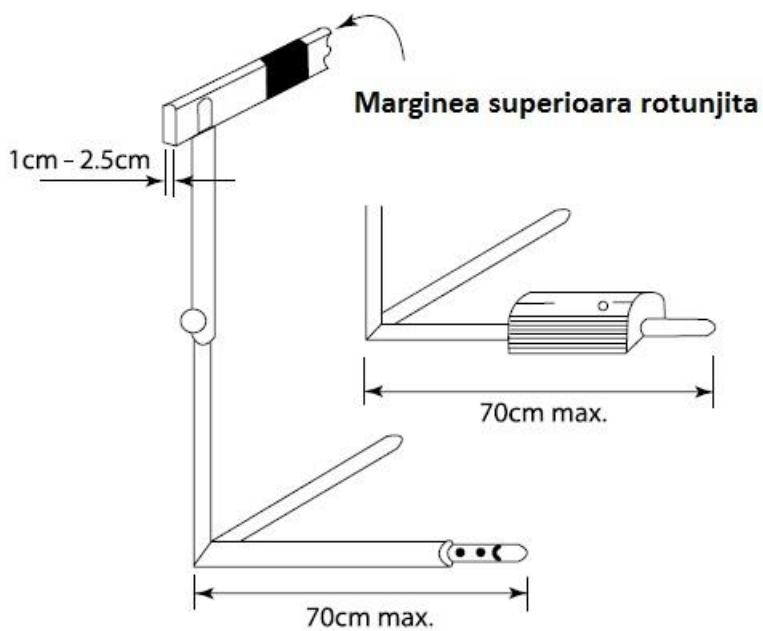
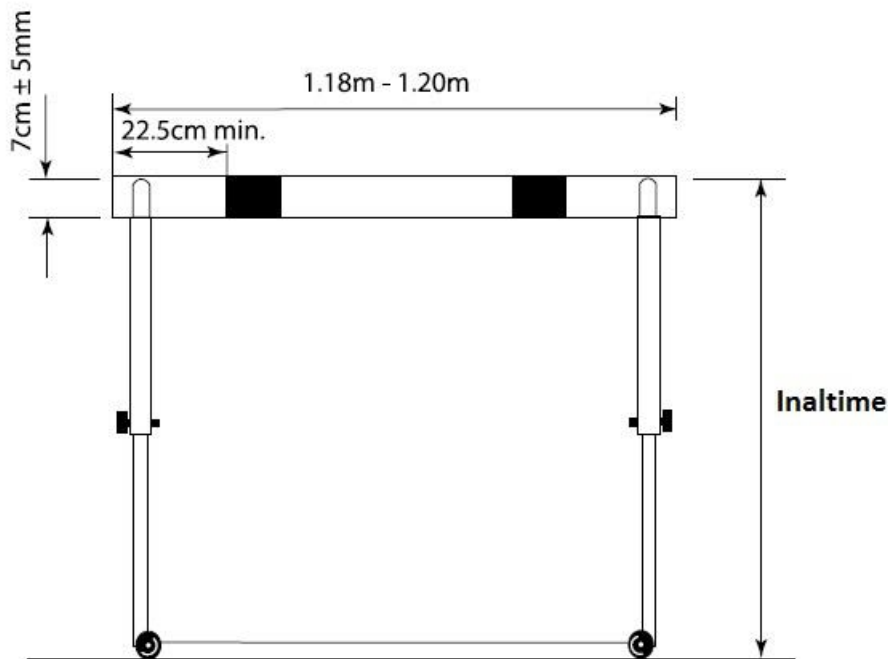
Distanța alergată	Distanța de la primul gard până la primul gard	Distanța între garduri	Distanța între ultimul gard și finiș
110 m	13,72 m	9,14 m	14,02 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

Senioare, junioare și cadete

Distanța alergată	Distanța de la primul gard până la primul gard	Distanța între garduri	Distanța între ultimul gard și finiș
100 m	13,00 m	8,50 m	10,50 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

2. Fiecare gard va trebui așezat pe pistă în așa fel ca baza sa să fie situată pe partea de unde îl va aborda atletul. Gardul trebuie așezat în așa fel ca marginea barei cea mai apropiată de atletul care va aborda gardul să coincidă cu semnul de pe pistă, cel mai apropiat de atlet.

Construcția. Gardurile vor fi făcute din metal sau din orice alt material corespunzător cu bara superioară din lemn sau din orice alt material corespunzător. Ele sunt compuse din două baze și doi montanți ce susțin un cadru rectangular întărit de una sau mai multe traverse, montanții sunt fixați pe extremitățile fiecărei baze. Gardul va fi conceput în așa fel încât trebuie să suporte o împingere corespunzătoare unei greutateți de cel puțin 3,6 kg, aplicată în mijlocul marginii superioare a barei de deasupra pentru a-l răsturna. Gardul va putea fi reglat în înălțime, pentru fiecare probă. Contra greutatețile vor fi reglabile, în așa fel încât la fiecare înălțime va fi necesară, pentru a răsturna gardul, să suporte o împingere corespunzătoare unei greutateți de cel puțin 3,6 kg și cel mult de 4 kg. Aplecarea maximă orizontală a barei din capul gardului (inclusiv orice aplecare a stâlpilor), când se aplică pe centru o forță egală cu greutatea de 10 kg, nu va depăși 35 mm.

3. Dimensiunile.

Înălțimea gardurilor va fi următoarea:

	Seniori	Juniori	Cadeți	Senioare/Junioare	Cadete
100/110 m	1,067 m	0,991 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m
400 m	0,914 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m	0,762 m

Notă:

Datorită diferențelor de fabricație, gardurile cu o înălțime de pînă la 1,00 m, sunt și ele acceptate pentru proba de 110 m garduri juniori.

La fiecare probă se permite o toleranță de 3 mm, în plus sau în minus față de înălțimile standard, pentru a permite variațiile din fabricație. Lățimea gardurilor va fi cuprinsă între 1,18 m și 1,20 m.

Lungimea maximă a bazei va fi de 70 cm. Greutatea totală a gardului nu trebuie să fie sub 10 kg.

4. Lățimea bazei superioare va fi de 7 cm plus minus 5 mm. Grosimea acestei bare va fi între 1 cm și 2,5 cm și marginile superioare vor trebui să fie rotunjite. Bara va trebui să fie bine fixată la extremități.
5. Bara superioară va fi vopsită cu benzi albe și negre sau în ori ce alte culori contrastante (și de asemenea în contrast cu mediul înconjurător), în așa fel ca benzile mai clare să se afle la extremitățile fiecărui gard și ele să măsoare cel puțin 22,5 cm lățime.
6. Toate cursele se vor alerga pe culoare și fiecare atlet va trebui să păstreze culoarul său de la un capăt la celălalt al alergării, cu excepția circumstanțelor prevăzute la regula 163.4. Un atlet va fi de asemenea descalificat și dacă în mod direct sau indirect va dărâma sau muta un gard de pe alt culoar.

Cerința de a trece fiecare gard nu ar trebui interpretată ca obligația unui atlet de a trece fiecare gard pe culoarul propriu - cu condiția respectării regulii 163.3 și 163.4. Dar dacă un atlet dărâmă sau deplasează un gard de pe alt culoar și, prin urmare, afectează cursa unui alt atlet ar trebui descalificat. Situații în care un atlet dărâmă sau împinge un gard de pe alt culoar trebuie interpretată în mod logic. De exemplu, un atlet care dărâmă sau împinge un gard de pe culoarul unui atlet care a trecut deja peste acel gard, nu ar trebui să fie neapărat descalificat dacă nu încalcă în alt mod regulile, de ex. prin mutarea la un culoar interior pe turnantă. Scopul acestei reguli este de a clarifica acest lucru că un atlet care face o astfel de acțiune afectează un alt atlet, ar trebui să fie descalificat.

Arbitrii și arbitrii secundari trebuie, totuși, să fie atenți și să se asigure că fiecare atlet și-a păstrat propriul culoar. În plus, este obișnuit în probele de garduri ca sportivii să se întindă larg în timp ce trec peste gard, lovind astfel sau împiedicând sportivul din următorul culoar. Acest lucru poate fi cel mai bine observat de către arbitri în picioare sau o cameră video plasată pe capul sportivilor. În acest sens, se poate aplica regula 163.2.

7. Fiecare atlet trebuie să treacă peste fiecare gard. În caz contrar, el va fi descalificat.

În plus, un atlet va fi descalificat dacă:

- a. dacă trece piciorul sau gamba, pe dedesubtul planului orizontal al oricărui gard sau pe lângă acesta în momentul trecerii;
- b. dacă după părerea arbitrului el răstoarnă un gard în mod intenționat.

Notă:

Dacă gardul nu este deplasat sau înălțimea lui micșorată în vreun fel prin înclinare în orice direcție, atletul poate să îl treacă în orice mod dorește.

Regula 168.7 (a) se aplică ambelor picioare ale atletului "atac" și "remorcă". "Doborârea" unui gard nu duce, în sine, la descalificare. Mulți sportivi trec peste gard prin lovirea în partea de sus a stîngiei atunci când trec peste aceasta piciorul din spate. Doborârea unui gard în mod deliberat, (de ex. când atletul ajunge prea aproape de gard) este o încălcare a regulamentului. Arbitrul ar trebui să fie sigur că dărâmarea gardului a fost intenționată, astfel încât să se evite cerința Regulii 168.7 că fiecare sportiv trebuie să treacă peste fiecare gard. Cel mai evident exemplu este cazul în care atletul folosește mâna. În alte cazuri, cum ar fi unde se pare că piciorul sau partea inferioară a coapsei ar fi putut fi folosite în mod deliberat, arbitrul trebuie să aibă un nivel înalt de certitudine că acțiunea a fost deliberată și în

contradicție cu intenția regulamentul. Un exemplu în care sportivul nu își ridică suficient piciorul de atac astfel încât să treacă peste gard și, ca rezultat, îl doboară. În ceea ce privește nota, va fi relevantă în principal pentru concursurile de nivel mai mic dar este totuși aplicabil celorlalte. În esență, se permite unui atlet, mai ales unul care a căzut sau căruia nu i-au ieșit pașii, să pună mâinile pe gard și "sară".

8. Cu excepția dispozițiilor prevăzute în regula 168.7 c) doborârea gardurilor nu va duce la descalificare și nu va împiedica stabilirea unui record.

REGULA 169

Probele de obstacole

Distanțele standard vor fi: 2.000 m și 3.000 m.

Sunt 28 obstacole și 7 treceri ale gropii cu apă în proba de 3.000 m și 18 obstacole și 5 treceri ale gropii cu apă în cea de 2.000 m.

Pentru probele de obstacole vor fi 5 treceri pentru un tur complet, trecerea gropii cu apă fiind a patra. Trecerile trebuie să fie repartizate egal, distanța între treceri fiind aproximativ o cincime din lungimea turului.

Notă:

La proba de 2.000 m, dacă groapa cu apă se află în interiorul pistei, linia de finis va fi trecută de două ori înainte de primul tur cu cinci sărituri.

În proba de 3.000 m, distanța între start și începutul primului tur nu va cuprinde nicio trecere, obstacolele fiind scoase până când concurenții încep primul tur. La proba de 2.000 m, prima trecere este la cel de-al treilea obstacol al unui tur normal. Obstacolele anterioare sunt scoase până ce atleții le vor trece pentru prima dată.

Obstacolele vor măsura 0,914 m înălțime pentru probele masculine și 0,762 m pentru probele feminine (+ sau - 3 mm pentru amândouă înălțimile) și vor avea o lățime minimă de 3,94 m. Secțiunea barei superioare a obstacolelor și a obstacolului de la groapa cu apă va fi de 12,7 cm pe fiecare latură.

Obstacolul de la groapa cu apă va măsura 3,66 m (+ sau - 2cm) în lățime și va fi fixat solid de sol, ca să nu fie posibilă nici o mișcare orizontală. Bara de lemn trebuie să fie vopsită în benzi albe și negre sau în ori ce alte culori contrastante (de asemenea în contrast cu mediul înconjurător), în așa fel ca benzile cele mai clare să fie la capetele fiecărui obstacol și să măsoare cel puțin 22,5 cm lățime. Greutatea fiecărui obstacol va fi între 80 kg și 100 kg. Fiecare obstacol va avea, de fiecare parte, o bază între 1,2 m și 1,4 m (a se vedea fig. 3). Obstacolul va fi așezat pe pistă în așa fel încât bara de lemn să depășească cu 30 cm bordura interioară a pistei.

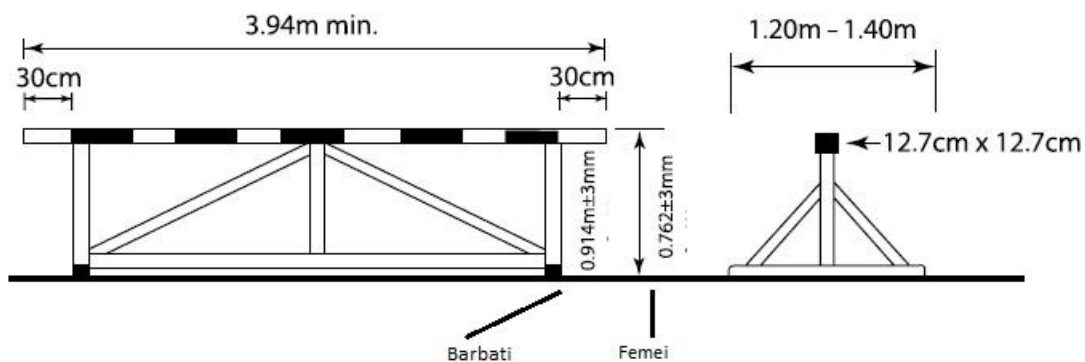

Fig. 3 – Exemplu de obstacol la proba de obstacole

REGULA 170

Alergările de ștafetă

1. Distanțele standard vor fi 4x100 m, 4x200 m, 100 m-200 m-300 m-400 m (Ștafeta Medley), 4x400 m, 4x800 m, 4x1500 m.

Notă:

Ștafeta Medley poate fi alergată și în altă ordine a schimburilor dar se va asigura respectarea regulilor 170.14, 170.18, 170.19 și 170.20.

2. Linii de 5 cm lățime vor fi trase de-a latul pistei pentru a indica zona de schimb și linia centrală.
3. În cursele de 4x100 m și 4x200 m și pentru primul și al doilea schimb de la ștafeta Medley fiecare spațiu de schimb va fi în lungime de 30 m, iar linia centrală va fi la 20 m de la startul zonei de schimb. Pentru schimbul trei la ștafeta Medley precum și la cursele de 4 x 400 m și mai lungi, zona de schimb va avea 20 m iar linia centrală o va constitui mijlocul zonei de schimb. Spațiile de schimb vor începe și se vor termina la marginile liniilor de zonă, cele mai apropiate de linia de plecare în sensul alergării. Pentru fiecare zonă de schimb în cazul alergării pe culoare, câte un oficial va fi desemnat să asigure respectarea reguli 170.4.

Arbitrul secundar trebuie să se asigure că fiecare sportiv din fiecare echipă își ia locul corect pe culoar sau poziție Asistenții Starterului vor fi responsabili pentru poziționarea primilor alergători și pentru a se asigura că fiecare atlet primește câte un băț de ștafetă. De asemenea, aceștia pot fi desemnați pentru a asista la orice zonă de schimb. Șefii arbitrilor secundari și arbitrii secundari vor fi plasați pentru fiecare zonă de schimb și vor fi responsabili pentru poziționarea următorilor alergători. Când toți sportivii sunt poziționați în mod corect șefii secundarilor ar trebui să anunțe pe ceilalți oficiali prin mijloacele convenite de comunicare – care pentru concursurile majore ar fi, de obicei, prin radio. De asemenea, trebuie să se asigure că picioarele alergătorilor sunt complet în interiorul zonei de schimb înainte de a începe mișcarea lor care va duce la preluarea bățului de ștafetă. Această mișcare nu poate începe în niciun punct din afara zonei de schimb.

4. Când o alergare de ștafetă este alergată în întregime sau în parte pe culoare, un atlet poate plasa pe pistă, pe propriul său culoar un semn, folosind baza adezivă de 5 cm x 40 cm maximum și de o culoare distinctivă, care să nu fie confundată cu alte semne permanente. Niciun alt semn nu poate fi folosit. Arbitrul, dacă observă că semnul nu este regulamentar, îl va atenționa pe sportiv să îl îndepărteze iar dacă acesta refuză îl va îndepărta chiar arbitrul.
5. Bățul de ștafetă va fi un tub gol și neted, cu secțiune circulară, făcut din lemn, din metal sau din ori ce alt material rigid, dintr-o singură bucată, a cărui lungime va fi de 28 – 30 cm. Circumferința va măsura de la 12 cm la 13 cm și greutatea nu va fi mai mică de 50 gr. Va fi colorat astfel ca să fie vizibil ușor în timpul alergării

6.
 - a. bățul de ștafetă trebuie să fie purtat în mână pe toată durata alergării. Măcar pentru concursurile specificate la regula 1.1 (a), (b), (c) și (f), bețele de ștafetă ar trebui să fie de culori diferite și pot chiar să conțină un cip de tip transponder.
 - b. atletilor nu li se permite să poarte mănuși sau să se ungă pe mână cu substanțe pentru o mai bună priză asupra bățului de ștafetă.
 - c. dacă el cade, trebuie să fie ridicat de atletul care l-a scăpat. El poate părăsi culoarul său pentru a recupera bățul cu condiția ca, procedând astfel, să nu micșoreze distanța care trebuie parcursă. Sub rezerva respectării acestei proceduri și dacă niciun alt atlet este împiedicat, căderea bățului de schimb nu trebuie să atragă descalificarea.

7.În toate alergările de ștafetă, bățul trebuie să fie schimbat în zona de schimb. Predarea bățului începe de când el este atins de către alergătorul primitor și este terminată în momentul unde el este numai în mâna alergătorului primitor. Față de zona de schimb, numai poziția bățului de ștafetă este decisivă și nu poziția corpului atleților. Trecerea bățului de ștafetă în exteriorul zonei de schimb va atrage descalificarea.

Pentru a determina poziția bățului de ștafetă trebuie luat în considerare întreaga lungime a bățului. Arbitrul trebuie să fie atent pentru a se asigura că observă orice contact dintre atletul care aduce și atletul ce va primi bățul, înainte ca bățul de ștafetă să intre în zona de schimb, în special în cursele de 4x400 m și mai mult. Dacă sportivul ce primește, atinge bățul înainte ca acesta să se afle în interiorul zonei de schimb, va atrage descalificarea echipei. De asemenea, trebuie să se asigure că bățul este doar în mâna celui care primește atunci când se părăsește zona de schimb.

8.Până în momentul în care bățul se află în mâna sportivului ce primește, regula 163.4 se aplică doar atletului ce sosește. După aceea, se va aplica doar atletului ce primește. Înainte de primire și/sau după ce au predat bățul de ștafetă, atleții trebuie să rămână pe culoarele lor sau în zona respectivă, în acest ultim caz, până ce pista a fost degajată, în scopul de a nu-i jena pe ceilalți atleți. Regulile 163.3 și 163.4 nu se vor aplica acestor atleți. Dacă un concurent jenează dinadins un membru al unei alte echipe părăsind locul său sau culoarul său regula 163.2 se va aplica.

9.Dacă în timpul unei curse de ștafetă un atlet preia bățul de ștafetă a altei echipe, va fi descalificat. Cealaltă echipă nu va fi descalificată exceptând cazul în care a obținut un avantaj.

10. Fiecare membru al echipei va alerga un singur schimb. Oricare patru atleți dintre cei intrați în competiție, fie de la această probă sau alta, pot fi folosiți în componența echipei. Totuși când o echipă a pornit în concurs doar doi atleți de rezervă vor putea fi folosiți. Dacă o echipă nu respectă această regulă va fi descalificată.

11. Compunerea echipelor și ordinea de alergare într-o ștafetă trebuie să fie anunțată oficial cu cel puțin o oră înaintea orei de apel publicate pentru primul tur al competiției. Schimbări ulterioare trebuie verificate de către un oficial medical numit de către comitetul de organizare și numai până la ultimul apel pentru seria la care participă echipa. Echipa va alerga după cum s-a stabilit și în ordinea stabilită. Dacă o echipă nu respectă această regulă, ea va fi descalificată.

12. Alergările de ștafetă 4x100 m vor fi alergate în întregime pe culoare.

13. Ștafetele de 4x200 m se va alerga astfel:

a. unde este posibil în întregime pe culoare;

b. pe culoare pentru primele două schimburi, și o parte din schimbul trei până în apropierea liniei întrerupte descrisă în regula 163.5, de unde atleții vor putea să părăsească culoarele;

c. pe culoare pentru primul schimb până în apropierea liniei întrerupte descrisă în regula 163.5, de unde atleții vor putea să părăsească culoarele.

Notă:

Când sunt mai mult de patru echipe se poate folosi varianta c), dacă varianta a) nu este disponibilă.

14. La ștafeta Medley (100 m-200 m-300 m-400 m) se va alerga pe culoare pentru primele două schimburi până în apropierea liniei întrerupte descrisă în regula 163.5, de unde atleții vor putea să părăsească culoarele.

15. La ștafeta de 4x400 m se poate alerga astfel:

a. pe culoare pentru primul schimb, și o parte din schimbul doi până în apropierea liniei întrerupte descrisă în regula 163.5, de unde atleții vor putea să părăsească culoarele;

b. pe culoare pentru primul schimb până în apropierea liniei întrerupte descrisă în regula 163.5, de unde atleții vor putea să părăsească culoarele.

Notă:

Când nu sunt mai mult de patru echipe se poate folosi varianta b.

16. La stafeta de 4x800 m se poate alerga astfel:
 - a. pe culoare pentru primul schimb până în apropierea liniei întrerupte descrisă în regula 163.5, de unde atleții vor putea să părăsească culoarele;
 - b. fără culoare.
17. Dacă un atlet nu respectă prevederile regulilor 170.13, 170.14, 170.15, sau 170.16 (a) echipa sa va fi descalificată.
18. La stafeta de 4x1500 m și stafeta de tip Medley pe alte distanțe nu se va alerga pe culoare.
19. Atleților nu le este permis să înceapă alergarea în afara zonelor lor de schimb. Dacă un atlet nu face astfel echipa sa va fi descalificată.
20. La ștafetele de 100 m-200 m-300 m-400 m (Medley), alergătorii ultimului schimb, precum și la stafeta de 4x400 m, alergătorii celui de al treilea și al patrulea schimb al alergării vor trebui, sub conducerea oficialului desemnat, să se așeze în poziția de așteptare, în aceeași ordine (de la coardă spre exterior) cu cea a echipierilor respectivi când ei au parcurs 200 m din cursa lor. Odată ce concurenții care sosesc au trecut acest punct, atleții care așteaptă trebuie să rămână în această ordine și nu schimbă poziția la începutul zonei de schimb. Dacă un atlet nu respectă această regulă, echipa sa va fi descalificată.

Nota:

La 4x200 m (dacă nu se aleargă pe culoare) ultimul schimb se va alinea în ordinea listei de start (interior spre exterior).

21. În toate alergările de ștafetă, când nu se folosesc culoarele și unde este cazul, în ștafetele de 4 x 200 m, stafetele de 100 m-200 m-300 m-400 m și de 4 x 400 m, atleții care așteaptă, pot la apropierea coechipierilor lor lua o poziție mai în interiorul pistei, cu condiția să nu îmbrâncească sau să nu incomodeze un alt atlet în înaintarea acestuia. În ștafetele de 4 x 200 m, stafetele de 100 m-200 m-300 m-400 m și de 4 x 400 m, atleții care așteaptă trebuie să rămână în ordinea stabilită prin regula 170.20. Dacă un membru al echipei nu respectă această regulă, echipa va fi descalificată.

SECȚIUNEA IV –PROBELE DE TEREN

Regula 180

Reguli generale

Încălzirea specifică la locul probei

1. La locul probei, înaintea începerii probei, fiecare atlet va putea beneficia de încercări de încălzire specifică. În cazul aruncărilor, încălzirea se va face în ordine și întotdeauna sub supravegherea unui arbitru.

În timp ce în trecut regulile specificau că ar trebui să existe două încercări pentru fiecare sportiv în probele de aruncări, în prezent nu există astfel de specificație. Regula 180.1 trebuie interpretată ca permițând oricunumărul de încercări de încălzire care pot fi incluse în timpul de încălzire disponibil. În timp ce pentru evenimentele majore, două rămân o practică standard, considerate ca fiind minime și ar trebui să existe timp și dacă unul sau mai mulți sportivi cer încercări suplimentare, acest lucru poate fi permis.

2. Odată cu începerea concursului, atleților nu le este permis să folosească în scopul încălzirii:

- a) Sectorul de elan
- b) Stâlpii de prăjină
- c) Materialele de concurs
- d) Cercurile sau terenul din sector, cu sau fără materialele de concurs.

3. Semnele

- a) În toate probele de teren în care este folosit un culoar de elan, vor putea fi plasate semne de-a lungul culoarului, exceptând cazul înălțimii unde semnele pot fi plasate pe teren. Un atlet poate folosi unul sau două semne (oferite de către organizator) pentru a-l ajuta la elan și săritură. Dacă nu vor fi furnizate astfel de semne, se va folosi bandă adezivă dar nu cretă sau alte substanțe ce nu pot fi șterse.
- b) Pentru aruncări efectuate din cerc, atleții pot folosi un singur semn. Acest semn va fi plasat doar în zona din spatele sau adiacentă cercului. Acest marcaj trebuie să fie temporar și plasat doar în timpul aruncării fiecărui atlet și nu trebuie să împiedice arbitrii să observe aruncarea.

Notă: Fiecare semn va trebui să fie compus numai dintr-o singură piesă.

- c) Pentru săritura cu prăjina, Comitetul de Organizare va trebui să plaseze marcaje, la o distanță potrivită și totodată sigură, pe lângă pista de elan astfel: la fiecare 0,5 m între distanțele de la 2,5m la 5m față de punctul "0" și la fiecare 1m de la 5m la 18m.
- d) Arbitrul va impune sportivilor să îndepărteze sau însuși să îndepărteze semne ce nu sunt regulamentare

Notă – cazurile serioase pot fi sub incidența regulii 145.2

Dacă solul este umed, banda adezivă poate fi fixată la sol prin piuneze de mai multe culori.

Cerința pentru fiecare semn r să fie o singură piesă ar trebui să fie interpretate în mod rezonabil de către Arbitru. Dacă, de exemplu, producătorul are utilizate două piese conectate pentru a face o singură structură care este destinat să se folosească în acest fel, ar trebui să fie permis. În mod similar, dacă un sportiv alege să plaseze ambele semne în același loc sau în cazul înălțimii un atlet care rupe banda pe care o primește în una sau mai multe bucăți pentru a face un semn unic de o altă formă pentru a ieși mai clar, acesta ar trebui să fie, de asemenea, acceptabilă. Articolul 180.3 (c) este conceput pentru a asista sportivii și antrenorii lor în determinarea punctelor lor de elan și a alergării pe pista de elan . Nu există nici un concept despre modul în care ar trebui să fie construite sau să arate. Organizatorii și arbitrii au dreptul în a interpreta ceea ce este acceptabil și corect și regulamentar în fiecare dintre aceste situații .

1. Marcatori de performanță și giruetele
 - a) Un steag sau un semn distinctiv se va folosi pentru a marca recordul mondial și, după caz, recordul național sau de competiție.
 - b) Una sau mai multe giruete pentru a indica vântul vor fi plasate în apropierea zonelor de aruncări și sărituri pentru a indica sportivilor direcția și forța vântului.

Ordinea în probă și Încercările

2. Cu excepția situației prevăzute a 180.6, vor concura într-o ordine trasă la sorți. Dacă un sportiv decide să realizeze încercarea în altă ordine, determină aplicarea regulilor 125.5 și 145.2. Dacă există rundă preliminară se va face o nouă ordine de sărituri.
3. Cu excepția înălțimii și a săriturii cu prăjina, nici un atlet nu va avea dreptul la mai mult de o încercare înregistrată în oricare rundă a competiției. În toate probele de teren, cu excepția înălțimii și a prăjinei, când sunt mai mult de opt concurenți, fiecare atlet va avea dreptul la trei încercări iar atleții cu cele mai bune opt rezultate vor primi încă trei încercări.

În cazul în care pentru a ultima poziție calificată există mai mulți concurenți cu același rezultat, se va aplica regula 180.22. Dacă se va decide că este egalitate, atunci atleții aflați la egalitate vor fi introduși în finală.

Atunci când sunt opt sau mai puțini concurenți, aceștia vor primi șase încercări. Dacă unul sau mai mulți atleți nu reușesc nici o încercare în cursul primelor trei încercări, aceștia vor concura la următoarele încercări, înaintea celor care au reușit, în aceeași ordine inițială.

În ambele cazuri:

- a) ordinea ultimelor trei încercări va fi inversă clasamentului primelor trei încercări.
- b) când ordinea de intrare în concurs se schimbă și este o egalitate pentru orice poziție, atleții aflați la egalitate vor concura în aceeași ordine ca înscrierea inițială.

Notă (i) pentru sărituri verticale vezi 181.2.

Notă (ii) dacă unui atlet îi este permis de către arbitru să continue competiția, în urma unei contestații conform 146.5, va concura în rundele ulterioare înaintea celorlalți sportivi iar dacă sunt mai mulți de unul aceștia vor concura în ordinea înscrierii inițiale.

Notă (iii) Organismul conducător competent va avea dreptul să specifice în regulamentul unei competiții că atunci când sunt mai mult de opt concurenți la o probă, toți atleții pot avea patru încercări.

Înregistrarea rezultatelor

4. Cu excepția săriturii în înălțime și cu prăjina, o încercare reușită (validă) va fi înregistrată cu performanța măsurată. În cazul săriturii în înălțime și cu prăjina va fi înregistrată cu simbolul "0" O încercare nereușită va fi înregistrată cu simbolul "X" Dacă un atlet va renunța la o încercare va fi înregistrată cu simbolul "-"

Vezi regula 132.4

Realizarea încercărilor

5. Arbitrul nu va ridica steagul alb pentru a valida o încercare decât atunci când aceasta s-a încheiat. Arbitrul va putea schimba decizia dacă el consideră că a ridicat steagul greșit.

Încheierea unei încercări valide este astfel determinată:

- a) în cazul unei sărituri verticale, atunci când arbitrul a stabilit că nu contravine regulii 182.2, 183.2 sau 183.4;
- b) în cazul săriturilor orizontale, atunci când atleții părăsesc zona de competiție conform 185.1;

c) în cazul aruncărilor, de îndată ce sportivul părăsește cercul sau pista de elan conform regulii 187.17.

Competiția de calificare (Runda preliminară)

6. O rundă preliminară se va ține la probele de teren atunci când numărul atleților este prea mare pentru a concura într-un mod satisfăcător într-o singură rundă. Atunci când se desfășoară o rundă preliminară toți sportivii vor concura și se vor califica în acea rundă. Rezultatele obținute în aceasta nu se vor considera ca rezultate în finală.
7. Sportivii vor fi, aleator, împărțiți în două sau mai multe grupe, dar se va încerca ca pe cât posibil, sportivii din aceeași țară sau echipă să fie puși în grupe diferite. Exceptând cazul când există baza pentru ca toate grupele să concureze simultan și în aceleași condiții, atunci fiecare grupă va începe încălzirea imediat după ce grupa anterioară a terminat.
8. Se recomandă ca în competițiile desfășurate pe mai mult de trei zile, să fie o zi de odihnă între calificări și finale la probele de sărituri verticale.
9. Condițiile de calificare, baremurile și numărul de atleți din finală vor fi decise de delegatul tehnic. Dacă nu a fost desemnat un delegat tehnic, Comitetul de Organizare va lua această decizie. Pentru competițiile sub regula 1.1 (a), (b), (c), (f) vor fi cel puțin 12 sportivi în finală.
10. În calificări, cu excepția înălțimii și a prăjinii, fiecare atlet va avea dreptul la trei încercări. De îndată ce atletul va obține baremul necesar nu va mai continua în calificări.
11. În calificări, pentru înălțime și a prăjină, atleții ce nu au fost eliminați după trei încercări nereușite, vor continua să concureze conform regulii 181.2 până la ultima înălțime stabilită ca barem, doar dacă nu s-a realizat numărul de finaliști după cum stabilește regula 180.12. De îndată ce s-a stabilit că atletul s-a calificat în finală nu mai trebuie să concureze în runda de calificări.
12. Dacă niciun atlet, sau prea puțini atleți au reușit baremurile prestabilite, grupul de finaliști va fi ajustat adăugând sportivi în ordinea rezultatelor din calificări. În cazul în care pentru a opta poziție există mai mulți concurenți cu același cel mai bun rezultat, se va aplica regula 180.19 și 181.8. Dacă se va decide că este egalitate, atunci atleții aflați la egalitate vor fi introduși în finală.
13. Când calificările pentru înălțime sau prăjină se țin în două grupuri simultan, se recomandă ca ștacheta să fie ridicată în același timp pentru fiecare grup. Se recomandă de asemenea ca cele două grupuri să fie de valoare similară.

Timpii alocați pentru încercare

14. Oficialii responsabili vor indica unui atlet că este gata de a începe încercarea iar timpul alocat acestei încercări va începe din acel moment. Dacă un atlet decide ulterior să nu înceapă încercarea, aceasta va fi considerată ca nereușită o dată ce timpul alocat s-a terminat.

Pentru prăjină timpul va începe imediat ce stâlpii sunt așezați conform cerinței sportivului. Nu se va mai acorda timp suplimentar ajustărilor ulterioare.

Dacă timpul permis se termină după ce atletul începe încercarea, aceasta nu trebuie să fie refuzată.

Dacă timpul permis pentru încercare este cromometrat, atletul începe încercarea dar se oprește, va fi considerată nereușită dacă timpul alocat s-a terminat

Următorii timpuri nu vor trebui depășiți exceptând situațiile de prevăzute de 180.18:

Probe individuale

Numărul sportivilor rămași în concurs	Înălțime	Prăjină	Altele
Mai mult de 3	0.5 min	1 min	0.5 min
2 sau 3	1,5 min	2 min	1 min
1	3 min	5 min	-
Încercări consecutive	2 min	3 min	2 min

Probe combinate

Numărul sportivilor rămași în concurs	Înălțime	Prăjină	Altele
Mai mult de 3	0.5 min	1 min	0.5 min
2 sau 3	1,5 min	2 min	1 min
încercări consecutive sau 1 atlet	2 min	3 min	2 min

Notă (i) Un ceas care indică timpul rămas va fi vizibil pentru sportivi. În plus, un oficial va ridica și va menține ridicat un steag galben, sau va indica altfel ultimele 15 secunde din timp.

Notă (ii) La înălțime sau prăjină timpul alocat nu va începe să fie cronometrat până ce ștacheta nu este poziționată, exceptând timpul fixat în cazul încercărilor consecutive.

Notă (iii) Când se calculează numărul de sportivi rămași în concurs se vor lua în calcul și atleții care ar putea să fie departajați printr-o săritură de baraj pentru primul loc.

Nota (iv) Când doar un atlet (care a și câștigat) a rămas la înălțime sau prăjină și încearcă doborârea unui record mondial sau alt record al competiției, limita de timp va fi majorată cu 1 minut față de cei de mai sus.

În timp ce arbitrii ar trebui să utilizeze întotdeauna un sistem care notifică sau solicită următorul atlet care urmează să înceapă, plus cel care urmează să fie urmat, este esențial mai ales atunci când timpul acordat unui sportiv pentru a-și realiza încercarea este de 30 de secunde sau un minut. De asemenea, trebuie să se asigure că zona de concurs este complet pregătit pentru următoarea încercare înainte de a anunța atletul și apoi pornirea ceasului. Arbitrii și, în special, Judecătorul de probă trebuie să fie pe deplin conștient de mediul de concurs atunci când decide când pornește ceasul sau s-a scurs timpul și este considerat nerușată. Circumstanțele speciale ar trebui luate în considerare sunt disponibilitatea pistei pentru încercarea unui sportiv în proba de lungime și sulită (când probele de pe pistă sunt ținute simultan în același zona de competiție) precum și distanța de parcurs de către pentru sportivi să meargă spre și princișca de aruncări pentru a ajunge în cerc în aruncarea discului și a ciocanului. Pentru a fi clar, timpul nu se va schimba în runda finală a oricărei probe orizontale, o dată ce numai 2 sau 3 sportivi rămân. Limita de timp de 1 minut se aplică numai atunci o probă de teren are doar 2 sau 3 sportivi în lista inițială (cu excepția primei încercări a fiecărui atlet).

Încercări de înlocuire

15. Dacă din orice motiv, un atlet va fi împiedicat la o încercare sau dacă încercarea nu a putut fi înregistrată corect, arbitrul va avea autoritatea de a îi acorda o nouă încercare. Nu se va modifica ordinea încercărilor. Sportivului i se va acorda un timp rezonabil pentru a realiza această încercare. Dacă totuși competiția a continuat înainte ca să se realizeze această încercare aceasta va fi realizată imediat, până să se mai realizeze altă încercare.

Există mai multe situații în care poate fi potrivit pentru ca unui atlet să i se acorde o încercare de substituție, inclusiv în cazul în care, din cauza unor proceduri sau șecul tehnic nu se măsoară o încercare și nu este posibilă re-măsurarea făcută cu precizie. Deși acest lucru ar trebui evitat de către sisteme bune și backup-uri, tehnologia fiind folosită din ce în ce mai mult trebuie să se facă o prevedere atunci când lucrurile nu merg bine. Nicio schimbare în ordinea din concurs ar trebui să fie permisă (cu excepția cazului în care problema nu este imediat descoperită și competiția a continuat), Arbitrul trebuie să decidă în cât timp ar trebui să se permită efectuarea încercării ținând cont de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte.

Absentarea de la probă

16. Un sportiv nu va putea să părăsească zona de concurs în timpul probei, decât cu permisiune și însoțit de un oficial . Pe cât posibil se va da un avertisment, dar dacă situația se repetă sau e gravă, atletul va fi descalificat

Schimbarea orei sau a locului probei

17. Delegatul tehnic sau arbitrul responsabil va avea autoritatea de a schimba ora sau locul de desfășurare a unei probe, dacă în opinia lui este necesar acest lucru. Această schimbare se va face după încheierea unei runde.

Notă! Nici viteza vântului nici schimbarea direcției acestuia nu sunt motive suficiente pentru a schimba timpul sau locul probei

Expresia "rundă de încercări" în loc de "runde" este concepută pentru a asigura odiferența clară între o "rundă de încercări" în cadrul unei probe de teren concurs și o "rundă de calificare" (adică o rundă de calificare sau un final).

În cazul în care condițiile nu fac posibilă finalizarea unei runde de încercări înainte de schimbarea locului sau a timpului, delegatul tehnic (prin Arbitru) ar trebui să anuleze în mod normal încercările deja încheiate în acea rundă de încercări (întotdeauna depinzând și evaluând condițiile și rezultatele încercărilor până la momentul întreruperii) și reluarea competiției de la începutul acelei runde de încercări. Vedeți de asemenea, articolul 149.3.

Rezultate

18. Fiecare atlet va primi cea mai bună dintre încercările sale, inclusiv cele realizate în cazul unei egalități pentru locul 1.

Egalități

19. Exceptând înălțimea și prăjina, a doua cea mai bună performanță a sportivilor ce au aceeași performanță va determina dacă aceasta este egalitate. Apoi dacă este necesar se va lua în considerare a treia încercare și așa mai departe. Dacă totuși sportivii sunt la egalitate după aplicarea acestei reguli (180.21) se va declara egalitate.

Exceptând săriturile verticale, în cazul unei egalități pentru orice loc, inclusiv primul loc, aceasta se va menține.

Notă! Pentru sărituri verticale vezi 181.8, 181.9

A.Sărituri verticale

Regula 181

Condiții generale

1. Înaintea începerii concursului judecătorul probei va anunța sportivii înălțimea de începere și înălțimile ulterioare la care ștacheta va fi ridicată, la sfârșitul fiecărei runde, până ce un singur atlet va rămâne și va câștiga concursul, sau este egalitate pentru locul 1 (pentru probe combinate vezi 200.8 (d)).

Încercări

2. Un atlet poate începe săritura la orice înălțime anunțată anterior de către judecătorul probei și va sări după cum dorește la orice înălțime ulterioară. Trei încercări consecutive nereușite, indiferent de înălțimea la care s-au produs, duc la eliminarea concurentului, exceptând cazul unei departajări pentru primul loc.

Consecința acestei reguli este că un concurent va putea amâna a doua sau a treia încercare la o anumită înălțime (după ce a ratat prima sau a doua încercare) și va putea să sară în continuare la o înălțime superioară. Dacă un concurent renunță la o încercare la o anumită înălțime, el nu va mai avea dreptul la încercări ulterioare la această înălțime, în afară de cazul unei departajări pentru primul loc. În cazul înălțimii și a prăjinii, când un atlet nu este prezent când toți ceilalți concurenți care sunt prezenți au terminat proba, arbitrul va considera că acest atlet a abandonat imediat ce se încheie perioada unei noi încercări.

3. Chiar după ce toți ceilalți concurenți au ratat, un concurent va putea continua să sară până ce el a pierdut dreptul de a continua competiția.
4. În afara cazului în care rămâne un singur atlet care a câștigat competiția:
 - a) ștacheta nu va trebui niciodată să fie ridicată cu mai puțin de 2cm la săritura în înălțime și cu mai puțin de 5cm la prăjină, după fiecare tur; și
 - b) progresia de ridicări a ștachetei nu va trebui niciodată mărită. Regulile 181.4 a) și b) nu se aplică atunci când atleții încă în competiție sunt de acord să se ridice ștacheta direct la înălțimea recordului mondial.

După ce un atlet a câștigat proba, înălțimea sau înălțimile la care ștacheta va fi ridicată vor fi hotărâte de atlet, consultându-se cu judecătorul sau arbitrul relevant.

Notă: Această dispoziție nu se aplică la competițiile de probe combinate

În competițiile de probe combinate prevăzute la regulile 1.1 a), b), c) și f), ridicările ștachetei trebuie să fie uniforme de 3cm pentru înălțime și de 10cm pentru prăjină pe toată durata competiției.

Măsurătorile

5. Toate măsurătorile vor fi efectuate în centimetri întregi, perpendicular începând de la sol și până la marginea de deasupra a ștachetei, cea mai apropiată de sol.
6. Orice măsurare a unei noi înălțimi va fi făcută înainte ca atleții să încerce să treacă acea înălțime. În toate cazurile de recorduri, judecătorii trebuie să verifice măsurarea de fiecare dată când ștacheta este așezată la înălțimea de record și ei trebuie să verifice din nou măsurarea înaintea fiecărei tentative ulterioare de record, dacă ștacheta a fost atinsă de la ultima măsurare.

Ștacheta

7. Ștacheta va fi din fibre de sticlă sau din alt material potrivit, dar nu din metal, va avea o secțiune circulară în afară de extremitățile sale. Trebuie să fie colorată pentru a putea fi vizibilă. Lungimea totală a ștachetei va fi de $4\text{m} \pm 2\text{cm}$ la înălțime și $4,5\text{m} \pm 2\text{cm}$ la prăjină. Greutatea maximă a ștachetei va fi de 2kg la săritura în înălțime și de $2,25\text{kg}$ la săritura cu prăjina. Diametrul părții circulare a ștachetei, va fi de $30\text{mm} \pm 1\text{mm}$. Ștacheta se va compune din trei părți: o bară circulară și două extremități, fiecare de $30\text{-}35\text{mm}$ lățime și de $15\text{-}20\text{cm}$ lungime, permițând așezarea ștachetei pe suportii stâlpilor. Aceste extremități vor trebui să aibă o secțiune circulară sau semicirculară, cu o suprafață clar plană, pe care ștacheta se sprijină pe suporti. Suprafața plană nu va fi mai înaltă decât centrul secțiunii verticale a ștachetei. Extremitățile vor fi solide și netede. Ele nu vor putea fi acoperite cu cauciuc, nici cu orice alt material care ar putea avea ca efect mărirea aderenței dintre el și suportii. Ștacheta nu va putea avea nici o înclinare și, odată pe poziție, ea nu se va încovoia cu mai mult de 2cm la săritura în înălțime și 3cm la cea cu prăjina.

Controlul elasticității: Se suspendă o greutate de 3kg la mijlocul ștachetei, când este pe poziție. Ea poate să se curbeze maximum 7cm la săritura în înălțime și cu 1cm la săritura cu prăjina.

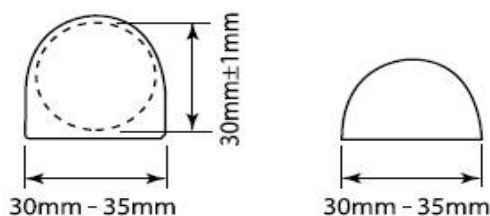

Figura 5. Tipuri de capete de ștachetă

Clasamentul

8. Dacă doi sau mai mulți atleți ajung la aceeași înălțime departajarea se va face astfel:
- Atletul având cel mai mic număr de sărituri făcute la înălțimea la care s-a produs egalitatea, va fi clasat înaintea celui alt.
 - Dacă egalitatea continuă (după 181.8 (a)), atletul având cele mai puține sărituri nereușite în toată proba, până la și inclusiv înălțimea care a fost trecută la ultima încercare, va fi clasat superior.
 - Dacă egalitatea continuă și după 181.8(b) atleților aflați la egalitate li se va acorda același loc, exceptând situația când este vorba de locul 1.
 - În cazul primului loc, concurenții aflați la egalitate vor realiza sărituri de departajare la înălțimea stabilită conform regulii 181.9, dacă nu s-a stabilit altfel în prealabil în regulamentul de concurs sau în timpul concursului dar înainte de a începe de către delegatul tehnic sau șeful de probă (dacă nu este delegat tehnic). Dacă nu au loc sărituri de departajare, incluzând și situația când sportivii renunță la încercări la orice înălțime, egalitatea pentru primul loc se va păstra.

Notă! Această regulă nu se aplică probelor combinate

Săriturile

- 9.
- Atleții implicați vor trebui să sară la toate înălțimile până când s-a luat o decizie sau până atleții decid să nu sară mai departe.
 - Fiecare atlet va avea o singură săritură la fiecare înălțime.

- c) Departajările vor începe la următoarea înălțime determinată de regula 181.1, după ultima înălțime sărită de atleții la egalitate.
- d) Dacă nu se produce departajarea, ștacheta va fi ridicată dacă mai mult de unul dintre concurenții egali trec peste ștachetă sau coborâtă dacă toți au ratat, cu 2cm pentru săritura în înălțime și cu 5cm pentru săritura cu prăjina.
- e) Dacă un atlet nu sare la o înălțime atunci el își pierde automat orice pretenție la o poziție superioară. Dacă rămâne numai un alt atlet, va fi declarat câștigător indiferent dacă sare la acea înălțime.

Săritura în înălțime - exemplu

Înălțimi anunțate de către șeful probei la începutul competiției:

1.75m; 1.80m; 1.84m; 1.88m; 1.91m; 1.94m; 1.97m.1.99m.....

Atlet	Înălțimi							Total reușite	Departajare			Clasament
	1.75m	1.80m	1.84m	1.88m	1.91 m	1.94m	1.97m		1.91m	1.89m	1.91m	
A	O	XO	O	XO	X-	XX		2	X	O	X	2
B	-	XO	-	XO		-	XXX	2	X	O	O	1
C	-	O	XO	XO	-	XXX		2	X	X		3
D		XO	XO	XO	XXX			3				4

O = încercare reușită X = încercare nereușită - = nu a sărit

A,B,C și D au sărit toți peste 1,88m.

Regulile 181.8 și 181.9 devin active; arbitrii fac totalul numărului de nereușite, până la și inclusiv ultima înălțime sărită, adică 1,88m.

“D” are mai multe încercări nereușite decât “A”, ”B” și “C”, fiind clasat ca atare al patrulea. “A”, ”B” și “C” sunt încă la egalitate și pentru că este vorba de primul loc, ei vor avea o săritură suplimentară la înălțimea de departajare de 1,91, care este înălțimea următoare după înălțimea trecută de atleții aflați la egalitate.

Cum toți trei atleții aflați la egalitate nu au reușit, ștacheta este coborâtă la 1,89 m pentru o nouă săritură de departajare.

Cum numai “C” nu a sărit peste 1,89m, ceilalți doi atleți “A” și ”B” rămân egali și ei au o a treia săritură de baraj, la 1,91m, pe care numai “B” a sărit-o și el este prin urmare câștigătorul.

Atunci când un sportiv decide în mod unilateral să se retragă de la o înălțime, celălalt atlet (dacă rămâne doar unul) va fi declarat câștigător în conformitate cu articolul 181. (9) litera (e). Nu este necesar ca acel atlet să încerce la înălțimea respectivă. În cazul în care mai mult de un atlet rămâne în concurs la înălțimea setată, proba continuă cu acei sportivi. Atlețul care s-a retras este plasat apoi pe locul pe care a terminat și din acel moment a pierdut orice drept la o plasare mai sus, inclusiv pe primul loc.

Forțe străine (externe)

10. Când este evident că ștacheta a fost deplasată de o forță independentă de atlet (de exemplu, de o rafală de vânt)
- dacă o astfel de deplasare intervine după ce concurentul a sărit peste ștachetă fără să o atingă, încercarea va fi considerată ca reușită; sau
 - dacă o astfel de deplasare intervine în oricare alte circumstanțe, concurentul va avea dreptul la o nouă încercare.

Regula 182 Săritura în înălțime

Competiția

1. Atletii vor trebui să bată pe un singur picior.
 2. Un concurent ratează dacă:
 - a) după săritură, ștacheta nu rămâne pe suportii ei, ca urmare a acțiunii concurentului pe timpul săriturii; sau
 - b) atinge solul, inclusiv zona de aterizare, dincolo de planul vertical trecând prin marginea cea mai apropiată a ștachetei, printre stâlpi sau în afara acestora, cu orice parte a corpului său, fără să fi trecut în prealabil ștacheta. Totuși, dacă în timpul unei sărituri, un concurent atinge zona de aterizare cu piciorul și, după părerea judecătorului, el nu obține niciun avantaj, săritura nu va fi din acest motiv considerată ca nereușită.
 - c) Atinge ștacheta sau partea verticală a stâlpilor în timpul alergării și nu a realizat săritura
- Notă: Cu scopul de a ușura aplicarea acestei reguli, o linie albă cu o lățime de 50 mm, va fi trasată (cu o bandă adezivă sau cu un alt material asemănător) între punctele situate la 3 m în afara fiecărui stâlp, trasând marginea cea mai apropiată a liniei de-a lungul planului vertical ce trece prin marginea cea mai apropiată a ștachetei transversale.*

Zona de elan și de bătaie

3. Lățimea minimă a pistei de elan va fi de 16m iar lungimea minimă a pistei de elan va fi de 15m, în afară de competițiile organizate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f), unde lungimea minimă va fi de 25m.
4. Panta maximă a zonei de elan și a zonei de bătaie, nu va trebui să depășească 1/250 pe orice rază a zonei semicirculare, a cărei centru se află la jumătatea drumului dintre stâlpi și a cărei rază minimă este specificată la regula 182.3. Zona de aterizare va fi așezată în așa fel încât aterizarea atletului să se facă în partea superioară a pantei.
5. Zona de bătaie va trebui să fie orizontală sau să prezinte o pantă în conformitate cu criteriile regulii 182.4 și ale Manualului I.A.A.F. privind bazele de atletism.

Dispozitivele

6. Stâlpii. Se poate folosi orice fel de stâlpi cu condiția ca ei să fie rigizi. Aceștia vor trebui să aibă suportii pentru ștachetă, fixați solid pe ei. Ei vor fi suficienți de înalți pentru a depăși cu cel puțin 10 cm înălțimea efectivă la care ștacheta este ridicată. Distanța între stâlpi va fi de minimum 4,00m și de maximum 4,04m.
7. Stâlpii nu vor trebui să fie deplasați în timpul competiției decât dacă arbitrul estimează că zona de bătaie sau zona de aterizare au devenit necorespunzătoare.
În asemenea caz, schimbarea nu se va face decât atunci când se va fi terminat un tur complet.
8. Suportii ștachetei. Suportii vor fi netezi și dreptunghiulari, lați de 4cm și lungi de 6cm. Ei vor fi solid fixați de stâlpi și nu se vor mișca în timpul săriturilor și fiecare dintre ei va fi în fața stâlpului opus. Extremitățile ștachetei vor sta pe suportii în așa fel încât, dacă un atlet atinge ștacheta, aceasta să cadă ușor la pământ, fie înainte, fie înapoi. Suportii nu vor fi acoperiți cu cauciuc sau cu orice alt material care ar putea avea ca efect mărirea aderenței între suprafața ștachetei și suportii și nu pot avea nici un fel de arcuri.

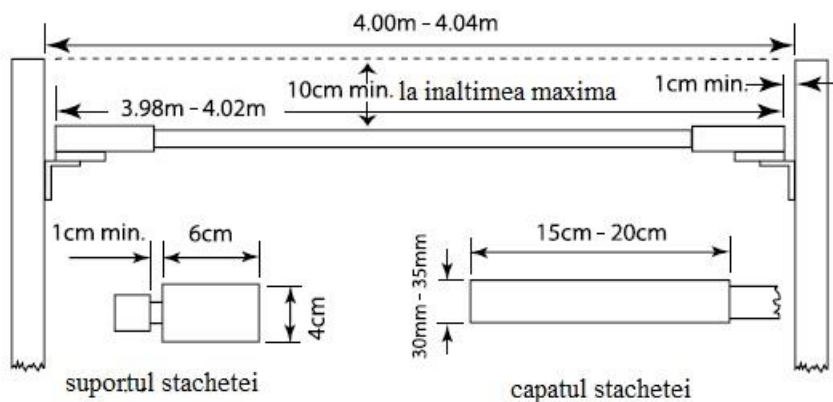

Fig. 6 Stâlpii și ștacheta

9. Va exista un spațiu de cel puțin 1 cm între capetele ștachetei și stâlpi.

Zona de aterizare

10. Pentru competițiile sub regulile 1.1(a), (b), (c), (e) and (f), se recomandă ca dimensiunile zonei de aterizare să fie minimum de 6m lungime x 4m lățime x 0,7m înălțime în spatele planului vertical al ștachetei. Pentru alte competiții, zona de aterizare nu va fi mai mică de 5m lungime x 3m lățime x 0,7m înălțime.

Notă: Stâlpii și zona de aterizare vor trebui să fie concepute în așa fel ca între ele să fie un spațiu de cel puțin 10cm în timpul competiției pentru a evita deplasarea ștachetei printr-o mișcare a zonei de aterizare având ca urmare un contact cu stâlpii.

Echipa de oficiali

Pe timpul probei de săritură la înălțime, se recomandă plasarea oficialilor conform graficului

1. Judecătorul șef va urmări întreaga desfășurare a probei. El trebuie să se plaseze astfel încât să urmărească două puncte specifice din probă:
 - a) Se întâmplă de multe ori ca ștacheta care a fost atinsă de un atlet să tremure pe suport. Judecătorul șef, în funcție de poziția ștachetei, trebuie să decidă când vibrația ștachetei trebuie oprită și când trebuie ridicat fanionul corepunzător, mai ales în situațiile speciale menționate în regula 181.10.
 - b) Dacă atletul nu atinge solul dincolo de planul vertical al marginii mai apropiate a ștachetei, este important să se urmărească poziția picioarelor atletului în situațiile în care hotărându-se să nu termine încercarea el aleargă lateral.
2. Doi arbitri pe fiecare latură a zonei de aterizare - și ușor în spate - având sarcina de a repune la loc ștacheta dacă va cădea și să-l asiste pe judecătorul șef în aplicarea regulilor de mai sus.
3. Un secretar care ține foaia cu rezultate și îi anunță pe atleți la fiecare încercare.
4. Un arbitru având în grijă panoul de afișaj (încercarea - numărul - rezultatul).
5. Un arbitru însărcinat cu ceasul, care le indică atleților că au la dispoziție un anumit timp pentru a-și realiza încercarea (5).
6. Un arbitru care se ocupă de atleți.

Notă (i) - Aceasta este componența tradițională a unui juriu. La marile competiții, unde există un sistem de date și panouri electronice, este cu siguranță folosit un personal specializat, precum și judecători suplimentari. Într-adevăr, situația de pe teren este urmărită atât de înregistrator, secretar cât și de sistemul de date informatic.

Notă (ii) - Veți ține seama că trebuie rezervat un spațiu pentru girueta care indică direcția și forța vântului.

Regula 183 Săritura cu prăjina

Competiția

1. Atleții pot mișca ștacheta numai în direcția zonei de aterizare, astfel încât marginea ștachetei cea mai apropiată de atlet să poată fi așezată în orice punct aflat deasupra capătului din spate al cutiei spre un punct la 80 cm pe direcția zonei de aterizare. Înainte de începerea competiției, atletul va trebui să informeze oficialul responsabil despre poziția ștachetei pe care el o dorește, pentru prima sa încercare și această poziție va fi înregistrată.

Dacă după aceea atletul dorește să facă schimbări, el va informa imediat oficialul responsabil mai înainte ca ștacheta să fie așezată conform dorinței sale inițiale. Nerespectarea acestei reguli va antrena pornirea timpului acordat pentru încercare.

Notă: O linie, de o culoare distinctă cu o lățime de 1 cm, va fi trasată în unghi drept pe axul pistei de elan, în linie cu marginea din spate a cutiei (linia "zero"). O linie asemănătoare, cu o lățime de până la 5cm, va apare pe zona de aterizare și care va fi prelungită până la marginea exterioară a stâlpilor.

2. Un concurent greșește dacă:

- a) după săritură, ștacheta nu rămâne pe suport, ca urmare a acțiunii atletului în timpul săriturii; sau
- b) el atinge terenul, incluzând zona de aterizare dincolo de planul vertical al marginii din spate a cutiei, cu orice parte a corpului său sau cu prăjina, fără a fi trecut în prealabil peste ștachetă; sau
- c) dacă, după ce s-a desprins, el trece mâna inferioară deasupra mâinii superioare sau dacă deplasează mâna superioară în sus pe prăjină; sau
- d) în timpul săriturii, el oprește ștacheta sau o repune la loc cu o mână sau cu două mâini.

Notă (i): Nu este greșeală dacă un atlet aleargă în afara liniilor albe care marchează pista de elan în orice punct.

Notă (ii): Nu este o rată dacă prăjina atinge salteaua de aterizare, în cursul unei încercări, după ce a fost introdusă în mod corespunzător în cutie.

Următoarele situații trebuie avute în vedere, referitoare la regula 183.2 :

- a) La punctul (a) e menționat faptul că ștacheta e dărâmată de atlet în timpul săriturii. Dar de exemplu, dacă după ce a relizat săritura și și-a recuperat prăjina lovește și dărâmă cu aceasta ștacheta, săritura rămâne valabilă.
- b) A se avea în vedere nota (ii) prăjina în timpul săriturii se poate îndoi și atinge zona de aterizare dincolo de punctul 0
- c) trebuie ținut cont că în timpul elanului, prăjina sau corpul sportivului pot penetra planul vertical peste linia „0” dar se oprește și revine la zona de elan fără a încerca să sară. Dacă mai are timp la dispoziție și nu a atins solul după linia „0”, va putea reîncerca să efectueze săritura.
- d) În situația menționată la punctul (d) un arbitru va avea grijă în mod special de acest aspect. Aceasta înseamnă nu numai că arbitrul va observa dacă se întâmplă un astfel de eveniment ci și dacă s-a întâmplat accidental sau voit.

3. Atleții pot, în timpul competiției, să pună o substanță pe mâinile lor sau pe prăjină, cu scopul de a obține o priză mai bună.
4. După ce prăjina este eliberată, nimeni, nici măcar atletul, nu va fi autorizat să atingă prăjina, numai dacă ea este pe cale de a cădea, departe de ștachetă sau de stâlpi. Dacă ea este totuși atinsă și dacă arbitrul consideră că, fără această intervenție, ștacheta ar fi căzut, încercarea va fi considerată ca o nereușită,
5. Dacă în timpul unei încercări prăjina se rupe, aceasta nu va fi considerată ca o nereușită și concurentului i se va acorda o nouă încercare.

Pista de elan

6. Lungimea minimă a pistei, măsurată de la linia “zero” va fi de 40 m și, acolo unde condițiile permit, de 45 m. Ea va avea o lățime de $1,22\text{m} \pm 0,01\text{m}$ și va fi marcată cu linii albe de 5 cm lățime.
Notă: Pentru toate pistele construite înainte de 1 ianuarie 2004, pista de elan va putea să aibă o lățime maximă de 1,25 m.
7. Înclinarea laterală maximă pentru pista de elan va fi de 1:100 (1%), exceptând situația în care IAAF prevede o situație excepțională și pe ultimii 40 de metri ai pistei de elan înclinarea, în sensul alergării, nu va depăși 1:1000 (0,1%).

Aparatele

8. Bătaia pentru săritura cu prăjină, se va face dintr-o cutie. Ea va fi construită dintr-un material corespunzător, de preferință cu margini rotunjite și îngropată la nivelul pistei de elan. Ea va avea 1 m lungime, măsurată pe fundul cutiei, 60 cm lățime la partea din față și îngustându-se până la 15 cm lățime la capătul din spate. Lungimea cutiei la nivelul pistei de elan, ca și adâncimea capătului din spate, sunt determinate de unghiul de 105° format de baza cutiei și capătul din spate. (Toleranțele la dimensiuni și unghiuri: $\pm 1\text{cm}$ și $-0^\circ/+1^\circ$).

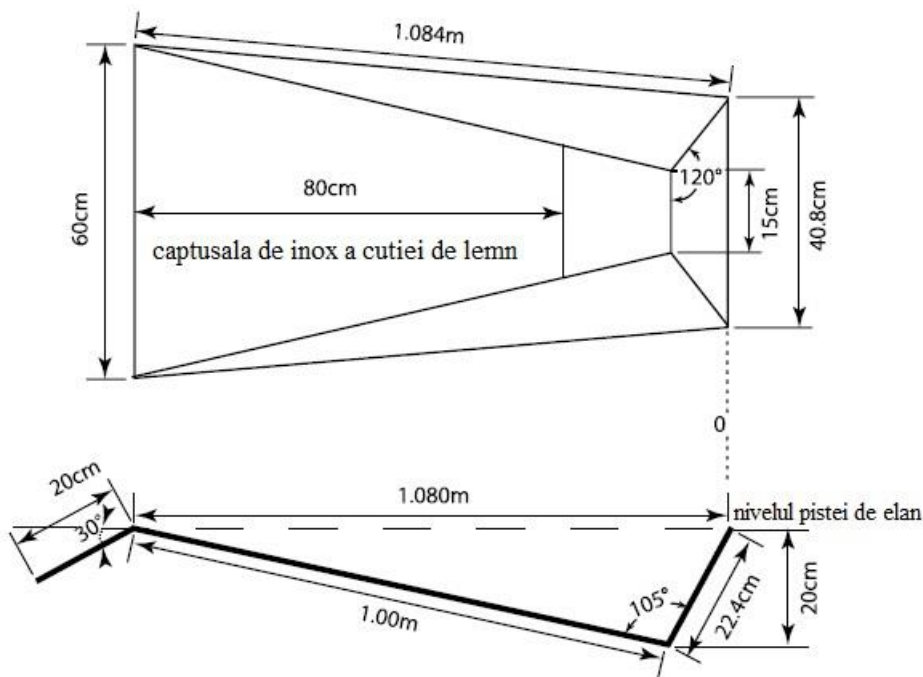

Fig 7. Cutia pentru prăjină

Baza cutiei se va înclina de la nivelul pistei de elan până la adâncimea de 20cm sub acest nivel, unde ea va întâlni capătul din spate. Cutia va fi construită astfel încât marginile să fie înclinate spre exterior și să se termine întâlnind capătul din spate, sub un unghi aproximativ de 120° în raport cu baza.

Dacă cutia este din lemn, fundul va fi acoperit cu o foaie de metal inoxidabil cu o grosime de 2,5mm pe o lungime de 80cm, începând de la partea din față a cutiei.

Notă: Un atlet poate să adauge material de protecție (burete, saltele, etc) suplimentar în jurul cutiei pentru a-și asigura protecția. Această operațiune se va desfășura în timpul încercării sale și materialul va fi înlăturat imediat după încercarea sa. La competițiile sub regulile 1.1 (a), (b), (c), (e) și (f) acesta va fi furnizat de către organizatori.

9. Se poate folosi orice gen de stâlpi, cu condiția ca ei să fie rigizi. Structura metalică de la baza stâlpilor și părțile inferioare ale stâlpilor trebuie să fie acoperite cu o umplutură din material corespunzător, cu scopul de a asigura protecția atleților și a stâlpilor.
10. Ștacheta va sta orizontal pe tacheți astfel că dacă ea este atinsă de un atlet sau de prăjina acestuia, ea va cădea ușor în direcția zonei de aterizare. Tacheții nu vor avea creștături nici scobituri de nici un fel, grosimea lor va fi constantă pe toată lungimea și nu va depăși 13mm în diametru. Ei nu trebuie să depășească cu mai mult de 55mm elementele de suport și acestea trebuie să fie netede și să se înalțe cu 35-40mm deasupra tacheților.

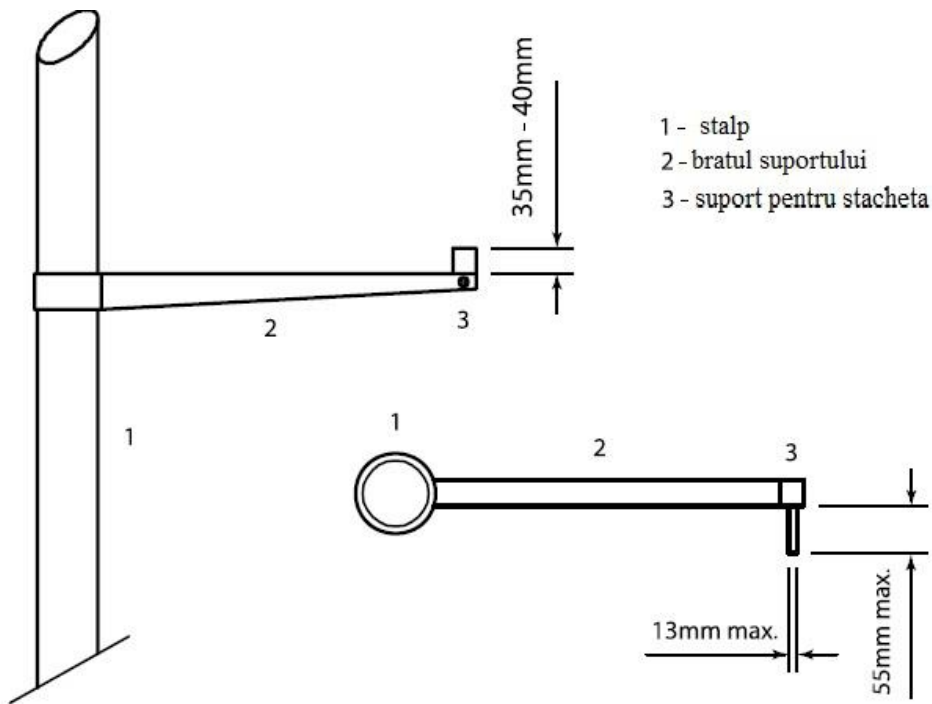

Fig 8. Suportii pentru ștacheta de prăjină

Distanța dintre tacheți va trebui să fie de 4,30m - 4,37m. Tacheții nu vor fi acoperiți cu cauciuc sau cu orice alt material care ar putea avea ca efect mărirea aderenței între ei și suprafața ștachetei, nici să aibă vreun fel de resort.

Notă: Cu scopul de a diminua riscurile de rănire pentru atleții care aterizează la baza stâlpilor, tacheții purtători ai ștachetei vor putea fi așezați pe brațe de extindere, prinse în mod permanent de stâlpi,

permițând astfel ca stâlpii să fie plasați mai îndepărtat fără a mări lungimea ștachetei (a se vedea figura 8).

Prăjinile

11. Concurenții vor putea folosi propriile lor prăjini. Nici un concurent nu va putea folosi una din prăjinile altui concurent fără a fi autorizat de acesta. Prăjina va putea fi făcută din orice material sau combinații de materiale și să aibă orice lungime și diametru, dar suprafața va trebui să fie netedă. Prăjina poate avea straturi protectoare din bandă, în zona de prindere (pentru a proteja mâna) și la capătul de jos (pentru a proteja prăjina). Orice tip de bandă folosită pentru priză trebuie să fie uniformă, exceptând locul de suprapunere și nu trebuie să creeze modificări bruște de diametru, cum ar fi un “inel” pe prăjină.

Doar bandă obișnuită poate fi folosită la zona de priză a prăjinii dar nu sunt permise inele de suprapunere. Nu există restricții cât de mult sau cât de sus e pusă banda- cu condiția ca aceasta să nu-i aducă nici un avantaj atletului.

Nu există restricții pentru capătul prăjinii și aici se permite orice fel de bandă sau protecție atâta timp cât nu oferă atletului un avantaj suplimentar

Zona de aterizare

12. Pentru competițiile sub regula 1.1(a), (b), (c) și (e), zona de aterizare nu va măsura mai puțin de 6m lungime (în spatele liniei zero și excluzând părțile din față) x 6 m lățime și 0,8 m înălțime. Pentru celelalte competiții zona de aterizare nu va măsura mai puțin de 5m lungime (excluzând părțile din față) x 5m lățime. Piese frontale, în toate cazurile, trebuie să fie de cel puțin 2m lungime. Marginile zonei de aterizare mai apropiate de cutia de bătaie vor fi așezate la 10-15 cm de cutie și se vor ridica în pantă, îndepărtându-se de cutie sub un unghi de aproximativ 45° grade (a se vedea figura 9).

În timpul probei de prăjină este de preferat ca oficialii să fie plasați conform schemei de mai jos. Aceștia ar trebui astfel așezați încât să nu stea în calea sportivilor sau să împiedice vizionarea spectatorilor.

- Șeful probei va privi întreaga competiție și va verifica măsurătorile. Trebuie să se așeze astfel încât să poată vedea sportivul în desprindere și în săritură în plan vertical. Va avea două steaguri – unul alb pentru sărituri reușite și unul roșu pentru nereușite.
- Doi arbitri pe fiecare laterală a saltelei, pentru a reageza ștacheta dacă aceasta este dărâmată și pentru a-l ajuta pe șeful probei în aplicarea regulii de mai sus. Totodată va prinde prăjina, în limitele regulamentului, ca să nu se lovească prea puternic.
- Un secretar care va nota rezultatele și va anunța atleții
- Un arbitru responsabil cu tabela de afișaj
- Un arbitru responsabil cu ceasul ce va preciza sportivilor timpul în care trebuie să se încadreze
- Un arbitru responsabil cu atleții

Nota (i) aceasta este o așezare clasică a oficialilor. La competițiile majore, unde este disponibil un sistem de date și afișaj electronic, vor fi folosite persoane specializate.

Nota (ii) oficialii și echipamentul trebuie așezate astfel să nu obtureze vizibilitatea spectatorilor

Nota (ii) a se lua în considerare și un spațiu pentru amplasarea unei giruete pentru a indica direcția și forța vântului.

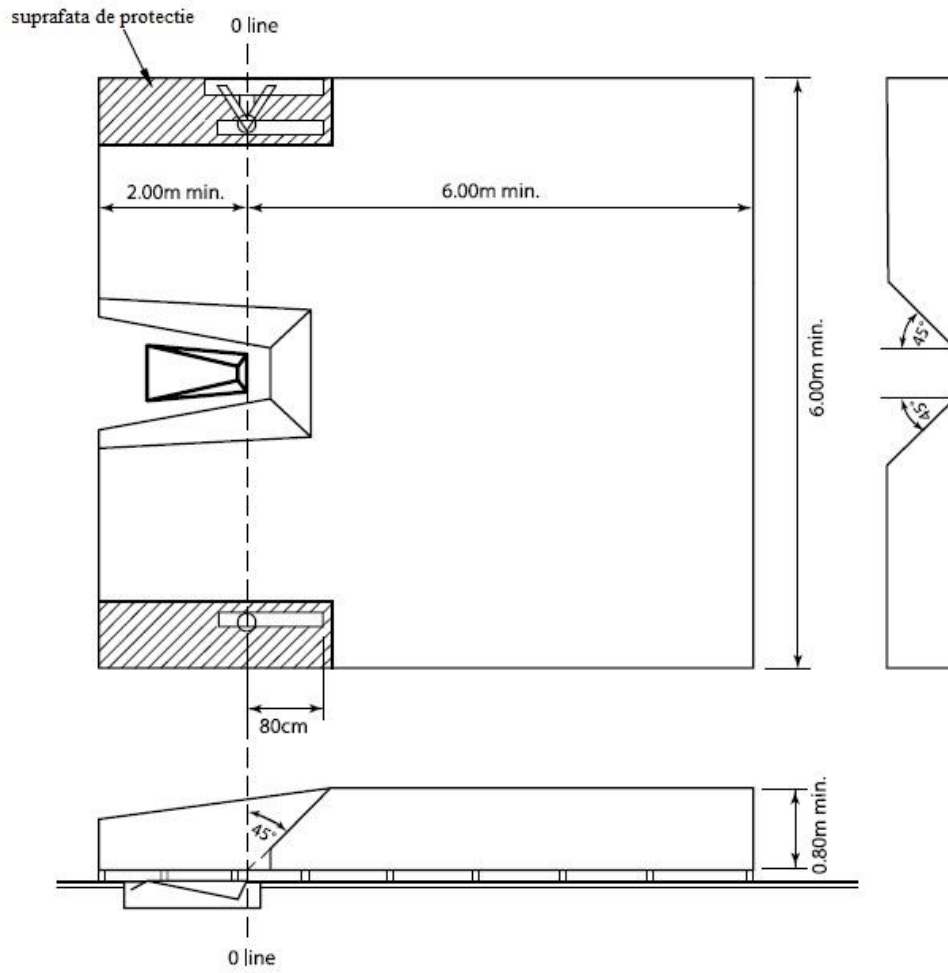

Fig. 9 – Zona de aterizare a prăjinii

B. Săriturile orizontale

Regula 184

Condiții generale

Pista de elan

1. Lungimea minimă a pistei de elan va fi de 40m, măsurată de la linia de bătaie și până la capătul pistei. Ea va trebui să aibă o lățime de $1,22\text{m} \pm 0,01\text{ m}$ și va fi marcată cu linii albe de 5cm lățime.
Notă: Pentru toate pistele construite înainte de 1 ianuarie 2004, pista de elan va putea avea o lățime maximă de 1,25 m.
2. Înclinarea laterală maximă pentru pista de elan va fi de 1:100 (1%), exceptând circumstanțele speciale în care IAAF prevede o situație excepțională și pe ultimii 40 de metri ai pistei de elan înclinarea, în sensul alergării, nu va depăși 1:1000 (0,1%).

Pragul de bătaie

3. Bătaia se va face pe un prag la nivel cu pista și cu suprafața gropii de aterizare. Marginea pragului care este cea mai aproape de zona de aterizare va fi linia de bătaie. Imediat peste linia de bătaie, se va așeza un prag acoperit cu plastilină, cu scopul de a-i ajuta pe arbitri.
4. Pragul de bătaie va fi dreptunghiular, făcut din lemn sau alt material rigid corespunzător și va măsura $1,22\text{m} \pm 0,01\text{ m}$ lungime, $20\text{cm} \pm 2\text{mm}$ lățime și nu mai mult de 10cm grosime. El va fi alb.
5. Pragul de plastilină. El constă dintr-un prag rigid cu o lățime de $10\text{cm} \pm 2\text{mm}$) și o lungime de $1,22\text{m} \pm 0,01\text{ m}$, făcut din lemn sau din orice alt material corespunzător și va fi vopsit într-o culoare contrastantă, în raport cu pragul de bătaie. Când este posibil, plastilina trebuie să aibă o a treia culoare contrastantă. Pragul va fi așezat într-o nișă sau pe o platformă, pe pista de elan, pe partea pragului de bătaie mai apropiată de groapa de aterizare. Suprafața acestui prag se va ridica la o înălțime de $7\text{mm} \pm 1\text{mm}$ de la nivelul pragului de bătaie. Marginile acestui prag fie vor fi înclinate sub un unghi de 45° cu marginea cea mai apropiată de pista de elan acoperită cu un strat de plastilină de 1mm grosime pe toată lungimea sa, fie vor fi decupate în așa fel încât adâncitura odată umplută cu plastilină să fie înclinată sub un unghi de 45° (a se vedea figura 10).

Partea superioară a pragului indicator va fi acoperită, în jur de 10 mm, pe toată lungimea sa cu un strat de plastilină. Când este montat în scobitură, întregul ansamblu va fi suficient de rigid pentru a suporta toată puterea piciorului atletului.

Suprafața pragului sub plastilină trebuie să fie dintr-un material în care cuiele atletului să se poată înfige și să nu alunece.

Stratul de plastilină va fi nivelat cu ajutorul unui rulou sau un șpaclu corespunzător, cu scopul de a îndepărta urmele concurenților.

Notă: Ar fi foarte util dacă ar exista praguri de plastilină de rezervă pentru că, în timp ce se îndepărtează urma piciorului competiția nu este întârziată.

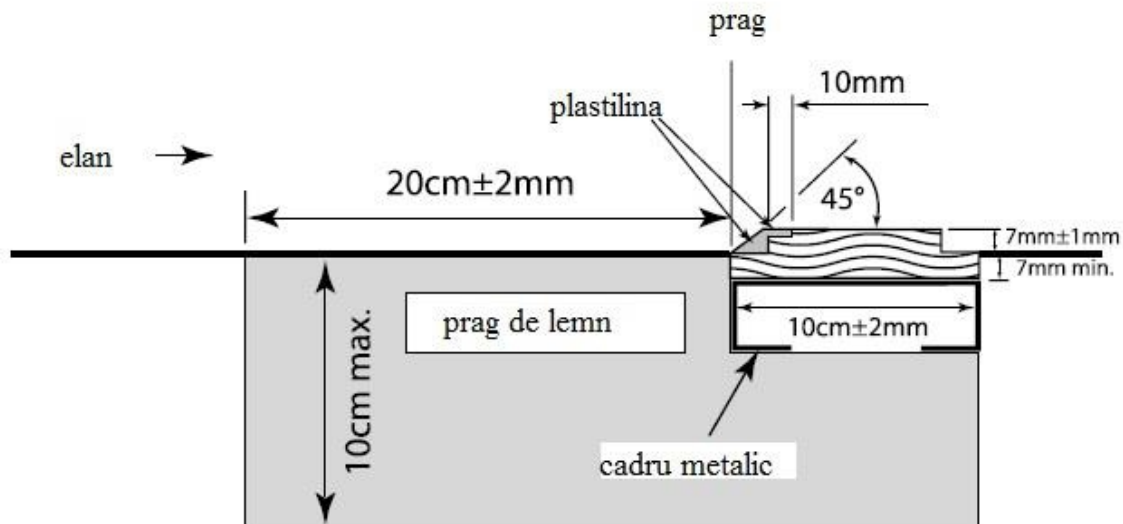

Fig. 10 Pragul de bătaie și pragul de plastilină

Zona de aterizare

6. Zona de aterizare va avea o lățime minimă de 2,75m și maximă de 3m. Pe cât posibil, să fie așezată în așa fel încât mijlocul pistei de elan, în prelungire să coincidă cu mijlocul zonei de aterizare.

Notă: Când axul pistei de elan nu este aliniat cu cel al gropii de aterizare, atunci o panglică sau două dacă este nevoie două panglici vor fi plasate de-a lungul zonei de aterizare, pentru a se reuși acest lucru (a se vedea figura 11).

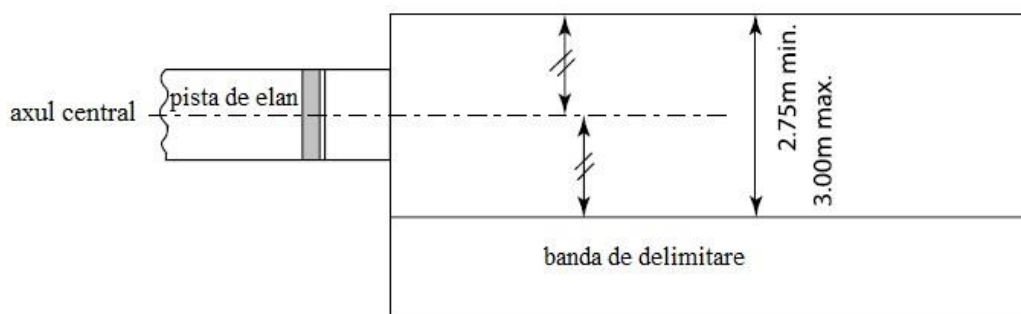

Fig 11 Zona de aterizare la săritura în lungime/triplusalt

7. Groapa de aterizare va fi umplută cu nisip fin umed, a cărei suprafață va fi la același nivel cu pragul de bătaie.

Măsurarea

8. La toate probele de sărituri pe orizontală, distanțele vor fi înregistrate la centimetrul inferior cel mai apropiat dacă distanța măsurată nu este un centimetru întreg.

9. Măsurarea fiecărei sărituri va fi făcută imediat după fiecare încercare validă (sau după un protest oral imediat făcut sub regula 146.5). Toate săriturile vor fi măsurate de la cel mai apropiat semn de la prag, realizat în zona de aterizare, făcut cu orice parte a corpului (vezi 185.1(f)). Măsurarea se va face perpendicular pe linia pragului sau a extensiei acestuia.

Atâta timp cât nu s-a produs nici o neregulă, toate săriturile vor fi măsurate, indiferent de distanța realizată.

Exceptând cazul regulii 146.5, în mod normal nici o săritură în care s-a produs o neregulă, NU va fi măsurată. Arbitrul va lua cu mare atenție decizia de a face altfel, în cazuri speciale.

Cu excepția cazului când este folosit un sistem de măsurare video, pentru fiecare încercare se va folosi o tijă metalică pusă în poziție verticală, la semnul cel mai aproape de prag, lăsat de atlet. Prin această tijă se va trece ochiul de la capatul ruletei astfel încât punctul "0" al ruletei să fie pe tijă. Ruleta va fi întinsă

Măsurarea vântului

10. Anemometrul va fi cel descris la regula 163.8. și 163.9. Operarea și citirea sa sunt descrise în regulile 163.11, respectiv 163.12 și interpretat ca 163.13.
11. Arbitrul răspunzător se va asigura că anemometrul este plasat la 20m față de linia pragului. El va fi plasat la 1,22m înălțime și la nu mai mult de 2m de pista de elan.
12. Viteza vântului va fi măsurată timp de 5 secunde începând cu momentul când săritorul trece de un semn așezat în lungul pistei de elan, la săritura în lungime, la 40m de pragul de bătaie și pentru triplusalt la 35m. Dacă un atlet aleargă mai puțin de 40m sau 35m, după caz, viteza vântului va fi măsurată din momentul în care el își începe alergarea de elan.

Regula 185

Săritura în lungime

Competiția

1. Un concurent comite o greșală dacă :
- a) la bătaie atinge solul dincolo de linia de bătaie cu orice parte a corpului său, fie alergând fără să sară, fie efectuând o săritură; sau
 - b) execută bătaia de o parte sau alta a extremităților laterale ale pragului de bătaie, fie în față sau fie în spatele liniei prelungite de bătaie; sau
 - c) efectuează o săritură în tumbă, de orice natură ar fi ea, în timpul alergării de elan sau al săriturii; sau
 - d) după bătaie, dar înainte de primul contact cu zona de aterizare, atinge zona de elan sau zona din exteriorul pistei de elan sau exteriorul zonei de aterizare; sau
 - e) în aterizare, atinge solul în afara zonei de aterizare, mai aproape de linia de bătaie, decât urma cea mai apropiată făcută în nisip; sau
 - f) părăsește groapa altfel decât e menționat la regula 185.2
2. Când el părăsește zona de aterizare, primul său contact cu solul la exteriorul acesteia sau cu solul din afară, este mai aproape de linia de bătaie, decât semnul cel mai apropiat făcut în nisip aterizând (inclusiv orice urmă lăsată în interiorul zonei de aterizare ca urmare a unei dezechilibrări în aterizare și care este mai aproape de linia de bătaie decât semnul inițial la aterizare).

Notă: Primul contact este considerat cel de părăsire a zonei.

3. Nu va fi considerată greșeală dacă:
- concurentul aleargă în exteriorul liniilor albe care marchează pista de elan; sau
 - exceptând cele prevăzute în Regula 185.1 b), dacă un atlet bate înainte de a atinge pragul de bătaie; sau
 - conform regulii 185.1 (b), dacă o parte a încălțăminteii sau piciorul concurentului atinge solul în afara extremităților laterale ale pragului de bătaie, dar înaintea liniei de bătaie; sau
 - în cursul aterizării un atlet atinge cu oricare parte a corpului său terenul în afara zonei de aterizare, numai dacă acest contact este primul contact sau dacă încalcă prevederile din Regula 185.1 (d) sau (e); sau
 - atletul merge înapoi prin zona de aterizare, după ce a părăsit zona de aterizare în maniera descrisă în Regula 185.2.

Linia de bătaie

- Distanța între linia de bătaie și capătul îndepărtat al gropii de aterizare va fi de cel puțin 10m
- Linia de bătaie va fi așezată între 1 și 3 m față de marginea cea mai apropiată a zonei de aterizare.

Echipa de oficiali

Atât pentru Lungime cât și pentru Triplu Salt, oficialii trebuie plasați astfel încât să nu încurce atleții sau spectatorii.

- Șeful de probă trebuie să supravegheze întreaga probă și să verifice măsurătorile.
- Un arbitru va verifica dacă bătaia s-a realizat corect și va măsura săritura. În multe dintre cazurile competițiilor naționale această poziție va fi ținută de Șeful de probă. Va avea două steaguri unul alb pentru săritură validă și unul roșu pentru nereușită.
- Un arbitru la zona de aterizare care va determina urma lăsată de sportiv, va infinge cuiul, și dacă se folosește ruletă, o va ține la punctul 0.
- Dacă se folosește un sistem optic de măsurat, se vor folosi doi arbitri. Unul va ține prisma în nisip iar celălalt va citi la aparat.
- Un arbitru ce va înscrie rezultatele (secretar) și care va anunța sportivii.
- Un arbitru responsabil cu tabela de afișaj
- Un arbitru responsabil cu măsurarea vântului care va opera de la o distanță de 20m față de prag.
- Unul sau mai mulți asistenți ce vor nivela nisipul
- Un arbitru responsabil cu înlocuirea plastilinei.
- Un arbitru responsabil cu ceasul
- Un arbitru responsabil de atleți.

Nota (i) aceasta este o așezare clasică a oficialilor. La competițiile majore, unde este disponibil un sistem de date și afișaj electronic, vor fi folosite persoane specializate.

Nota (ii) oficialii și echipamentul trebuie așezate astfel să nu obtureze vizibilitatea spectatorilor

Nota (ii) a se lua în considerare și un spațiu pentru amplasarea unei giruete pentru a indica direcția și forța vântului.

Regula 186 Triplul salt

Regulile 184 și 185 se aplică și la triplusalt, cu următoarele adăugiri:

Competiția

1. Tripulsalt constă dintr-un pas săltat, unul sărit și o săritură, în această ordine.
2. Pasul săltat se va efectua în așa fel încât concurentul aterizează mai întâi pe piciorul cu care a bătut el, apoi la pasul sărit pe celălalt picior, după care se execută săritura. Dacă atletul, pe timpul săriturii sale, atinge terenul cu piciorul său “mort”, aceasta nu va fi considerată o greșeală.

Notă: Articolul 185.1 (d) nu se aplică la aterizările normale ale pasului săltat și ale pasului sărit.

Trebuie ținut cont că nu este greșală (doar singură) dacă:

- a) Atinge liniile albe sau solul în afara pistei de elan și a zonei de aterizare.
- b) Dacă un atlet aterizează în groapă în faza de pășire nefiind din vina sa (ex arbitri indică pragul greșit), i se va oferi o nouă încercare.

Este totuși nereușită încercarea dacă nu aterizează în groapa de nisip.

Linia de bătaie

3. Distanța între linia de bătaie la seniori și extremitatea gropii de aterizare va fi de cel puțin 21m.
4. Pentru competițiile internaționale, se recomandă ca linia de bătaie să nu fie la mai puțin de 13m pentru bărbați și 11m pentru femei de la marginea cea mai apropiată a gropii de aterizare. Pentru toate celelalte competiții, această distanță va fi corespunzătoare cu nivelul competiției.
5. Intre pragul de bătaie și groapa de aterizare vom avea, pentru fazele de pas sărit și de săritură, o zonă de bătaie lată de $1,22\text{m} \pm 0,01\text{m}$ permițând o alergare sigură și uniformă.

Notă; Pentru toate pistele construite înainte de 1 ianuarie 2004, pista de elan va putea avea o lățime maximă de 1,25 m.

C.Aruncările

Regula 187 Condiții generale

Materialele

1. În toate competițiile internaționale, obiectele folosite trebuie să fie conform specificațiilor IAAF. Numai obiectele care posedă un certificat de omologare A.I.F.A. în vigoare pot fi utilizate. Tabloul următor arată obiectele care se vor folosi pentru fiecare categorie de vârstă:

<i>Materialul</i>	<i>Femnin Cadete</i>	<i>Feminin Junior/Senior</i>	<i>Masculin Cadeți</i>	<i>Masculin Junior</i>	<i>Masculin Seniori</i>
<i>Greutate</i>	<i>3.00 kg</i>	<i>4.00 kg</i>	<i>5.00 kg</i>	<i>6.00 kg</i>	<i>7.26 kg</i>
<i>Disc</i>	<i>1.00kg</i>	<i>1.00 kg</i>	<i>1.50 kg</i>	<i>1.75 kg</i>	<i>2.00 kg</i>
<i>Ciocan</i>	<i>3.00 kg</i>	<i>4.00 kg</i>	<i>5.00 kg</i>	<i>6.00 kg</i>	<i>7.26 kg</i>
<i>Suliță</i>	<i>500 g</i>	<i>600 g</i>	<i>700 g</i>	<i>800 g</i>	<i>800 g</i>

Notă: Un formular standard de cerere pentru acordarea de certificate pentru materialele de concurs poate fi procurat, la cerere, la Oficiul IAAF sau poate fi obținut de pe site-ul IAAF.

2. În afară de cazurile prevăzute mai jos, toate obiectele vor fi puse la dispoziție de comitetul de organizare, delegatul tehnic (delegații tehnici) pot să permită atletilor să folosească obiectele lor personale sau cele puse la dispoziție de un furnizor, cu condiție ca acele obiecte să aibă certificat IAAF, să fie verificate și aprobate de comitetul de organizare, înainte de competiție și puse la dispoziția tuturor atletilor. Aceste obiecte nu vor fi acceptate dacă același model este deja pe lista celor furnizate de comitetul de organizare.

Este din ce în ce mai frecvent ca organizatorii să ofere un număr mai mic din gama de instrumente decât în trecut (în mare parte datorită costului achiziției). Aceasta crește responsabilitatea managerilor tehnici și a asistenților lor pentru a verifica îndeaproape toate materialele personale prezentate la concursuri - pentru a se asigura că acestea respectă regulile, precum și faptul că sunt pe lista IAAF a produselor certificate. Materialele care nu au în prezent dar au avut anterior un certificat IAAF pot fi acceptate pentru competiție dacă sunt regulamentare.

3. Nici o modificare nu va putea fi adusă unui obiect în timpul competiției.

Asistența

4. Următoarele vor fi considerate asistență (ajutor nepermis) și nu vor fi permise :

- a) Legarea a două sau mai multor degete împreună cu o panglică .Dacă este folosit un bandaj se va avea în vedere sa nu fie bandajate două sau mai multe degete, în așa fel încât degetele să nu se miște individual. Bandajul va trebui să fie arătat judecătorului probei înainte de începerea probei.
- b) A se folosi greutateți lipite de corp, care în orice fel ar ajuta atletul sa efectueze aruncarea sa.
- c) folosirea de mănuși, în afară de proba de aruncare a ciocanului. În acest caz, mănușile vor trebui să fie netede pe ambele fețe și vârfurile degetelor de la mănuși, altele decât degetul mare trebuie să fie deschise.
- d) pulverizareunei substanțe în cerc, sau pe încălțăminte sa, sau să înăsprească în vre-un fel suprafața cercului.

Notă: În cazul în care judecătorii observă, aceștia vor îndruma acel atlet pentru a corecta situația. Dacă atletul nu ține cont, încercarea (e) este considerată nereușită. Dacă o încercare este finalizată înainte dese constată neconformitatea, arbitrul decide ce acțiunese iau. În toate cazurile considerate suficient de grave, regula 145.2 poate fi de asemenea aplicată..

5.Următoarele nu sunt considerate asistență și deci vor fi permise:

- a) Pentru a obține o priză mai bună, un atlet poate folosi o substanță corespunzătoare, numai pe mâini. În plus, aruncătorii de ciocan au dreptul de a folosi această substanță pe mănușile lor, iar aruncătorii de greutate pe gât.
- b) La greutate și disc atleții participanți vor putea folsi pe materiale talc sau substanțe similare care pot fi înlăturate și nu lasă urme. Dacă nu se respectă aceasta, reguala 187.4 se va aplica
- c) Folosirea unei benzi adezive pe mâini atâta timp cât nu cotravine reguli 187.4(a)

Cercul de aruncări

- 6. Marginea cercului trebuie făcută din bandă de fier, de oțel sau din alt material corespunzător, a cărui înălțime va fi la nivel cu terenul exterior.Terenul din jurul cercului poate fi din beton, material sintetic, asfalt sau din alt material corespunzător. Interiorul cercului poate fi făcut din beton, asfalt sau din alt material solid dar nu alunecos. Suprafața acestui interior de cerc va trebui să fie plată și situată 20mm +/-6mm sub nivel superior al marginii cercului. Pentru aruncarea greutateții, este autorizat un cerc portativ îndeplinind aceste specificații.
- 7. Diametrul interior al cercului trebuie să fie de 2,135m+/-5mm, pentru aruncarea greutateții și ciocanului și de 2,50m+/-5mm) pentru aruncarea discului.Banda cercului va trebui să aibă o grosime de 6mm cel puțin și va fi vopsită în alb.Ciocanul poate fi aruncat dintr-un cerc de aruncare a discului, cu condiția ca diametrul cercului să fie redusă de la 2,50 m la 2,135 m, așezând în interior, o coroană circulară.

Notă. Culoarea coroanei circulare este de preferat să fie de altă culoare decât alb astfel încât să se diferențieze distinctiv de liniile albe specificare in 187.7

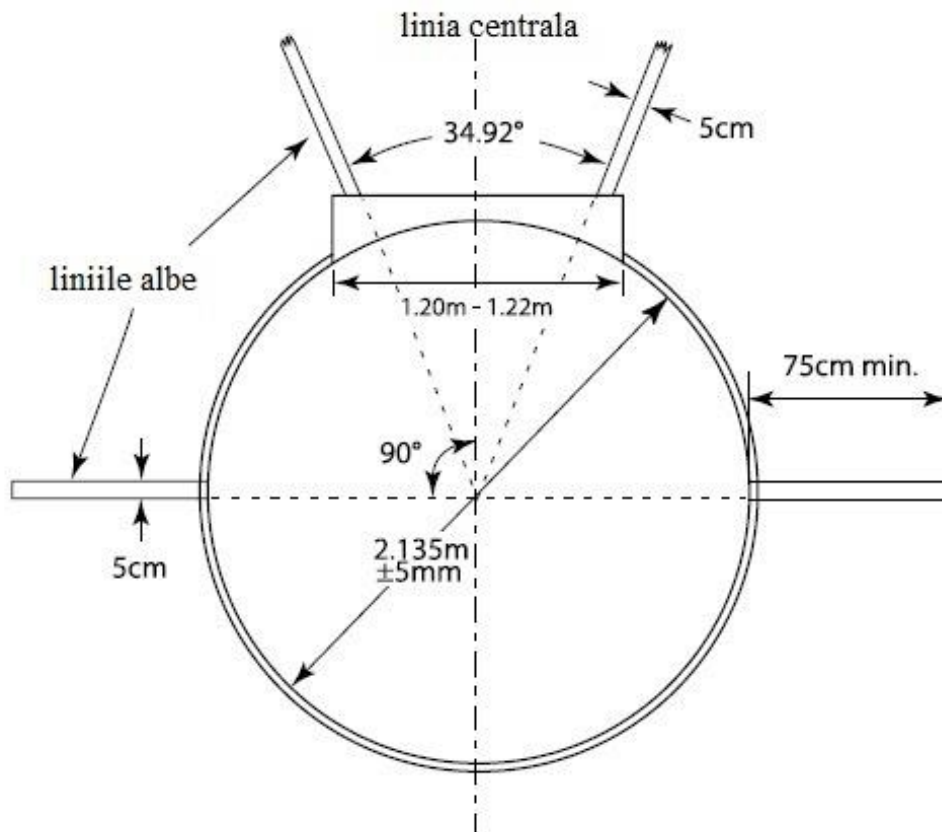

Fig 12 Planul cercului de greutate

- O linie albă de 5 cm lățime, va fi trasată pornind din partea de sus a bandei metalice, pe o lungime de cel puțin 75 cm de fiecare parte a cercului. Linia albă va putea fi vopsită sau făcută din lemn sau din alt material corespunzător. Marginea din spate a acestei linii albe va constitui prelungirea unei linii teoretice trecând prin centrul cercului și perpendiculară pe axul sectorului de aruncări.

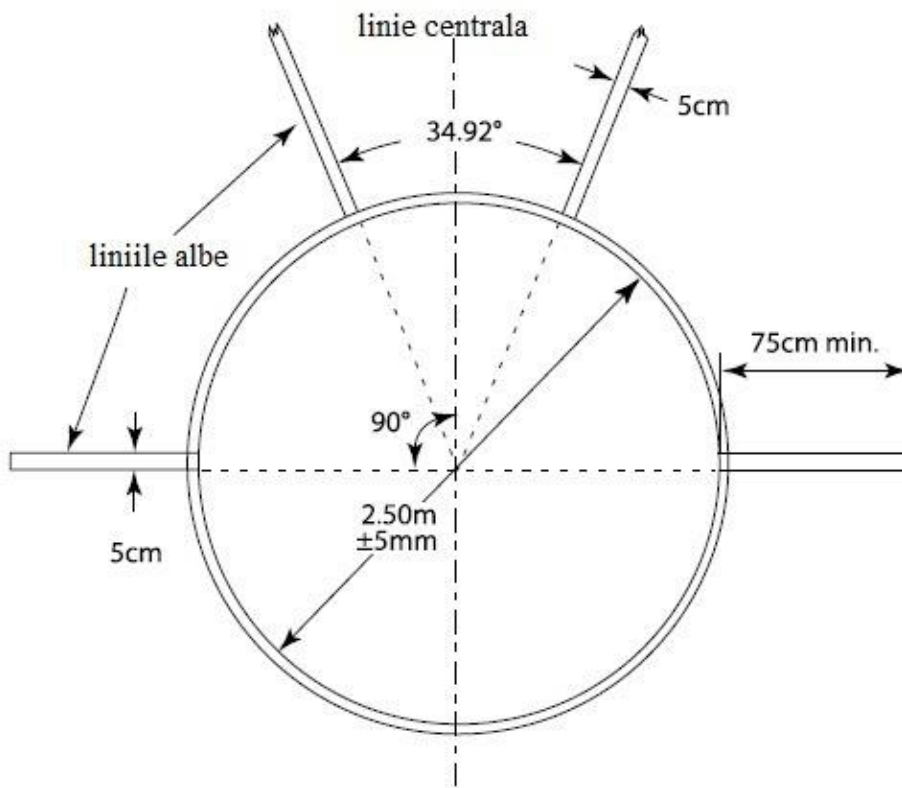

Fig 13 Planul cercului de disc

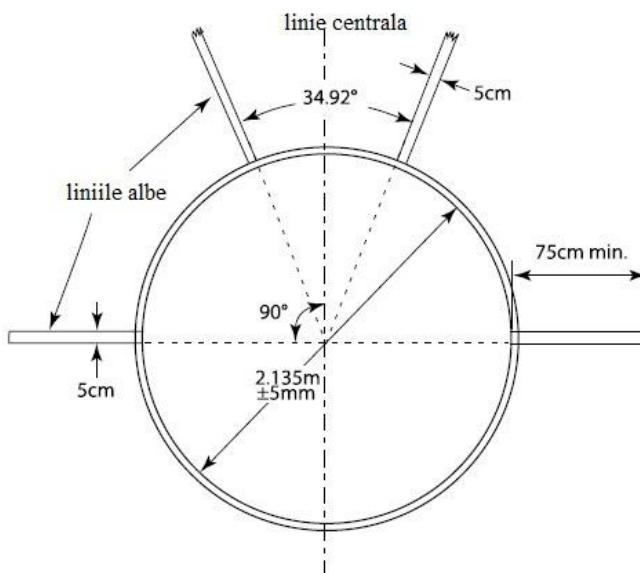

Fig 14 Planul cercului de ciocan

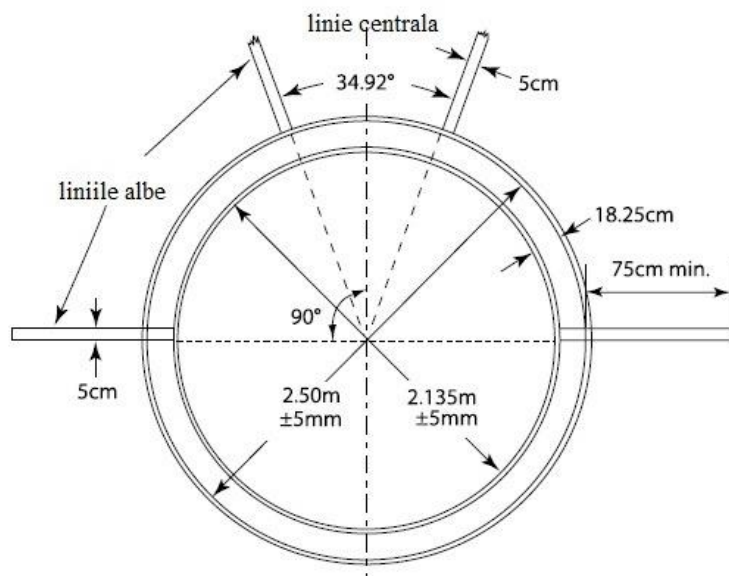

Fig 15 dispunerea coroanei concentrice pentru disc si ciocan

Pista de elan pentru aruncarea suliței

9. La aruncarea suliței, lungimea minimă a pistei de elan va fi de 30 m, cu excepția competițiilor sub regula 1.1(a), 1.1(b), 1.1(c), 1.1(f), 1.1(f), unde va fi de 33.5m Acolo unde condițiile permit, lungimea minimă va fi de 36,5m. Aceasta a va fi marcată prin două linii albe paralele, late de 5 cm, la 4 m una de cealaltă. Aruncarea va fi efectuată din spatele unui arc de cerc având o rază de 8 m. Acest arc de cerc va consta dintr-o bandă vopsită sau făcută din lemn, lată de 7 cm. Ea va fi albă și la nivel cu terenul. Vor fi trasate linii începând din extremitățile arcului, perpendicular pe liniile paralele ce marchează pista de elan. Lungimea acestor linii albe va fi de 75 cm și lățimea lor de 7 cm. Înclinarea laterală maximă pentru pista de elan nu va depăși 1/100 și pe ultimii 20 de metri ai pistei de elan înclinarea în sensul alergării nu va depăși 1/1000.

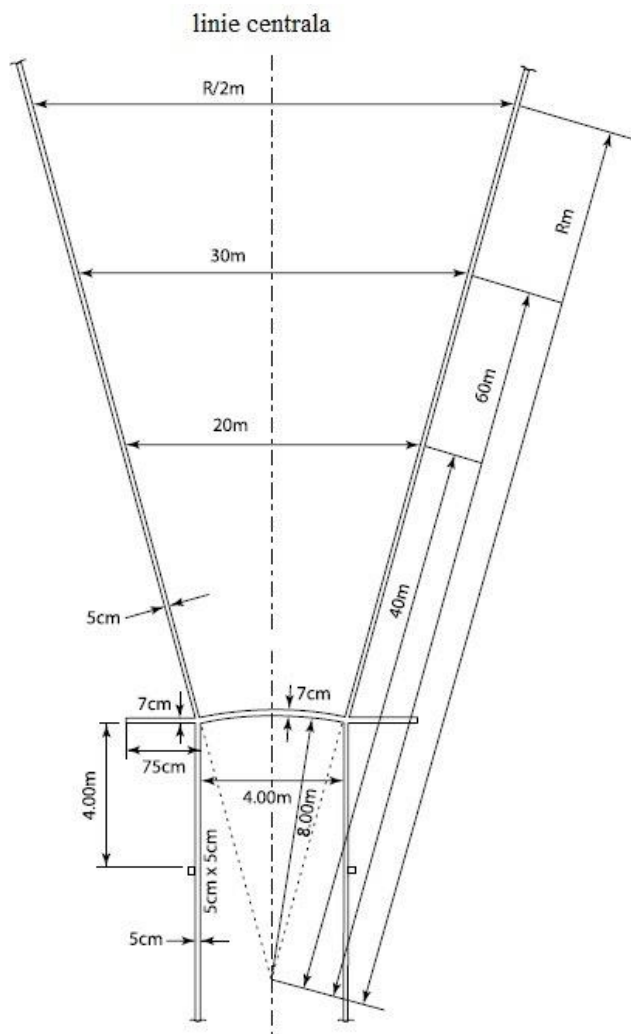

Fig 16 – sectorul de sulița

Sectorul de aterizare

10. Sectorul de aterizare va fi din zgură, iarbă, sau din orice alt material corespunzător pe care obiectul poate lăsa o urmă.
11. Înclinarea totală a sectorului de aterizare nu va trebui să depășească 1/1000.
- 12.

a) În afară de aruncarea suliței, sectorul de aterizare va fi delimitat de linii albe de 5 cm lățime, formând un unghi de $34,92^\circ$, în așa fel încât, dacă marginile interioare ale liniilor ar fi prelungite, ele ar trece prin centrul cercului.

Notă: Sectorul de $34,92^\circ$ poate fi determinat cu exactitate, stabilind distanța de 12 m ($20 \times 0,60$) între două puncte situate pe liniile de sector, la 20 m de centrul cercului. Astfel pentru orice metru de la centrul cercului distanța va crește cu 60 cm.

b) La aruncarea suliței, sectorul de aterizare va fi marcat prin linii albe de 5 cm lățime, în așa fel încât, dacă marginile interioare ale liniilor ar fi prelungite, ele ar trece prin cele două intersecții ale marginilor interioare ale arcului și liniile paralele delimitând pista de elan și se vor încrucișa în

centrul cercului, din care face parte arcul (a se vedea figura 16). Sectorul este astfel de aproximativ 28.96°.

Sectorul de aterizare trebuie să aibă o suprafață uniformă suficient de moale pentru a se asigura că locul căderii inițiale a materialului poate fi stabilit în mod clar de către arbitri. Suprafața de aterizare nu ar trebui să permită materialului să ricoșeze înapoi, creând astfel riscul ca punctul de măsurare să fie șters.

Încercările

13. Aruncările de greutate, de disc și de ciocan se vor efectua din interiorul cercului, iar la suliță de pe pista de elan. Pentru aruncările făcute din cerc, atletul trebuie să înceapă aruncarea dintr-o poziție staționară din interiorul cercului. Un atlet este autorizat să atingă interiorul bordurii de fier. La aruncarea greutății, el este de asemenea autorizat să atingă interiorul bordurii descrise în Regula 188.2.

Nu există nici o restricție privind modul în care, sau din ce direcție, un atlet poate intra în cerc. Cerința relevantă este că, odată ce este în interior, el trebuie să adopte o poziție staționară înainte de a începe încercarea.

14. Aruncarea va fi considerată ca nereușită dacă atletul:

- Eliberează greutatea sau sulița într-un fel neregulamentar; altfel decât modul descris la 181.1 și 193.1
- După ce a pătruns în cerc și după ce a început o aruncare, atinge, cu orice parte a corpului, marginea cercului, partea de deasupra a bordurii sau terenul din afara cercului.

Notă: Cu toate acestea, nu va fi considerată nereușită în cazul atingerii făcute fără a realiza nici o propulsie și apare în timpul primei rotație într-un punct din spatele liniei albe care este trasată în afara cercului care trece, teoretic, prin centrul cercului.

- Aruncând greutatea, atinge cu o parte a corpului partea de sus a opritorii.
- Aruncând sulița, atinge cu o parte oarecare a corpului liniile care marchează pista de elan sau terenul din afara acestora.

Notă: Nu se va considera o greșeală dacă discul sau oricare parte a ciocanului atinge cușca după lansare, cu condiția să nu fie încălcată altă regulă.

Se clarifică faptul că marginea interioară superioară a marginii cercului și a opritorii sunt considerate a face parte din partea superioară a cercului și a plăcii de oprire. Aceasta înseamnă că dacă un sportiv va intra în contact cu partea de sus a marginii interioară cercului sau a opritorii, atunci va fi considerată nereușită.

Adăugarea notei la regula 187.14 (b) se aplică tehnicilor de rotație folosite de sportivi în proba de greutate, aruncarea discului sau ciocanului. Ar trebui interpretat că orice atingere "incidentală" a marginii superioare a ramei sau a terenului din afara jumătății din spate a cercului în timpul primei rotații nu ar trebui să fie în sine considerată nereușită. Cu toate acestea, este clar că orice tehnică care obține astfel un avantaj prin pârgăhie sau propulsie ar constitui un eșec

15. Cu condiția ca în cursul unei încercări să nu fi avut loc nici o încălcare a regulilor referitoare la fiecare probă de aruncări, un atlet poate întrerupe o încercare deja începută, poate pune obiectul pe pământ în interiorul sau exteriorul cercului sau al pistei de elan și poate părăsi aceasta. Când el părăsește cercul sau pista de elan, el trebuie să procedeze în modul indicat în 187.17, înainte de a se întoarce în cerc sau pe pista de elan a reîncepe o încercare.

Notă: Toate mișcările autorizate în acest paragraf vor fi incluse în timpul maxim permis pentru efectuarea unei încercări conform Regulii 180.17

16. Aruncarea va fi considerată ca neregulamentară, dacă greutatea, discul, corpul ciocanului sau vârful sulitei, în timpul primului său contact cu terenul, atinge liniile sectorului de aterizare sau terenul în afara liniilor de sector.

Trebuie remarcat faptul că, în sensul prezentului articol, poziția sârmei sau mânerul nu este relevantă. De exemplu, firul ar putea ateriza sau să fie situată pe sau în afara liniei de sector și nu ar conta, cu condiția că, ciocanul a aterizat corect. Același lucru este valabil și în cazul de determinare a punctului de la care se efectuează măsurarea în conformitate cu regula 187.20 (a).

17. Va fi considerată încercare nereușită dacă atletul părăsește cercul sau pista de elan înainte ca obiectul să fi atins solul, sau

a) Pentru aruncările efectuate din cerc, atunci când părăsește cercul, primul contact cu partea de sus a benzii sau cu terenul din afara cercului se va face în întregime în spatele liniei albe trasate în afara cercului și care teoretic trec prin centrul cercului.

Notă: Primul contact cu partea de deasupra a bordurii sau cu solul din afara cercului se consideră o plecare.

b) La aruncarea sulitei, când atletul părăsește pista de elan, primul contact cu liniile paralele cu sau terenul din exteriorul acestora, trebuie să aibă complet în spatele liniilor albe ale arcului, perpendicular pe liniile paralele. Din momentul în care obiectul a atins solul, un atlet va fi considerat că a părăsit pista de elan când ia contact cu sau în spatele unei linii (trasate sau teoretice, indicate prin semne dincolo de pista de elan) trasate pe pista de elan, cu patru metri dincolo de punctele de la capătul arcului de aruncare. Dacă un atlet se află dincolo de această linie și în interiorul pistei de elan în momentul în care obiectul atinge solul, el va fi de asemenea considerat că a părăsit pista de elan.

A doua și a treia propoziție din regula 187.17 (b) sunt destinate să accelereze procesul de judecare și nu pentru a crea o metodă suplimentară de a determina nereușita sportivului. Scopul "mărcilor de 4 metri" este doar de a permite judecătorii să ridice steagul alb și să înceapă măsurarea aruncării o dată ce atleții se retrag în spatele acestui punct (la fel cum ar face dacă el altfel a părăsit corect pista). Singura cerință este aceea că să nu există nici un alt motiv pentru a declara nereușită și că materialul atins pământul înainte ca steagul alb să fie ridicat. În mod necesar, dacă atletul, indiferent de motiv, nu trece niciodată de-a lungul "marcărilor de 4 metri" atunci când realizează aruncarea, atunci steagul poate fi ridicat imediat ce materialul a atins solul.

18. După fiecare aruncare, obiectul trebuie să fie readus în zona de lângă cerc sau pista de elan și niciodată nu va fi aruncat înapoi.

Măsurătorile

19. Pentru toate probele de aruncări, distanțele vor fi înregistrate la centimetrul inferior cel mai apropiat dacă distanța măsurată nu este un cm întreg.

20. Măsurarea fiecărei aruncări va trebui făcută imediat după fiecare aruncare validă (exceptând situația unei contestații verbale Reg. 146.5):

a) Începând de la semnul cel mai apropiat făcut de căderea greutății, discului sau capului ciocanului până la interiorul circumferinței cercului și în lungul unei linii trecând prin centrul cercului;

b) Pentru sulită, începând de la primul punct de contact al vârfului sulitei cu terenul, până la interiorul arcului și de-a lungul unei linii trecând prin centrul cercului din care acest arc face parte.

Atâta timp cât nu s-a produs nici o neregulă, toate aruncările vor fi măsurate, indiferent de distanța realizată, incluzând și situația în care alte rezultate pot deveni critice în cazul unei numărări a performanțelor sau dacă atletul va avansa în rundă

Exceptând cazul regulii 146.5, în mod normal nici o săritură în care s-a produs o neregulă, NU va fi măsurată. Arbitrul va lua cu mare atenție decizia de a face altfel, în cazuri speciale.

Cu excepția cazului când este folosit un sistem de măsurare video, pentru fiecare încercare se va folosi o tijă metalică pusă în poziție verticală, la semnul cel mai aproape de prag, lăsat de atlet. Prin această tijă se va trece ochiul de la capatul ruletei astfel încât punctul "0" al ruletei să fie pe tijă. Ruleta va fi întinsă și nu va sta peste ridicături de la sol.

Regula 188

Aruncarea Greutății

Competiția

1. Greutatea va fi aruncată de la umăr doar cu o singură mână. În momentul când atletul ia poziție în cerc pentru a începe aruncarea, greutatea trebuie să atingă sau să fie foarte aproape de gât sau de bărbie și mâna nu poate fi lăsată mai jos de această poziție în timpul acțiunii de aruncare. Greutatea nu trebuie să fie adusă în spatele liniei umerilor;

Notă: Nu sunt permise procedee de volte.

Opritoarea

2. Opritoarea va fi vopsită în alb și făcută din lemn sau din alt material corespunzător, în forma unui arc în așa fel încât marginea sa interioară să coincidă cu marginea interioară a cercului. Ea va fi așezată astfel încât centrul să corespundă cu liniile de sector și executată în așa fel încât să fie solid fixată în teren.

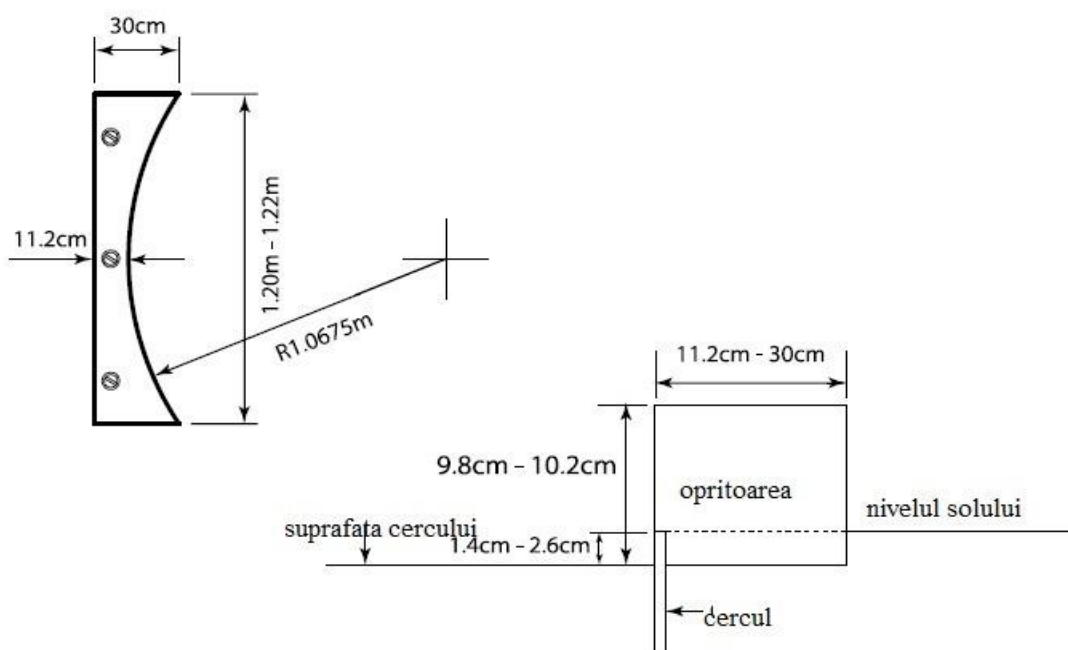

Fig 17 – opritoarea pentru grutate

Notă: Opritorile conform specificațiilor din IAAF 1983/84 rămân acceptabile.

3. Opritoarea va măsoara de la 11,2 cm la 30 cm în lățime, cu o coardă de 1,21m \pm 0,01m pentru un arc având aceeași rază ca și cercul și 10 cm \pm 0,2cm) înălțime în raport cu nivelul interior al cercului.

Greutatea

4. Greutatea va fi construită din fier masiv, din alamă sau din alt metal nu mai puțin dur ca alama sau dintr-un înveliș din unul din aceste metale umplută cu plumb sau cu alt material. Ea va trebui să fie deformă sferică și suprafața nu va prezenta nici o asperitate și va fi netedă după finisare. Pentru a fi netedă, media înălțimii asperităților suprafeții trebuie să fie mai mică de 1,6 μm, respectiv cu un număr de rugozitate de N7 sau mai mic.

Va fi conformă cu specificațiile următoare:

Greutatea minimă admisă la competiții și acceptarea ca record					
	3.000 kg	4.000kg	5.000kg	6.000kg	7.260kg
Diametru					
Minim	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Maxim	110 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

Echipa de oficiali

Se recomandă a se folosi diagrama următoare și trebuie așezați astfel încât să nu deranjeze sportivii sau spectatorii.

- Șeful de probă trebuie să supravegheze întreaga probă
- Doi arbitrii care verifică dacă aruncarea este bună și verifică măsurătorile. Unul dintre ei trebuie să aibă două steaguri cu care să indice cât mai repede după ce atletul a părăsit cercul, dacă este reușită (steag alb) sau nereușită (steag roșu). Când aruncarea se măsoară un arbitru va sta în cerc cu steagul roșu ridicat până greutatea a fost scoasă din sector și sectorul e liber. Se poate pune și un con. La unele competiții această poziție poate fi preluată de șeful de probă.
- Un arbitru care va ține ruleta în așa fel încât să treacă prin centrul cercului. Dacă este folosit un sistem optic de măsură, acest arbitru nu mai este necesar.
- Un arbitru în teren ce imediat după aruncare marchează locul de aterizare pentru a fi măsurat.
- Un arbitru care va ține ruleta la punctul "0".
- Un arbitru care va marca cu un steguleț cea mai bună aruncare a fiecărui sportiv.
- Un arbitru (secretară) ce va înregistra rezultatele și va striga atleții.
- Un arbitru responsabil cu tabela de afișaj.
- Un arbitru responsabil cu ceasul ce indică timpul fiecărui atlet pentru săritură/aruncare.
- Un arbitru responsabil cu atleții.

Nota (i) aceasta este o așezare clasică a oficialilor. La competițiile majore, unde este disponibil un sistem de date și afișaj electronic, vor fi folosite persoane specializate.

Nota (ii) oficialii și echipamentul trebuie așezate astfel să nu obtureze vizibilitatea spectatorilor

Nota (ii) a se lua în considerare și un spațiu pentru amplasarea unei giruete pentru a indica direcția și forța vântului.

REGULA 189
Aruncarea discului

Discul

1. Corpul discului poate fi plin sau gol și va fi din lemn sau din alt material corespunzător, cu o jantă metalică a cărei margine trebuie să fie de formă circulară. Profilul acestei margini trebuie să fie rotunjit în forma unei circumferințe a cărei rază va fi în jur de 6 mm. El poate avea plăci circulare încastrate în centrul celor două părți. Acest disc poate fi în aceeași măsură făcut fără plăci de metal, cu condiția ca suprafața corespunzătoare să fie plată și ca măsurile și greutatea totală a obiectului să corespundă specificațiilor. Cele două laturi ale discului vor fi identice și nu vor trebui să aibă nici creștături, nici proeminențe, nici margini ascuțite. Laturile vor trebui să fie profilate regulat, plecând de la începerea curbei jantei, până la un cerc cu rază de 25 mm - 28,5 mm de la centrul discului. Profilul discului va fi desenat în felul următor: Pornind de la începutul curbei jantei, grosimea discului se va mări în mod regulat, până la o grosime maximă D . Această valoare maximă va fi atinsă la o distanță de 25 mm - 28,5 mm de axa discului Y . Plecând de la acest punct până la axa Y grosimea discului trebuie să fie constantă. Fețele superioară și inferioară ale discului trebuie să fie identice, iar discul va fi simetric în jurul axei Y în ceea ce privește rotația. Discul, inclusiv suprafața jantei, nu va avea niciun fel de asperități și finisarea sa va trebui să fie în totalitate netedă și uniformă (a se vedea Regula 188.4).

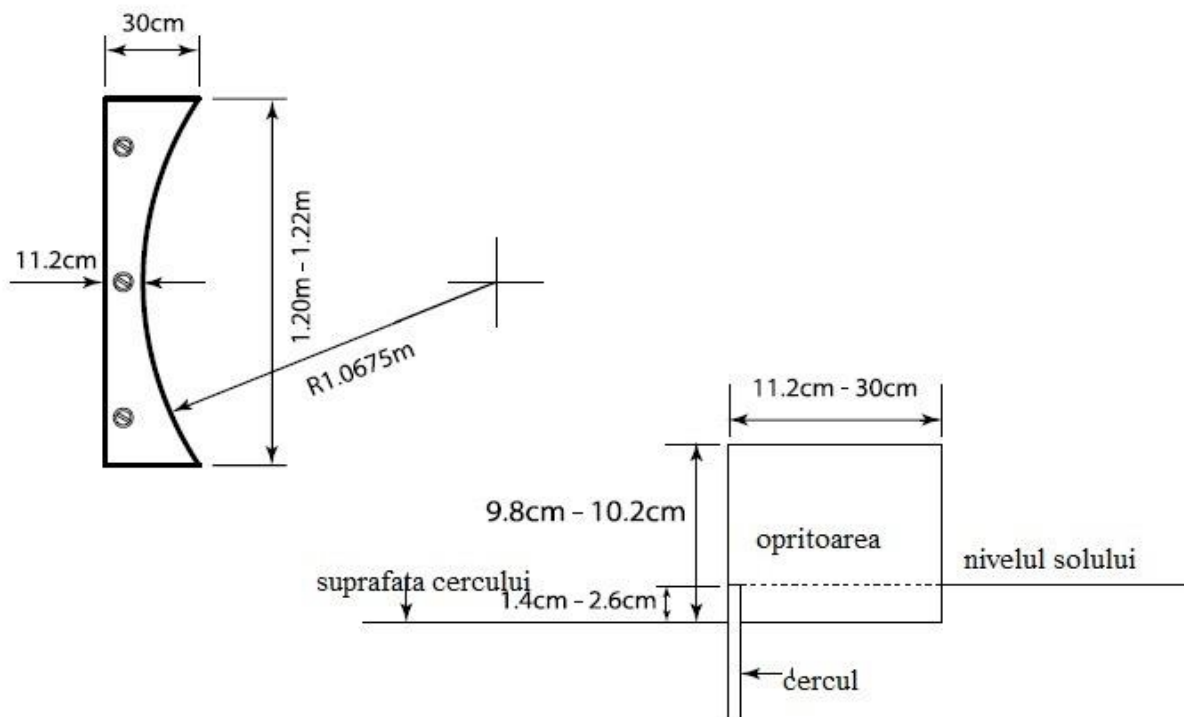

Fig 18 Discul

2. Va trebui să respecte specificațiile

Greutatea minimă admisă la competiții și acceptarea ca record				
	1.000kg	1.500kg	1.750kg	2.000kg
Diametrul exterior al marginii metalice				
Minim	180 mm	200mm	210mm	219mm
Maxim	182mm	202mm	212 mm	221mm
Diametrul placilor metalice sau al centrului plat al discului				
Minim	50 mm	50 mm	50 mm	50 mm
Maxim	57 mm	57 mm	57 mm	57 mm
Grosimea placilor metalice sau al centrului plat al discului				
Minim	37 mm	38 mm	41 mm	44 mm
Maxim	39 mm	40 mm	43 mm	46 mm
Grosimea marginii metalice				
Minim	12 mm	12 mm	12 mm	12 mm
Maxim	13 mm	13 mm	13 mm	13 mm

Echipa de oficiali

Se recomandă a se folosi diagrama următoare

Șeful de probă trebuie să supravegheze întreaga probă

- Doi arbitrii care verifică dacă aruncarea este bunăși verifică măsurătorile. Unul dintre ei trebuie să aibă două steaguri cu care să indice cât mai repede după ce atletul a părăsit cerul, dacă este reușită (steag alb) sau nereușită (steag roșu). Când aruncarea se măsoară un arbitru va sta în cușcă cu steagul roșu ridicat până greutatea a fost scoasă din sector și sectorul e liber. Se poate pune și un con. La unele competiții această poziție poate fi preluată de șeful de probă.
- Un arbitru care va ține ruleta în așa fel încât să treacă prin centrul cercului. Dacă este folosit un sistem optic de măsură, acest arbitru nu mai este necesar.
- Un arbitru în teren ce imediat după aruncare marchează locul de aterizare pentru a fi măsurat.
- Un arbitru care va ține ruleta la punctul "0".
- Un arbitru care va marca cu un steguleț cea mai bună aruncare a fiecărui sportiv.
- Un arbitru (secretară) ce va înregistra rezultatele și va striga atleții.
- Un arbitru responsabil cu tabela de afișaj.
- Un arbitru responsabil cu ceasul ce indică timpul fiecărui atlet pentru săritură/aruncare.
- Un arbitru responsabil cu atleții.

Nota (i) aceasta este o așezare clasică a oficialilor. La competițiile majore, unde este disponibil un sistem de date și afișaj electronic, vor fi folosite persoane specializate.

Nota (ii) oficialii și echipamentul trebuie așezate astfel să nu obtureze vizibilitatea spectatorilor
Nota (ii) a se lua în considerare și un spațiu pentru amplasarea unei giruete pentru a indica direcția și forța vântului.

Regula 190

Cușca pentru aruncarea discului

1. Toate aruncările de disc se vor efectua din interiorul unei incinte sau al unei cuști cu scopul de a asigura securitatea spectatorilor, a oficialilor și a atleților. Cușca descrisă în această regulă este destinată de a fi utilizată când proba se dispută în interiorul stadionului, când și alte probe au loc în același timp sau când proba are loc în afara stadionului, fiind prezenți spectatori. Dacă nu este cazul acesta și în special pe terenuri de antrenament, poate fi satisfăcătoare o construcție mult mai simplă. La cerere, organizațiile Naționale sau Oficiul IAAF pot oferi sfaturi.

Notă: Cușca descrisă la Regula 192 pentru aruncarea ciocanului poate fi de asemenea folosită la aruncarea discului, fie prin instalarea cercurilor concentrice de 2,135/2,50m, fie prin extinderea deschiderii acestei cuști cu un cerc de disc separat, instalat în fața cercului de ciocan.

2. Cușca va trebui să fie concepută, fabricată și întreținută în așa fel încât să fie capabilă să oprească un disc de 2 kg lansat cu o viteză de până la 25 de metri pe secundă. Aranjamentul trebuie să fie astfel încât să nu existe pericol de ricoșare sau de a sări înapoi spre atlet sau pe deasupra cuștii. Dacă satisface toate cerințele acestei reguli, orice fel de formă de concepție sau de construcție de cușcă poate fi folosită.
3. Cușca, trebuie să aibă, în plan, o formă de U, așa cum se vede în figură Deschiderea cuștii, trebuie să aibă 6 m lățime și să fie așezată la 7 m în fața centrului cercului de aruncare. Extremitățile deschiderii cu o lățime de 6 m vor fi marginea interioară a fileu lui cuștii. Înălțimea panourilor cu plasă sau acoperite cu plasă în partea de jos va fi de cel puțin 4m. Totodată va trebui să aibă 6m pentru cei mai aropiați 3m în fața cuștii pe fiecare parte (din 1 ianuarie 2020)

La proiectarea și construirea cuștii, trebuie să fie luate măsuri pentru a împiedica discul să treacă prin încheieturile panourilor cuștii, ale plasei, pe sub panourile cu plasă.

Nota (i): Dispunerea panourilor/plaselor din spate nu este importantă cu condiția ca plasa să se afle la cel puțin 3,00 m de centrul cercului.

Nota (ii) Concepții inovatoare oferind același grad de protecție și fără să mărească zona de pericol în comparație cu așezarea convențională, pot fi certificate de către IAAF.

Nota (iii) Lungimea laturii cuștii, în particular în lungul pistei, poate fi mărită și/sau înălțată deopotrivă, cu scopul de a oferi o mai mare protecție atleților care concurează pe pista alăturată, în timpul unei probe de aruncare a discului.

4. Plasele de la cușcă pot fi fabricate din frânghie din fibre naturale sau sintetice sau din fibre de oțel moale sau din oțel cu rezistență ridicată la tensiune. Dimensiunea maximă a ochiurilor trebuie să fie de 44 mm pentru plasele din frânghie și de 55 mm pentru firele de oțel.

Notă: Specificațiile suplimentare privind plasele și procedurile de verificare privind securitatea sunt expuse în Manualul I.A.A.F pentru bazele de atletism.

5. Sectorul cu cel mai mare pericol pentru aruncarea discului din cușcă este în jur de 69°, când în aceeași competiție sunt aruncători dreptaci și stângaci. Poziția și alinierea cuștii în stadion, trebuie să fie studiată cu grijă, pentru a putea fi folosită în siguranță.

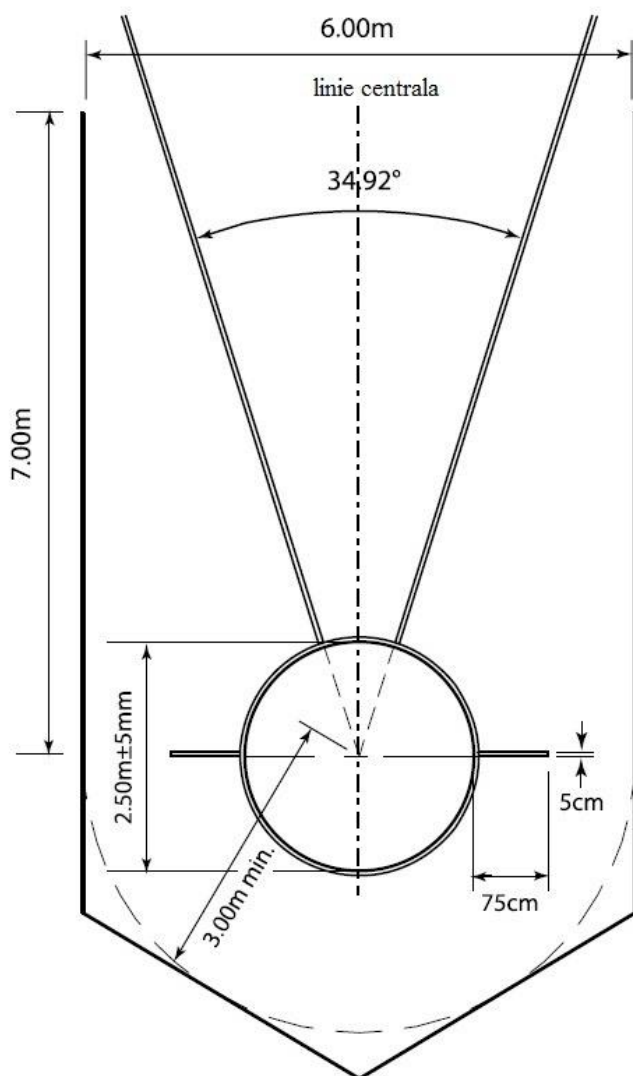

Fig 19 Cușca de ciocan

REGULA 191
Aruncarea ciocanului

Competiția

1. În poziția de începere, înaintea balansărilor sau rotațiilor preliminare, atletul poate pune capul ciocanului pe teren, în interiorul sau exteriorul cercului.
2. Nu va fi considerată o greșeală dacă capul ciocanului atinge terenul în interiorul sau în exteriorul cercului sau deasupra benzii de metal. Atletul poate să se oprească și să reînceapă aruncarea, cu condiția că nicio altă regulă să nu fi fost încălcată.
3. Nu va fi considerată o greșeală dacă ciocanul se rupe în cursul unei încercări sau în timp ce este în aer, cu condiția ca încercarea să fie efectuată conform cu această regulă. Nu va fi considerată greșeală dacă un atlet își va pierde echilibrul și în consecință încalcă orice parte din această Regulă. În ambele cazuri atletului i se va da dreptul la o nouă încercare.

Ciocanul

4. Ciocanul va avea trei părți principale: un cap metalic, un cablu și un mâner.
5. Capul. Capul va fi din fier masiv sau din alt material nu mai puțin dur ca alama sau dintr-un înveliș dintr-un astfel de metal umplut cu plumb sau cu un alt material solid. Dacă se folosește o umplutură, aceasta trebuie să fie încorporată în așa fel ca să nu se miște, iar centrul de greutate să nu fie la mai mult de 6 mm de centrul sferei.
6. Cablul va fi dintr-o singură bucată de fir de oțel drept, cu un diametru de cel puțin 3 mm și nu se va lungi apreciabil în timpul aruncării. Cablul va putea avea o buclă la unul sau la amândouă capetele, ca procedeu de legătură.
7. Mânerul va fi rigid și fără încheieturi articulare de niciun fel. Deformarea totală a mânerului sub tensiunea unei încărcături de 3,8 kN nu va depăși 3 mm. El va fi legat de cablu, în așa fel încât să nu se poată combina cu bucla cablului, pentru a mări lungimea totală a ciocanului. Mânerul va fi legat de cablu cu ajutorul unei bucle. Un pivot nu poate fi folosit. Mânerul poate avea o prindere curbă sau dreaptă, cu o lungime interioară de maximum 110 mm. Forța minimă de rupere a mânerului va fi de 8 kN.

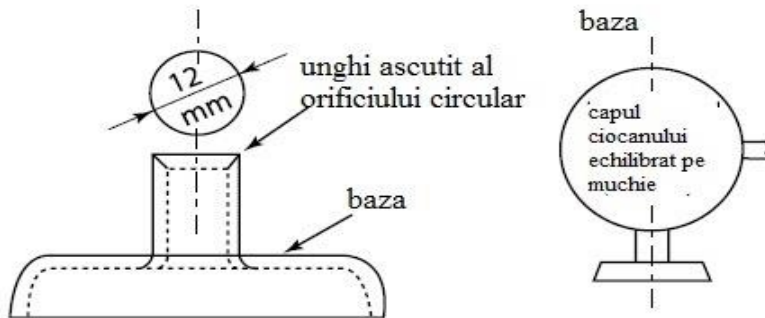

Fig 191a- Model de aparat pentru verificarea centrului de greutate

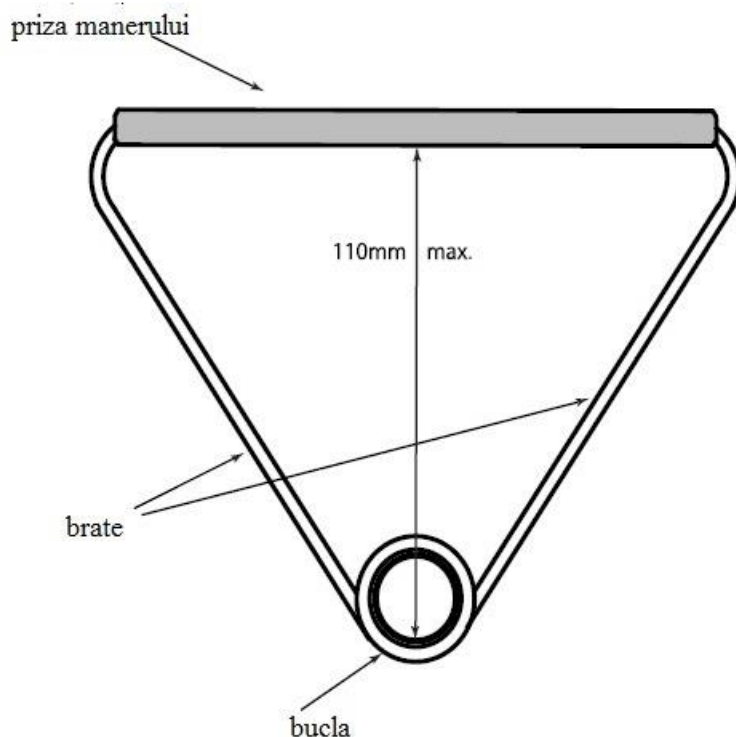

Fig 191b Mânerul ciocanului

Ciocanul va avea următoarele specificații

Greutatea minimă admisă la competiții și acceptarea ca record					
	3.000 kg	4.000kg	5.000kg	6.000kg	7.260kg
Lungimea ciocanului, măsurată de la interiorul mânerului					
Maxim	1195 mm	1195 mm	1200 mm	1215 mm	1215 mm
Diametru					
Minim	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Maxim	100 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

Notă. Greutatea reprezintă suma greutateilor capului, sârmei și a mânerului.

Centrul de greutate al capului

Echipa de oficiali:

Se recomandă a se folosi diagrama următoare

- Șeful de probă trebuie să supravegheze întreaga probă și să verifice măsurătorile.
- Doi arbitrii care să verifice dacă aruncarea s-a efectuat corect și vor măsura aruncarea. La unele competiții Șeful de probă preia această atribuție. Trebuie să aibă două steaguri cu care să indice cât mai repede după ce atletul a părăsit cercul, dacă este reușită (steg alb) sau nereușită (steg roșu).
- Trei arbitri (plasați în jurul cercului ce verifică dacă aruncarea este realizată corect. Pentru multe competiții sunt suficienți doi.
- Un arbitru care va ține ruleta în așa fel încât să treacă prin centrul cercului. Dacă este folosit un sistem optic de măsură, acesta nu mai este necesar.
- Un arbitru care va urmări locul exact de aterizare și va marca acest loc pentru a putea fi măsurat.
- Un arbitru care va ține prisma sau ruleta la punctul 0.
- Un arbitru care va plasa stegulețe, de-a lungul liniilor de marcare, ce vor indica cea mai bună aruncare a fiecărui atlet. La competițiile majore, pentru a informa publicul, se va pune un semn colorat lângă steg.
- După aterizarea discului unul sau doi arbitrii (vor fi responsabili pentru returnarea materialelor.
- Un arbitru ce înregistrează (secretară) și anunță atleții.
- Un arbitru responsabil cu tabela.
- Un arbitru responsabil cu ceasul anunțând cât mai au la dispoziție atleții.
- Un arbitru responsabil cu atleții
- Un arbitru responsabil cu discurile

Nota (i) aceasta este o așezare clasică a oficialilor. La competițiile majore, unde este disponibil un sistem de date și afișaj electronic, vor fi folosite persoane specializate.

Nota (ii) oficialii și echipamentul trebuie așezate astfel să nu obtureze vizibilitatea spectatorilor

Nota (ii) a se lua în considerare și un spațiu pentru amplasarea unei giruete pentru a indica direcția și forța vântului.

REGULA 192

Cușcă pentru aruncarea ciocanului

1. Toate aruncările de ciocan se vor efectua din interiorul unei incinte sau al unei cuști cu scopul de a asigura securitatea spectatorilor, oficialilor și a concurenților. Cușca descrisă în această regulă este destinată de a fi utilizată când proba se dispută în interiorul stadionului, când și alte probe au loc în același timp sau când proba are loc în afara stadionului, fiind prezenți spectatori. Dacă nu este cazul acesta și în special pe terenuri de antrenament, poate da satisfacții o construcție mult mai simplă. La cerere, organizațiile naționale sau Oficiul IAAF pot oferi sfaturi.
2. Cușca va trebui să fie concepută, fabricată și întreținută în așa fel încât să fie capabilă să oprească un ciocan de 7,260 kg, aruncat cu o viteză de până la 32 metri/secundă. Aranjamentul trebuie să fie astfel încât să nu existe pericol de ricoșare sau de a sări înapoi spre atlet sau pe deasupra cuștii. Dacă satisface toate cerințele acestei reguli, orice fel de formă de concepție sau de construcție de cușcă poate fi folosită.
3. Cușca, trebuie să aibă, în plan, o formă de U, așa cum se vede în figura 192a. Deschiderea cuștii, trebuie să aibă 6 m lățime și să fie așezată la 7 m în fața centrului cercului de aruncare. Extremitățile deschiderii cu o lățime de 6 m vor fi marginea interioară a fileului cuștii. Înălțimea panourilor cu fileu sau acoperite cu fileu în partea de jos va fi de cel puțin 7m pentru panourile/plasele din spatele cuștii și cel puțin 10 m pentru ultimele panouri de 2,80m de la pivoții porții.
Trebuie luate măsuri, în timpul conceperii și construcția cuștii, pentru a împiedica trecerea unui ciocan prin legăturile panourilor cuștii, prin plase sau pe sub panourile cu plase.
Notă: Disponerea panourilor din spate sau a plaselor nu este importantă cu condiția ca plasele să se afle la cel puțin 3,50m de centrul cercului.
4. Vor fi prevăzute în fața cuștii două panouri mobile cu plasă, de 2 m lățime, numai unul dintre ele fiind operativ la o aruncare. Înălțimea minimă a panourilor va fi de 10m.
Nota (i): Panoul din stânga este folosit pentru aruncătorii dreptaci, iar panoul din dreapta pentru un aruncător stângaci. Prevăzând necesitatea de a trece de la un panou la celălalt în timpul competiției când sunt aruncători stângaci și dreptaci, este primordial ca aceste schimbări să necesite minimum de muncă și să fie făcute în minimum de timp.
Nota (ii): Poziția finală a celor două panouri figurează în schițe, chiar dacă un panou va fi închis în timpul competiției.
Nota (iii): Când este în operație, panoul mobil trebuie să fie exact în pot descrisă. Deci trebuie luate măsuri în schița panourilor mobile pentru ale închide în pozițiile lor operaționale. Se recomandă să se marcheze (temporar sau permanent), pe teren, pozițiile operaționale ale panourilor.
Nota (iv): Construcția acestor panouri și funcționarea lor depinde de construcția generală a cuștii și pot să alunece, să se rotească în jurul unui plan orizontal sau vertical sau se pot demonta. Singurele cerințe precise sunt ca panoul operațional să fie capabil să oprească orice ciocan care-l lovește și să nu existe pericolul ca un ciocan să poată trece printre panourile fixe și panourile mobile.
Nota (v): Concepții inovatoare oferind același grad de protecție și fără să mărească zona de pericol în comparație cu așezarea convențională, pot fi certificate de către IAAF.

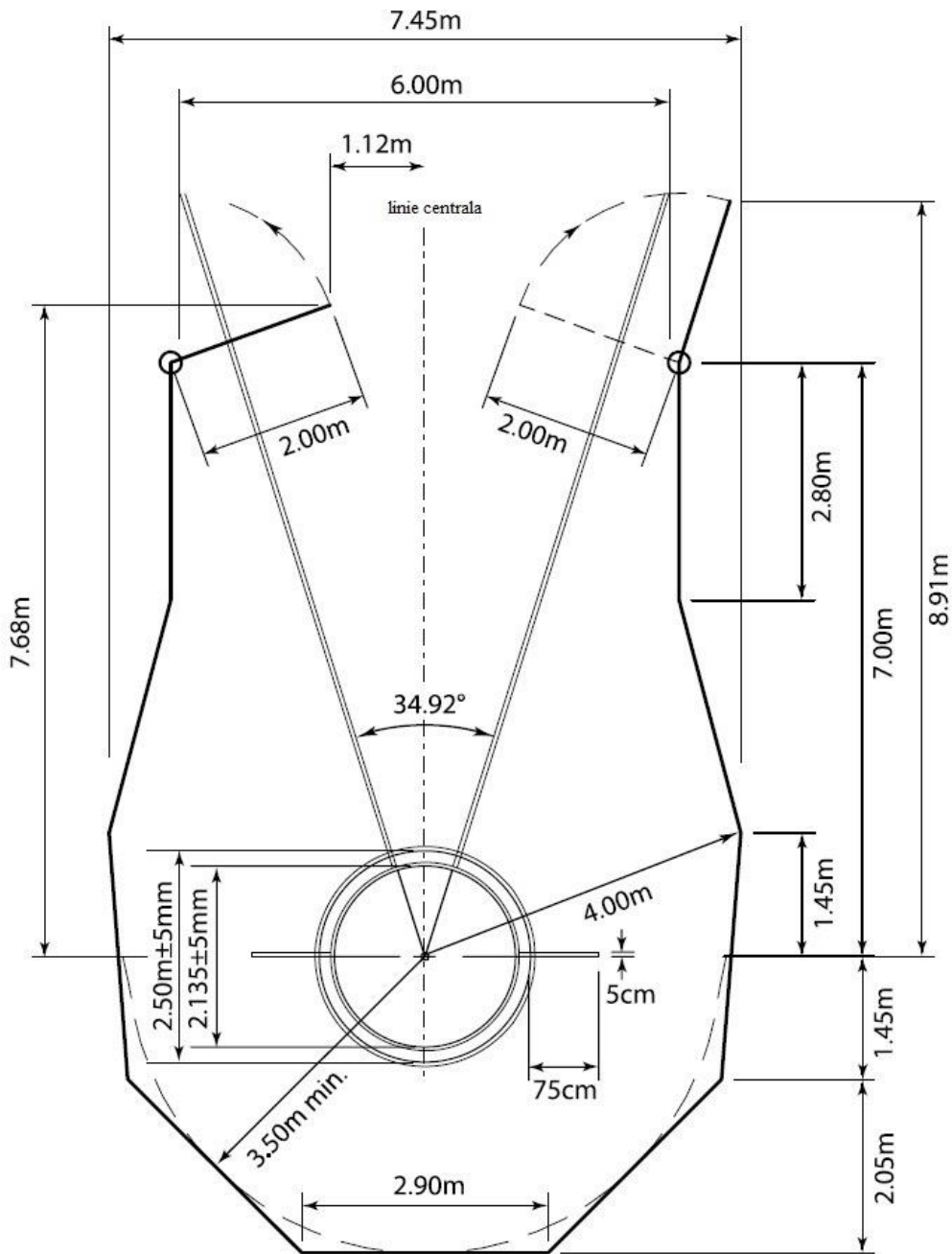

Fig 192a Cușca pentru ciocan și disc cu cercuri concentrice
(aici configurată pentru ciocan)

5. Plasele de la cușcă pot fi fabricate din frânghie din fibre naturale sau sintetice sau din fire de oțel moale sau din oțel cu rezistență ridicată la tensiune. Dimensiunea maximă a ochiurilor trebuie să fie de 44 mm pentru plasele din frânghie și de 55 mm pentru firele de oțel.

Notă: Specificațiile suplimentare privind plasele și procedurile de verificare privind securitatea sunt expuse în Manualul I.A.A.F. pentru bazele de atletism.

6. Când se dorește să se folosească aceeași cușcă pentru aruncarea discului, instalația poate fi adaptată în două feluri. Mai simplu, un cerc concentric de 2,135/2,500m poate fi instalat, dar aceasta implică folosirea aceleiași suprafețe pentru cercurile de aruncare a discului și a ciocanului. Cușca de la aruncarea ciocanului, va fi folosită la aruncarea discului, fixând panourile mobile de la deschiderea cuștii. Când se folosesc cercuri separate pentru ciocan și pentru disc, în aceeași cușcă, cele două cercuri trebuie să fie așezate unul în spatele celuilalt, centrele lor fiind separate de 2,37 m pe axul sectorului de aterizare, cercul pentru disc aflându-se în față. În acest caz, panourile mobile vor fi folosite pentru aruncarea discului.

Notă: Disponibilitatea panourilor/plaselor din spate, nu este importantă, cu condiția ca plasele să se află la minimum 3,50 m de centrul cercurilor concentrice sau de cercul pentru aruncarea ciocanului, în cazul unor cercuri separate (sau la 3,00 m în cazul cuștilor cu cercuri separate construit conform regulii în vigoare în anul 2004, cu cercul pentru disc în spate), (de se vedea de asemenea regula 192.4).

7. Sectorul cu cel mai mare pericol pentru aruncarea ciocanului din această cușcă este în jur de 53° , când în aceeași competiție sunt aruncători dreptaci și stângaci (această valoare s-a calculat luând în calcul că ciocanul este eliberat dintr-un cerc circumscris cu raza de 2.407m). Poziția și alinierea cuștii în stadion, trebuie să fie studiată cu grijă, pentru a putea fi folosită în siguranță

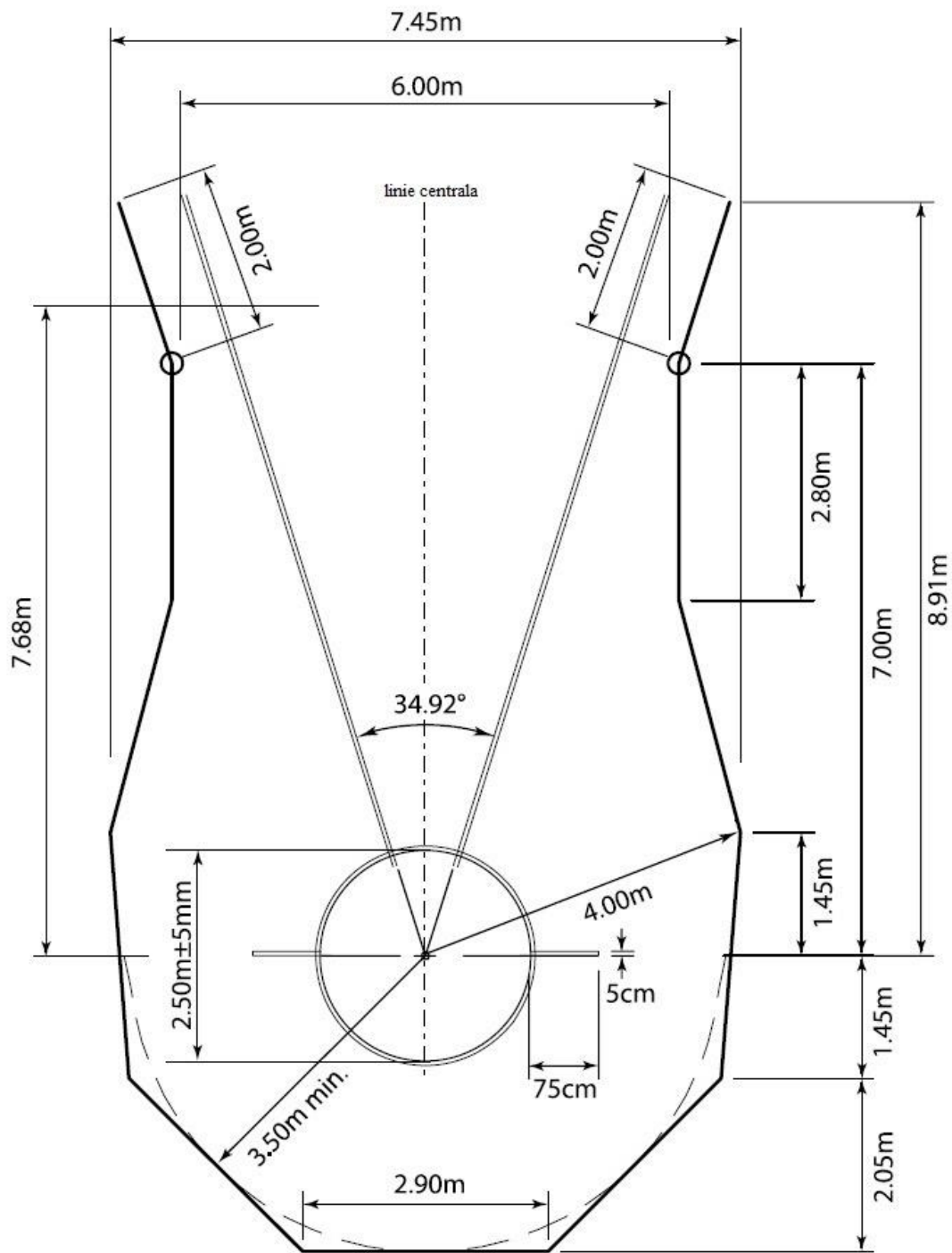

Fig 192b Cușca pentru ciocan și disc cu cercuri concentrice
(aici configurată pentru Disc)

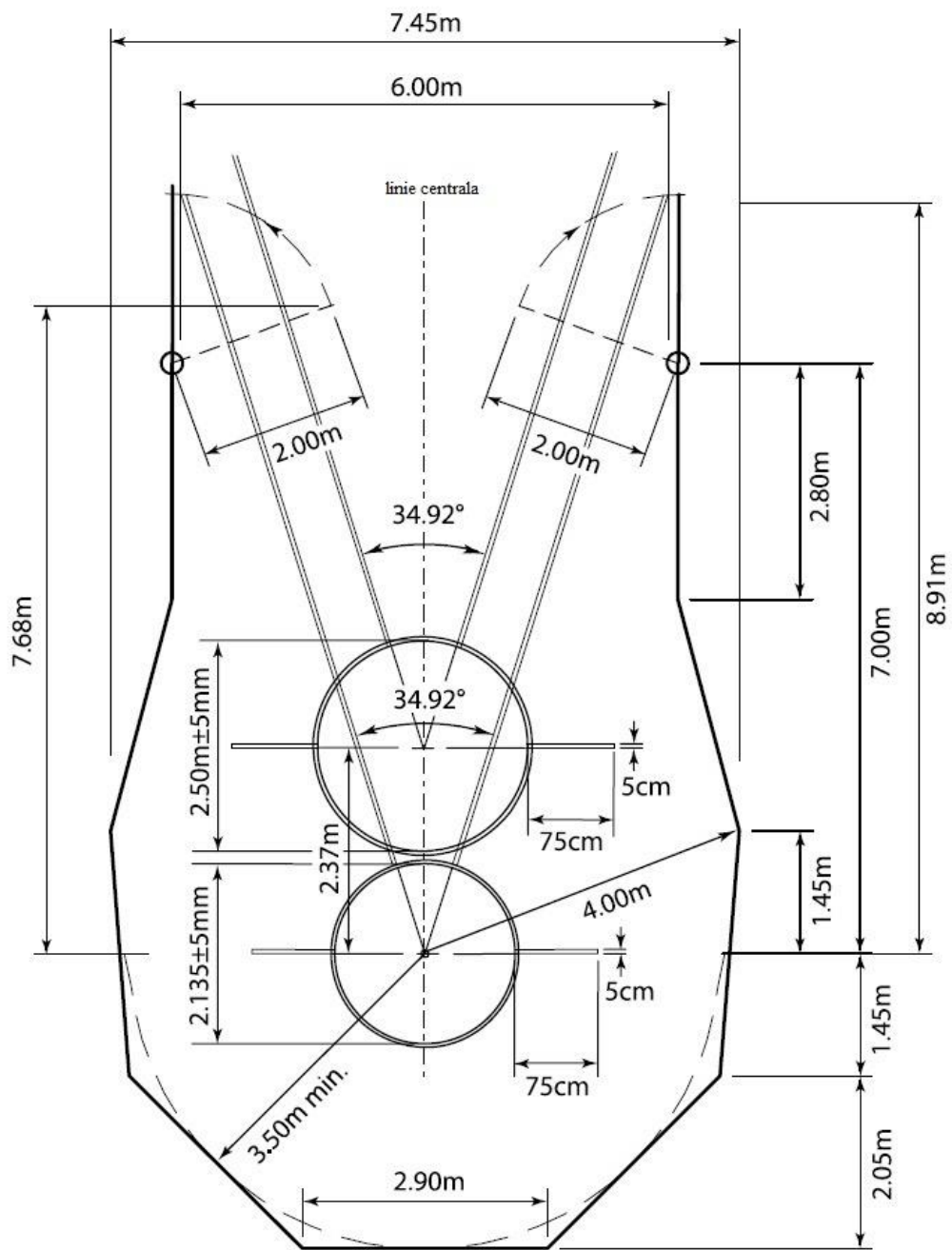

Fig 192c Cușca pentru ciocan și disc cu cercuri concentrice

REGULA 193

Aruncarea suliței

Competiția

1.
 - a) Sulița va fi ținută cu priză la manșon. Ea trebuie aruncată de deasupra umărului, sau din partea superioară a brațului folosit pentru aruncare și nu trebuie să fie lansată sau rotită. Stilurile neortodoxe nu sunt permise.
 - b) O încercare nu va fi valabilă decât atunci când capul metalic atinge solul înaintea oricărei alte părți a suliței.
 - c) Până când sulița este aruncată, un atlet nu se va roti în jur, încât spatele său să fie îndreptat spre arcul de aruncare.

Referințele anterioare din regulament cu privire la "vârful" suliței au fost eliminate și sunt înlocuite de o referire generică la capul metalic. Aceasta recunoaște că forma capului variază foarte mult, ceea ce face mai greu pentru a defini separat vârful. Aceasta înseamnă că judecătorii stabilesc dacă sulița a aterizat corect în sensul Regula 180.16 și al regulii 193.1 (b) și punctul de referință pentru măsurare 187.20 (b) au acum o zonă mai mare cu care să evalueze. Dar principiile rămân ca și înainte și trebuie să existe un anumit unghi la aterizare, pentru ca aruncarea să fie valabilă. Aterizări plate sau "coadă" trebuie să fie încă semnalizate cu steagul roșu.

2. Dacă sulița se rupe în timpul aruncării sau când este în aer, aruncarea nu va fi considerată ca neregulamentară, cu condiția ca ea să fi fost executată, conform prezentei reguli. Nu va fi considerată o greșeală dacă un atlet își pierde echilibrul și ca atare încalcă orice parte a acestei reguli, în ambele cazuri atletului i se va acorda dreptul la o nouă încercare.

Sulița

3. Sulița va fi compusă din trei părți principale: un vârf, un corp și un manșon de priză.
4. Corpul poate fi întreg sau gol și va fi făcut din metal sau din alt material corespunzător; alcătuind un tot fix și integrat. Suprafața corpului nu va avea adâncituri sau ridicături, scobituri sau striuri, găuri sau rugozități și finisajul va fi neted și uniform (a se vedea Regula 188.4).
5. Pe corp se va fixa un cap metalic terminat cu un vârf ascuțit. Capul va fi în întregime din metal. El poate avea un vârf întărit din alt aliaj metalic, sudat pe vârful capului, cu condiția ca întreg capul să fie neted (a se vedea Regula 188.4) și uniform pe întreaga sa suprafață.
6. Manșonul de priză, care trebuie să acopere centrul de greutate, nu va depăși diametrul corpului cu mai mult de 8 mm. El poate avea o suprafață antiderapantă regulată, fără nici o ciupitură, creștătură sau tăietură. Manșonul de priză va avea o grosime uniformă.
7. Sulița trebuie să fie cu secțiune circulară de la un capăt la celălalt (a se vedea Nota (i)). Diametrul maxim al corpului va trebui să fie imediat în fața manșonului de priză. Porțiunea centrală a corpului, cuprinzând și pe cea aflată sub manșonul de priză, poate fi cilindrică sau ușor subțiată spre coadă, dar în niciun caz micșorarea diametrului între capul anterior și cel al posterior al manșonului nu trebuie să depășească 0,25 mm. Începând de la manșon, sulița se va micșora gradat în grosime până la vârf și până la coadă. Profilul longitudinal al manșonului de priză, spre vârf și spre coadă va fi rectiliniu sau ușor convex (a se vedea Nota ii)) și el nu va avea nici o deformare bruscă a diametrului suliței, în afară de imediat în spatele capului și a celor două extremități ale manșonului de priză. În partea din spate a capului, reducerea diametrului nu va depăși 2,5 mm și această abatere, în raport cu profilul longitudinal, nu trebuie să continue pe mai mult de 30 mm în spatele capului.

Nota (i): Pe partea unde secțiunea trebuie să fie circulară, este tolerată o diferență maximă de 2%, între diametrul cel mai mare și cel mai mic.

Valoarea mijlocie a celor două diametre, trebuie să corespundă specificațiilor suliiței cu secțiune circulară.

Nota (ii): Forma profilului longitudinal trebuie să poată fi rapid și ușor verificată, folosind o tijă metalică dreaptă de cel puțin 500 mm lungime, două calibre de 0,20 mm și de 1,25 mm grosime. Pentru părțile ușor convexe ale profilului, tija dreaptă va vibra, atunci când va fi în contact strâns cu secțiune scurtă a suliiței. Pentru părțile rectilinii, ținând stins profilul su de tija metalică nu trebuie să fie posibil să se introducă calibrul de 0,2 între suliiță și tijă, în ori ce punct, pe lungimea de contact. Aceasta nu aplica imediat în spatele legăturii capului cu corpul. În acest punct, trebuie să fie imposibil de introdus calibrul de 1,25 mm.

8. Suliița va corespunde următoarelor specificații:

Greutatea minimă admisă la competiții și acceptarea ca record				
	500g	600g	700 g	800 g
Lungimea totala (L0)				
Minim	2000 mm	2200 mm	2300 mm	2600 mm
Maxim	2100 mm	2300 mm	2400 mm	2700 mm
Distanța de la vârful de metal la centrul de greutate (L1)				
Minim	780 mm	800 mm	860 mm	900 mm
Maxim	880 mm	920 mm	1000 mm	1060 mm
Distanța de la coadă la centrul de greutate				
Minim	1120 mm	1280 mm	1300 mm	1540 mm
Maxim	1320 mm	1500 mm	1540 mm	1800 mm
Lungimea vârfului de metal (L3)				
Minim	220 mm	250 mm	250 mm	250 mm
Maxim	270 mm	330 mm	330 mm	330 mm
Mărimea manșonului (L4)				
Minim	135 mm	140 mm	150 mm	150 mm
Maxim	145 mm	150 mm	160 mm	160 mm
Diametrul axului la cel mai îngust punct (în fața manșonului D0)				
Minim	20 mm	20 mm	23 mm	25 mm
Maxim	24 mm	25 mm	28 mm	30 mm

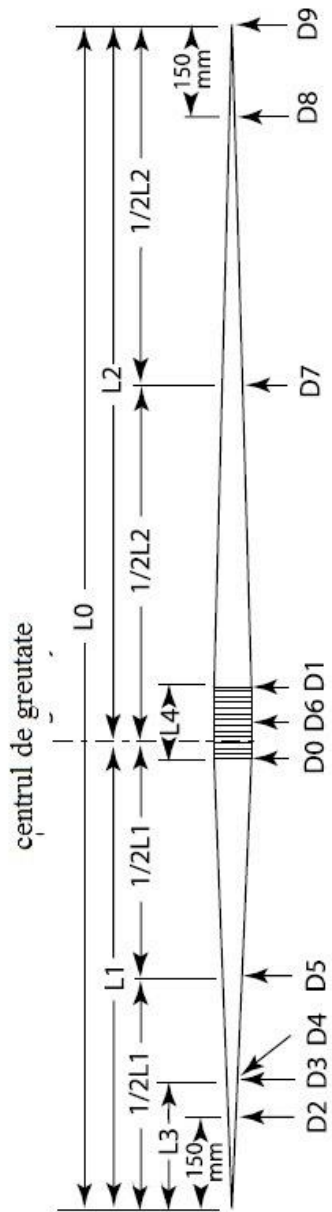
9. Suliița nu va avea nici o parte mobilă sau dispozitiv care, în timpul aruncării, i-ar putea schimba centrul de greutate sau caracteristicile de aruncare.

10. Conicizarea suliiței spre vârful capului metalic trebuie să fie astfel încât unghiul vârfului să nu depășească 40°. Diametrul într-un punct situat la 15 cm de vârf nu trebuie să depășească 80% din

diametrul maxim al corpului. La jumătatea distanței între centrul de greutate și vârful capului metalic, diametrul nu trebuie să depășească 90% din diametrul maxim al corpului.

11. Conicizarea corpului spre coadă trebuie să fie în așa fel încât diametrul într-un punct situat la jumătatea distanței între centrul de greutate și coadă să nu fie mai mic de 90 % din diametrul maxim al corpului. Diametrul, într-un punct situat la 150 mm de coadă, nu trebuie să fie mai mic de 40% din diametrul maxim al corpului. Diametrul corpului, la extremitatea cozii, nu va fi mai mic de 3,5 mm.

Lungime		Diametre			
				Maxim	Minim
L0	Global	D0	În fața manșonului	-	-
L1	Vârf la CG	D1	Înapoia manșonului	-	D0-0.25 mm
1/2L1	Jumătate din L1	D2	150 mm de la vârful	0.8 D0	-
L2	Coadă la CG	D3	Înapoia vârfului	-	-
1/2L2	Jumătate din L2	D4	Imediat după vârful	-	D3-2.5 mm
L3	Vârf	D5	Jumătatea distanței de la vârful la CG	0.9 D0	-
L4	Manșon	D6	După manșon	D0+8mm	-
		D7	Jumătatea distanței de la coada la CG	-	0.9 D0
		D8	150 mm de coada	-	0.4 D0
CG	Centrul de greutate	D9	La coada	-	3.5 mm

varf marit

Echipa de oficiali:

Se recomandă a se folosi diagrama următoare

- Șeful de probă trebuie să supravegheze întreaga probă și să verifice măsurătorile.:
- Doi arbitri) care să verifice dacă aruncarea s-a efectuat corect și care va măsura aruncarea. La unele competiții Șeful de probă preia această atribuție. Trebuie să aibă două steaguri cu care să indice cât mai repede după ce atletul a părăsit cercul, dacă este reușită (steg alb) sau nereușită (steg roșu).
- Un arbitru care va ține ruleta în așa fel încât să treacă prin centrul arcului de cerc. Dacă este folosit un sistem optic de măsură, acest arbitru nu mai este necesar.
- Un arbitru) responsabil cu zona de aterizare și care va indica dacă aruncarea este sau nu validă. Se recomandă să se folosească o formă de semnalizare, alta decât steagurile folosite pentru celelate indicații.
- Doi arbitri ce vor urmări locul exact unde vârful metalic atinge solul. Ei NU sunt răspunzători de validitatea aruncării. Pentru că de multe ori sulița nu se înfinge în pământ, ci doar "alunecă" fără a lăsa nici măcar urmă pe sol, este datoria arbitrilor de a decide foarte rapid locul de aterizare și totodată de a-l marca.
- Un arbitru care va ține prisma sau ruleta la punctul 0.
- Un arbitru care va plasa stegulețe, de-a lungul liniilor de marcare, ce vor indica cea mai bună aruncare a fiecărui atlet. La competițiile majore, pentru a informa publicul, se va pune un semn colorat lângă steag.
- După aterizarea suliței unul sau doi arbitri vor fi responsabili pentru returnarea materialelor. Când se folosește o ruletă arbitrul se va asigura că ruleta este întinsă.
- Un arbitru ce înregistrează (secretară) și anunță atleții.
- Un arbitru responsabil cu tabela.
- Un arbitru responsabil cu ceasul anunțând cât mai au la dispoziție atleții.
- Un arbitru responsabil cu atleții.
- Un arbitru responsabil de sulițele plasate lângă pista de elan.

SECȚIUNEA V – PROBELE COMBINATE

REGULA 200

Probele Combinat

SENIORI ȘI JUNIORI (Pentatlon și decatlon)

1. Pentatlonul cuprinde cinci probe care se desfășoară într-o singură zi, în ordinea următoare: lungime, suliță, 200 m, disc și 1500 m.
2. Decatlonul pentru bărbați cuprinde zece probe, care se desfășoară în două zile consecutive, în ordinea următoare:
 - Prima zi: 100 m, lungime, greutate, înălțime, 400 m.
 - A doua zi: 110 mg, disc, prăjină, suliță, 1500 m.

SENIORARE ȘI JUNIOARE (Heptatlon și decatlon)

3. Heptatlonul cuprinde șapte probe care se desfășoară în două zile consecutive, în ordinea următoare:
 - Prima zi: 100 mg, înălțime, greutate, 200 m.
 - A doua zi: lungime, suliță, 800 m.
4. Decatlonul pentru femei cuprinde zece probe, care se desfășoară în două zile consecutive, în ordinea următoare:
 - Prima zi: 100 m, disc, prăjină, suliță și 400 m.
 - A doua zi: 100 mg, lungime, greutate, înălțime, 1500 m.

CADETE (heptatlon)

5. Heptatlonul cuprinde șapte probe care se desfășoară în două zile consecutive, în ordinea următoare:
 - Prima zi: 100 mg, înălțime, greutate, 200 m;
 - A doua zi: lungime, suliță, 800 m

Generalități:

6. La latitudinea arbitrilor pentru probele combinate, ori de câte ori va fi posibil, va exista interval de cel puțin 30 minute între sfârșitul unei probe și începutul probei următoare. Dacă este posibil, timpul scurs între sfârșitul ultimei probe din prima zi și începutul primei probei a zilei a doua va fi de cel puțin 10 ore.
Perioada minimă de 30 de minute trebuie calculată ca fiind cea reală de timp între sfârșitul ultimei curse sau probe pentru orice atlet din proba precedentă până la începutul primei curse sau încercare din următoarea probă. Este prin urmare, posibil și nu neobișnuit pentru sportivi să meargă direct de la finalul a unei probe la încălzirea pentru următoarea, astfel încât timpul de 30 minute efectiv preluat de mutarea de la un loc la altul și încălzirea. Schimbări în numărul de zile pe care un concurs de probe combinate este realizat nu sunt permise, cu excepția cazurilor speciale (de exemplu, condiții meteorologice excepționale). Astfel de decizii sunt responsabilitatea Delegaților tehnici și/sau arbitri în circumstanțele particulare ale fiecărui caz. Cu toate acestea, dacă, din orice motiv, concursul este organizat pentru perioadă mai lungă decât în conformitate cu regulile 200 sau 223, un record în cadrul acestui concurs (numărul total de puncte) nu pot fi omologat.
7. În fiecare din probele unei competiții de probe combinate, în afară de ultima, seriile și grupele vor fi aranjate de delegatul tehnic (de delegații tehnici) sau de arbitrul pentru probele combinate, după caz, în așa fel încât atleții care au realizat performanțe asemănătoare în fiecare probă individuală în timpul unei perioade predeterminate, să fie așezați în aceeași serie sau grupă. De preferință, cinci atleți sau mai mulți, dar niciodată mai puțin de trei, vor fi așezați în fiecare serie sau grupă. Când acest lucru nu este

realizabil, din cauza orarului probelor, seriile sau grupele pentru proba următoare trebuie să fie compuse, ținând cont, de disponibilitatea atleților după participarea lor la proba precedentă.

În timpul ultimei probe a unei competiții de probe combinate, seriile vor trebui să fie compuse în așa fel încât una dintre ele să regrupeze concurenții cei mai bine plasați după penultima probă.

Delegatul tehnic (delegații tehnici) sau arbitrul de la probele combinate vor avea puterea de a rearanja orice grupă, dacă după părerea lor acest lucru este de dorit.

8. Regulile pentru fiecare probă din competiție vor fi aplicate, cu următoarele excepții:
 - a. în proba de săritură în lungime și în probele de aruncări, fiecare concurent va avea dreptul la numai trei încercări;
 - b. în cazul în care, nu este disponibil un cronometraj complet automat, timpul înregistrat pentru fiecare concurent, va fi luat independent de către trei cronometrori;
 - c. în probele de pistă, un singur start greșit pe cursă va fi permis fără a descalifica niciun sportiv. Orice atlet care fură startul din acel moment va fi descalificat – regula 162.8;
 - d. la sărituri verticale, fiecare ridicare succesivă a ștachetei va fi uniformă pe întreaga durată a concursului – 3 cm la înălțime și 10 cm la prăjină;
9. Într-o probă se va folosi un sigur sistem de cronometraj. Totuși, în vederea unui record, timpii obținuți printr-un sistem de fotofiniș automat se vor aplica dacă asemenea timpi sunt sau nu posibili pentru alți atleți din probă.
10. Orice atlet care ratează să ia startul sau nu face o încercare într-una din probe, nu va mai putea lua parte la probele următoare și se va considera că a abandonat competiția. În consecință, va figura în clasamentul final cu DNF.

Orice atlet care se hotărăște să se retragă dintr-o competiție de probe combinate, trebuie să informeze imediat arbitrul pentru probele combinate despre decizia sa.
11. Punctele atribuite după Tabela de Punctaj a IAAF în vigoare vor fi anunțate separat pentru fiecare probă precum și total cumulat tuturor atleților la încheierea fiecărei probe. Câștigătorul va fi atletul care a obținut cel mai mare număr total de puncte.
12. Dacă doi sau mai mulți atleți au număr egal de puncte atunci va fi declarată egalitate.

Aceleași tabele de punctaj sunt folosite pentru fiecare probă, chiar dacă pentru grupele de vârstă mai mici specificațiile pentru garduri sau materiale de aruncare diferă de cea utilizată pentru competiția de seniori.

Punctajul pentru orice performanță fie într-o probă de pistă fie într-o probă de teren poate fi găsit în tabelul corespunzător. În multe cazuri, timpii sau distanțele nu sunt posibile ori nu sunt indicate în tabel. În astfel de cazuri, punctajul pentru cele mai mici performanțe ar trebui utilizat.

SECȚIUNEA VI – COMPETIȚII DE SALĂ

REGULA 210

Condițiile de aplicare a Regulilor pentru competițiile în aer liber la competițiile de sală

Cu excepțiile menționate în regulile de mai jos din această Secțiune VI precum și cerințele legate de măsurarea vântului, regulile din secțiunile de la I la V privind competițiile în aer liber se vor aplica la competițiile de sală.

REGULA 211

Stadionul acoperit

1. Stadionul trebuie să fie complet închis și acoperit. Iluminatul, încălzitul și ventilația trebuie să fie prevăzute pentru a asigura condiții satisfăcătoare pentru competiții.
2. Arena trebuie să cuprindă o pistă circulară, o pistă dreaptă pentru probele de viteză și de garduri, piste de elan și zona de aterizare pentru probele de sărituri. În plus, pentru aruncarea greutății, va trebui să se prevadă un cerc și un sector de aruncare permanente sau temporare. Toate bazele vor fi în conformitate cu specificațiile Manualului IAAF pentru bazele I de atletism.
3. Toate piste, spațiile de elan și de bătaie vor trebui să fie acoperite ca un material sintetic sau să aibă o suprafață de lemn. Este de preferat prima soluție căci ea permite folosirea pantofilor de alergări prevăzuți cu cuie de 16 mm.

Alte grosimi pot fi prevăzute de conducerea stadionului, care va avertiza atleții de lungimea cuielor acceptată (a se vedea regula 143.4). Competițiile de atletism în sală prevăzute în regulile 1.1 (a), (b), (c) și (f) se vor desfășura doar pe baze care au un certificat valabil de omologare al IAAF. Se recomandă ca atunci când există asemenea baze, competiții prevăzute la regulile 1.1. (d), (e), (g), (h) (i) sau (j) să se desfășoare de asemenea aceste baze.

4. Fundația pe care se așează suprafața sintetică a pistelor, spațiilor de elan și aterizare va fi solidă, de exemplu din beton sau dacă este o construcție suspendată (cum sunt scândurile de lemn sau montate pe șipci), fără secțiuni speciale cu arcuri și în măsura în care din punct de vedere tehnic este posibil, fiecare pistă de elan va trebui să aibă o elasticitate uniformă pe toată lungimea sa. Aceasta va fi controlată pentru zonele de bătaie ale săriturilor înaintea fiecărei competiții.

Nota

i. O „secțiune cu arcuri” este o secțiune special creată și construită pentru a oferi o asistență suplimentară unui concurent.

ii. Manualul IAAF privind bazele de atletism conține specificații mai precise și detaliate pentru planificarea și construcția de stadioane acoperite.

iii. Formulare standard pentru obținerea de certificate și rapoarte de măsurări pentru bazele acoperite de atletism sunt disponibile, la cerere, de la Oficiul IAAF sau pot fi scoase de pe site-ul IAAF.

REGULA 212

Pista în linie dreaptă

1. Înclinarea laterală a pistei nu va să depășească 1/100 și înclinarea în sensul alergării nu va trebui să depășească 1/250 în nici un loc, nici 1/1000 pe lungimea totală.

Culoarele

2. Pista va trebui să aibă minimum 6 culoare și maximum 8, separate și mărginite pe fiecare parte prin linii albe de 5 cm lățime. Culoarele trebuie să aibă toate aceeași lățime de 1,22m +/- 0,01 m cuprinzând linia din dreapta a culoarului.

Notă:

Pentru toate pistele construite înainte de 1 ianuarie 2004, culoarele pot avea o lățime de maximum 1,25m.

Startul și finișul

3. În spatele liniei de start, trebuie să fie un spațiu liber de orice obstacol, de cel puțin 3 metri. După linia de finiș trebuie să fie o zonă liberă de orice obstacol, de cel puțin 10 m și cu aranjamente potrivite după ea, pentru ca un atlet să se poată opri fără risc de rănire.

Notă:

Se recomandă cu tărie ca aceasta zonă de degajare după linia de sosire să fie de 15 m.

REGULA 213

Pista circulară și culoarele

1. Lungimea sa totală trebuie să fie, de preferință, de 200 m. Ea trebuie să aibă două linii drepte paralele orizontale și două turnante care pot fi înălțate și a căror rază trebuie să fie egală. Interiorul pistei va avea, fie o bordură de aproximativ 5 cm înălțime și lățime dintr-un material corespunzător, fie o linie albă de 5 cm lățime. Marginea exterioară a acestei borduri sau linii va constitui interiorul primului culoar. Marginea interioară a liniei sau a bordurii va fi orizontală pe toată lungimea pistei, cu o pantă de 1/1000 cel mult.

Culoarele

2. Pista va trebui să aibă minimum 4 culoare și 6 maximum. Culoarele vor avea aceeași lățime de minimum 0,90 m și de maximum 1,10 m, incluzând linia din dreapta a culoarului. Culoarele vor fi separate prin linii albe de 5 cm lățime.

Înclinarea

3. Unghiul pantelor pe toate culoarele va fi același pe orice secțiune a pistei. Cu scopul de a ușura trecerea de la linia dreaptă uniformă la turnanta ridicată, trecerea se va putea face treptat și orizontal putând continua în linie dreaptă. În plus, va exista o tranziție verticală.

Marcarea marginii interioare

4. În cazul în care marginea interioară a pistei este materializată printr-o linie albă, marcarea ei trebuie să fie făcută suplimentar cu conuri sau cu fanioane. Conurile trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 20 cm. Fanioanele trebuie să aibă dimensiuni de aproximativ 25 cm x 20 cm, o înălțime de cel puțin 45 cm și să fie așezate sub un unghi de 60° în raport cu suprafața pistei. Fanioanele sau conurile trebuie să fie așezate pe pistă, pe linia albă, în așa fel încât baza bățului sau a conului să coincidă cu marginea liniei albe, cea mai aproape de pistă. Conurile sau fanioanele vor fi așezate la distanțe nedepășind 1,50 m în turnante și 10 m în liniile drepte.

Notă:

Pentru toate competițiile în sală controlate de IAAF folosirea unei margini interne este recomandată cu tărie.

REGULA 214

Startul și finișul pe pista ovală

1. Informațiile tehnice privind construirea și marcarea unei piste de 200 m în sală cu turnante înălțate sunt prezentate amănunțit în Manualul IAAF despre bazele de atletism. Principiile de bază care trebuie adoptate sunt date mai jos.

Condițiile de bază

2. Startul și finișul într-o cursă vor fi marcate prin linii albe de 5 cm lățime, formând unghiuri drepte cu liniile culoarelor, pentru părțile drepte și după linia unei raze, pentru părțile curbe ale pistei.
3. Se cere, pe cât posibil, să nu fie decât o linie de sosire pentru toate alergările și că ea să se situeze pe o parte dreaptă a pistei și să fie o porțiune dreaptă cât se poate de lungă înainte de sosire.
4. Condiția esențială pentru toate liniile de start, drepte, cu decalaje, sau curbe, este ca distanța de parcurs, folosind traiectoria autorizată cea mai scurtă, să fie aceeași pentru fiecare atlet.
5. Pe cât posibil, liniile de start (și cele ale spațiilor de schimb pentru alergările de ștafetă) nu se vor situa pe partea cea mai înclinată a turnatei.

Desfășurarea alergărilor

6.
 - a. pentru alergările de 400 m sau mai puțin, fiecare atlet trebuie să aibă un culoar separat la start;
 - b. alergările până la 300 m inclusiv, vor fi alergate în întregime pe culoare. Alergările mai mari de 300 m și mai mici de 800 m vor pleca pe culoare și alergarea se va desfășura pe culoare până la terminarea celei de a doua turnante.
 - c. pentru alergările de 800 m, fiecare atlet va putea să obțină un culoar separat sau va putea folosi o plecare în grupuri, folosind de preferință culoarele 1 și 3. Alergările mai mari de 800 m vor fi alergate fără culoare, începând de la o linie curbă sau cu plecare în grup.

Dacă un atlet nu respectă această regulă, el va fi descalificat.

Linia de rupere trebuie să fie o linie arcuită marcată după fiecare turnantă, de 50 mm pe toate culoarele, altele decât banda 1. Pentru a ajuta sportivii să identifice linia de demarcație, conuri mici, prisme sau alte semne potrivite, de 50 mm x 50 mm și nu mai mare de 0,15 m înălțime, de preferință de diferite culori de la linia de rupere și liniile culoarelor, trebuie plasate pe linii de culoar imediat înainte de intersecția liniilor de culoar și linia de separare.

Nota

i. în timpul competițiilor, altele decât cele prevăzute la regulile 1.1 (a), b, (c) și f), arbitrii pot hotărî să nu se folosească culoarele pentru alergările de 800 m;

ii. pe pistele ce au mai puțin de șase culoare, o plecare în grupe, așa cum este prevăzută în regula 162.9 poate fi folosită pentru a permite participarea a șase concurenți.

Linia de start și linia de finiș pentru o pista de 200 m

7. Linia de start a culoarului 1 se va afla pe linia dreaptă principală. Poziția sa va fi determinată, de manieră ca linia de plecare a culoarului exterior (alergarea de 400 m) se află la un loc unde unghiul pistei, în turnantă, nu trebuie să fie mai mare de 12 grade.

Linia de finiș a tuturor alergărilor disputate pe pista circulară va fi prelungirea liniei de start a culoarului 1, formând un unghi drept cu liniile de culoare.

REGULA 215

Tragerea la sorți a culoarelor

1. Pentru toate probele desfășurate în întregime sau parțial pe culoare împrejurul pistei, cu excepția celei de 800 m, când sunt mai multe tururi, va avea loc o tragere la sorți pentru:
 - a. cele două culoare exterioare, între cei doi cei mai buni atleți sau echipe clasate;
 - b. cele două culoare ce urmează, între a 3-lea și al 4-lea atlet sau echipă;
 - c. culoarele interioare rămase, între ceilalți atleți sau echipe.

Clasamentul de referință va fi determinat după cum urmează:

 - d. pentru primul tur, după lista cu performanțe valabile înregistrate într-o perioadă predeterminată.
 - e. pentru tururile următoare și finală, după procedura indicată în regula 166.3
2. Pentru toate celelalte alergări, culoarele vor fi trase la sorți conform regulilor 166.4 și 166.8.

REGULA 216

Îmbrăcămintea, încălțăminte și numerele de concurs

Partea din fiecare cui care iese din talpă sau din toc, nu trebuie să fie peste 6 mm (sau cum cere comitetul de organizare) respectând regula 143.4

REGULA 217

Alergările de garduri

1. Alergările de garduri se vor desfășura pe distanțe de 50 m sau 60 m pe pista în linie dreaptă.
2. Poziția gardurilor pentru alergări:

	Cadeți	Juniori	Seniori	Cadete	Junioare Senioare
Înălțimea	0.914 m	0.991 m	1.067 m	0.762 m	0.838 m
Distanță	50 m/60 m				
Numărul	4 / 5				
Start până la primul gard	13.72 m			13.00 m	
Distanța dintre garduri	9.14 m			8.5 m	
Ultimul gard până la finish	8.86 m / 9.72 m			11.5 m / 13.00 m	

REGULA 218

Alergările de ștafetă

Desfășurarea alergărilor

1. În proba de 4x200 m primul schimb și prima turnantă a celui de al doilea schimb vor fi alergate pe culoare. La capătul acestei turnante, va fi o linie de 5 cm lățime (linia de părăsire a culoarelor) clar marcată peste toate culoarele pentru a arăta locul unde fiecare atlet poate părăsi culoarul său. Regula 170.7 nu se aplică.
2. În proba de 4x400 m, se va alerga după cum e menționat în regula 214.6(b).
3. În proba de 4x800 m, se va alerga după cum e menționat în regula 214.6(c).
4. Atleții care sunt în așteptare în turul trei și patru din proba de 4x200 m, în tururile doi, trei și patru în proba de 4x400m și în proba de 4x800m, se vor așeza, sub conducerea unui oficial desemnat, în poziție de așteptare în aceeași ordine (de la coardă spre exterior) ca în ordinea colegilor lor de echipă când aceștia intră în ultima turnantă. Din momentul în care atleții care vin au trecut de acest punct, atleții în așteptare își vor păstra ordinea și nu-și vor părăsi pozițiile la începutul zonei de schimbare a ștafetei. Dacă un atlet nu respectă această regulă, echipa sa va fi descalificată.

Notă:

Din cauza îngustimii culoarelor, ștafetele în sală sunt mai pasibile de coliziuni și obstrucții involuntare decât în competițiile de ștafetă în aer liber, pentru aceasta, se recomandă să se lase, de fiecare dată când este posibil, un culoar liber între echipe.

REGULA

Săritura în înălțime

Pista de elan și zona de bătaie

1. Dacă sunt folosite covoare portative, toate condițiile cerute de Reguli privind nivelul zonei de bătaie, trebuie să fie considerate ca definind nivelul părții superioare a covoarelor portative.
2. Un atlet își poate începe alergarea pe panta pistei circulare, cu condiția să respecte regula 182.3, 182.4 și 182.5.

REGULA 220

Săritura cu prăjina

Pista de elan

Un atlet își poate începe alergarea pe panta pistei circulare cu condiția ca ultimii 40 m, să se desfășoare pe pista de elan conform regulilor 183.6 și 183.7

REGULA 221

Săriturile orizontale

Pista de elan

Un atlet își poate începe alergarea pe panta pistei circulare cu condiția ca ultimii 40 m, să se desfășoare pe pista de elan conform regulilor 183.6 și 183.7

REGULA 222

Aruncarea greutății

Sectorul de aruncare a greutății

1. Sectorul de aruncare va fi dintr-un material corespunzător pe care greutatea va lăsa o urmă, dar care va reduce la minimum săritura acesteia.
2. Unde este necesar pentru a proteja spectatori, atleții și oficialii, sectorul de aruncare va fi împrejmuit la extremitatea sa și pe cele două laturi atât cât va fi necesar pentru securitatea celorlalți atleți și a oficialilor cu o barieră de oprire și cu o plasă de protecție de aproximativ 4 m înălțime care să oprească o greutate în zbor sau sărind din sectorul de aruncare.
3. Din cauza spațiului restrâns pe un stadion acoperit, sectorul de aruncare împrejmuit cu bariera de oprire e posibil să nu fie suficient de larg pentru a include un sector complet de $34,92^\circ$.

În acest caz, se vor aplica măsurile următoare:

- a. bariera de oprire situată la extremitatea cea mai îndepărtată trebuie să se afle la cel puțin 50 cm de recordul mondial actual de seniori sau senioare;
- b. liniile de sector de fiecare parte trebuie să fie simetrice în raport cu linia de centru a sectorului de $34,92^\circ$.
- c. liniile de sector pot fi raze ale cercului de aruncare, incluzând un sector complet de $34,92^\circ$, fie paralele între ele și linia centrală a sectorului de $34,92^\circ$. Când liniile sectorului sunt paralele, separația minimă dintre ele va fi de 9 m.

Construcția greutății

4. În funcție de natura sectorului de aruncări (a se vedea regula 221.1), greutatea va fi făcută, fie dintr-un material solid sau dintr-un înveliș metalic, de plastic moale sau cauciuc umplut cu un material corespunzător. Două tipurile de greutate nu pot fi folosite în aceeași competiție.

Greutatea din metal solid sau umplut

Vor trebui respectate prevederile regulilor 188.4 și 188.5 relativ la aruncarea greutății în aer liber.

Greutatea din plastic sau cauciuc umplut

5. Greutatea va fi din plastic sau cauciuc cu o umplutură corespunzătoare, cu scopul de a nu pricinui nicio stricăciune în timpul căderii sale pe pardoseala normală a unei săli de sport. Ea va fi de formă sferică fără niciun fel de asperități și suprafața sa va fi netedă. Pentru a fi considerată netedă, înălțimea medie a suprafeței va fi de $1.6 \mu\text{m}$ (ex. asprime de N7 sau mai puțin)

6. Greutatea va avea următoarele specificații

Greutatea minimă admisă la competiții și acceptarea ca record					
	3,00 kg	4,00 kg	5,00 kg	6,00 kg	7,26 kg
Diametru					
Minim	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Maxim	120 mm	130 mm	135 mm	140 mm	145 mm

Regula 223

Probele combinate

Bărbați (pentatlon)

1. Pentatlonul constă în cinci probe, care vor fi ținute într-o singura zi astfel:

60 mg, lungime, greutate, înălțime, 1000 m.

Bărbați (heptatlon)

2. Heptatlonul constă în șapte probe, care vor fi ținute în doua zile consecutive în următoarea ordine:

Prima zi: 60 m, lungime, greutate, înălțime;

A doua zi: 60 mg , prăjină, 1.000 m;

Femei (pentatlon)

3. Pentatlonul constă în cinci probe, care vor fi ținute într-o singura zi astfel:

60 mg, înălțime , greutate, lungime, 800 m

Curse si grupe

4. Este de preferat ca patru sau mai mulți, dar nicio data mai puțin de trei, atleți să fie plasați în fiecare grupă.

SECȚIUNEA VII - MARȘUL

REGULA 230

Probele de marș

Distanțe

1. Distanțele standard vor fi: în sală 3.000 m, 5.000 m și în aer liber 5.000 m, 10 km, 10.000 m, 20 km, 20.000 m, 50 km,

Definiția marșului athletic

2. Marșul Athletic este o înaintare executată în așa fel ca mărșăluitorul să păstreze un contact cu solul fără să survină nici o pierdere vizibilă (pentru ochiul omenesc) a contactului. Piciorul din față trebuie să fie întins (cu alte cuvinte genunchiul nu trebuie să fie îndoit) începând cu momentul primului contact cu solul până când ajunge în poziție verticală.

Arbitrajul

3.
 - a. arbitrii de marș desemnați vor alege un judecător șef dacă acesta nu a fost numit mai înainte;
 - b. toți arbitrii vor opera independent și arbitrajul lor se va baza pe observații vizuale;
 - c. în competițiile prevăzute de regula 1.1 a), toți judecătorii vor fi judecători internaționali de marș. În competițiile prevăzute de regula 1.1 b), c), e) ii), f), g) și j) al I.A.A.F., toți judecătorii vor fi judecători de marș continentali sau judecători internaționali de marș;
 - d. în probele de marș pe șosea, trebuie să existe minimum șase și maximum nouă judecători, inclusiv judecătorul șef;
 - e. pentru probele de pistă, trebuie să avem normal șase judecători, inclusiv judecătorul șef.
 - f. la competițiile prevăzute la regula 1.1 a), poate oficia numai un singur judecător dintr-o țară.

Judecătorul șef

4.
 - a. în competițiile disputate după regulile 1.1 a), b), c), d) și f), judecătorul șef, are puterea de a descalifica un atlet, în interiorul stadionului, când proba se termină în stadion, sau pe ultimii 100 m ai probei, când ea nu are loc numai pe stadion sau pe șosea, când, după felul lui/ei de înaintare, încalcă evident regula 230.1, indiferent de numărul de cartonașe roșii pe care judecătorul șef le-a primit pentru acest atlet. Un atlet descalificat de către judecătorul șef, în aceste circumstanțe, va avea dreptul de a termina cursa;
 - b. judecătorul șef va acționa în calitate de oficial supervisor competiția și va acționa în calitate de judecător doar în situația specială prevăzută în regula 230.3 a) în competițiile prevăzute de regulile 1.1 a), b), c), d) și f). În competițiile conform regulii 1.1 a), b), c) și f) vor fi desemnați maximum doi asistenți ai judecătorului șef. Asistentul (asistenții) judecătorului șef vor ajuta numai la notificarea descalificărilor și nu vor acționa în calitate de judecători de marș;
 - c. în toate competițiile organizate conform regulilor 1 a), b), c) și f), un oficial responsabil cu tabla de afișaj și un cronometror al judecătorului șef vor trebui desemnați.

Atenționarea

5. Atletii vor fi atenționați atunci când prin felul lor de înaintare ei riscă să încalce regula 230.1, printr-o plăcuță galbenă, marcată pe fiecare parte cu simbolul neregularității. Unui atlet nu i se poate da o a doua atenționare de către același judecător pentru aceeași încălcare. Judecătorul care a atenționat un atlet trebuie să informeze judecătorul șef după competiție.

Cartonașul roșu

6. Când un judecător consideră că un atlet încalcă regula 230.1, pierzând în mod vizibil contactul cu solul, sau îndoind genunchiul în timpul oricărei părți a competiției, va trimite un cartonaș roșu judecătorului șef.

Descalificarea

7.

- a. cu excepția regulii 230.7, când trei cartonașe roșii, de la trei arbitri diferiți, au fost prezentate judecătorului șef cu privire la același atlet, atletul va fi descalificat și va fi informat despre această descalificare de către judecătorul șef sau de un asistent al judecătorului șef, care îi va arăta o paletă roșie. Absența notificării nu va antrena recalificarea unui atlet descalificat;
- b. în toate competițiile, fie controlate direct de IAAF, fie că sunt pe baza unui permis al IAAF, în niciun caz cartonașele roșii de la doi judecători având aceeași cetățenie nu vor avea putere de descalificare;
- c. un sistem "pit-line" va fi folosit acolo unde Regulamentul și Organizatorul prevăd acest lucru. Astfel sportivul va intra în această zonă (pit-line) pentru durata de timp stabilită de regulament, atunci când a acumulat 3 cartonașe roșii și Judecătorul șef (sau o persoană delegată) îi va indica acest lucru.

5.000 m / 5 km 0,5 min

10.000 m/10 km 1 min

20.000 m/20 km 2 min

30.000 m/30 km 3 min

40.000 m/40 km 4 min

50.000 m/50 km 5 min

Dacă după aceasta, atletul primește încă un cartonaș roșu de la un alt arbitru decât dintre cei care au dat primele cartonașe, atunci sportivul va fi descalificat. Dacă un sportiv refuză să intre în pit-line sau nu stă cât îi este indicat, atunci va fi descalificat de către judecătorul șef.

- d. în probele pe pistă, un atlet care este descalificat trebuie să părăsească imediat pista și în probele de șosea, el trebuie imediat ce a fost descalificat să-și scoată numerele distinctive și să părăsească traseul. Orice atlet descalificat care nu părăsește traseul sau pista, conform descalificării sub regula 230.7, sau nu va rămâne cât îi este indicat în zona de pit-line, va fi pasibil de o sancțiune disciplinară suplimentară conform regulilor și 145.2;
- e. unul sau mai multe panouri de afișaj trebuie așezate pe traie și aproape de sosire pentru a ține atleții informați de numărul de cartonașe roșii care au fost trimise judecătorului șef, pentru fiecare atlet. Simbolul fiecărei nereguli va trebui să figureze de asemenea pe tabloul de afișaj;
- f. pentru toate competițiile prevăzute în regula 1.1a), judecătorii trebuie să folosească sisteme informatice portabile pentru a comunica toate cartonașele roșii secretarului și la panoul/panourile de afișaj. În competițiile unde nu se folosește un astfel de sistem, judecătorul șef, după terminarea probei, va anunța toate descalificările.

Startul

8. Startula în probă va fi dat printr-un foc de pistol. Vor fi folosite comenzile și procedurile pentru probele de peste 400 m (regula 162.3). Pentru probele ce cuprind un număr mare de atleți, trebuie să fie dat un avertisment cu cinci minute înainte de start și avertismente suplimentare în caz necesar. La comanda „pe locuri” starterul se va asigura ca niciun altet nu atinge cu piciorul (sau alta parte a corpului) linia de start, si abia dupa aceasta va da startul.

Securitatea

9. Comitetul Organizator al probelor de marș trebuie să asigure securitatea concurenților și a oficialilor. Pentru competițiile organizate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f), Comitetul de organizare va trebui să

Băuturile/bureții și posturile de reîmprospătare

10.

- a. apa și alte răcoritoare potrivite vor fi disponibile la start și la sosire, în toate cursele;
- b. pentru toate probele până la 10 km inclusiv, vor fi dispuse posturi de răcoritoare/bureți la intervale potrivite, dacă condițiile meteorologice le justifică;
- c. pentru toate probele mai mari de 10 km, vor fi dispuse posturi de reîmprospătare la fiecare tur. În plus, posturi de băut/spălat numai pentru apă vor fi așezate la aproximativ jumătatea drumului între posturile de împrospătare sau mai dese, dacă condițiile meteorologice le justifică;
- d. răcoritoarele, care pot fi procurate de către Comitetul de organizare sau de către atleți vor fi disponibile la posturile de reîmprospătare astfel, ca să fie ușor accesibile concurenților cu ușurință sau pentru a fi puse în mâinile atleților de persoane autorizate. Răcoritoarele aduse de sportivi sau reprezentanții acestora vor fi sub observația unui oficial din momentul predării de către aceștia. Oficialii aceștia se vor asigura că respectivele răcoritoare nu vor fi în niciun fel compromise;
- e. aceste persoane autorizate (să ofere răcoritoarele) nu vor avea voie să intre pe traseu sau să obstrucționeze vreun atlet. Vor avea voie să înmâneze răcoritoarele doar din spatele mesei sau la nu mai mult de un metru în lateralul mesei, dar în niciun caz din fața mesei;
- f. pentru competițiile organizate conform regulii 1.1 a), b), c) și f) cel mult doi oficiali din fiecare țară se pot așeza în același timp în spatele meselor de reîmprospătare. Când un concurent ia apa, un oficial nu poate alerga alături de el, în nici o circumstanță;
- g. un atlet poate căra cu el apă în mână sau atasată de corp, cu condiția ca să o fi avut de la start sau să o fi luat de la un punct oficial;
- h. un atlet care primește răcoritoare sau apă din alt loc decât cel oficial, exceptând cazurile medicale sau sub supravegherea unui oficial, va primi o atenționare sub forma unui cartonaș galben (altul decât cel pentru genunchi îndoit sau pierdere de contact). La a doua abatere va primi cartonaș roșu și va fi descalificat;

Notă;

Un atlet poate primi sau oferi apă de la sau unui alt atlet, bureți sau răcoritoare dacă a fost cărată de la start sau primită de la un stand oficial. Totuși dacă se realizează un ajutor continu pentru un atlet (sau mai mulți) se va considera asistență nepermisă și va fi avertizat sau chiar descalificat.

Cursele pe șosea

11

- a. circuitul nu va fi mai scurt de 1 km și nici mai mare de 2 km. Pentru probele a cărui start și sosire se desfășoară pe stadion, circuitul trebuie să se situeze, cât mai aproape posibil de stadion;
- b. probele pe șosea, vor fi măsurate conform regulii 240.3;

Desfășurarea probei

12. un atlet poate părăsi traseul sau pista, cu autorizația și sub supravegherea unui oficial, având grijă ca, în felul acesta, el să nu reducă distanța care trebuie parcursă;
13. dacă arbitrul primește raportul unui judecător sau al unui comisar sau în alt mod în sensul că un atlet a părăsit traseul marcat, reducând astfel distanța de parcurs, atletul va fi descalificat.

SECȚIUNEA VIII - ALERGĂRILE PE ȘOSEA

REGULA 240

Alergările pe Șosea

1. Distanțele standard pentru bărbați și femei vor fi: 10 km, 15 km, 20 km, semimaraton, 25 km, 30 km, maraton (42,195m), 100 km și ștafete pe șosea.

Notă:

i) se recomandă ca proba de ștafetă pe șosea să fie alergată pe distanța maratonului, ideal pe un traseu de bucle de 5 km, cu etape de 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km, 7,195 km. Pentru o Ștafetă pe șosea juniori distanța recomandată este de semimaraton cu etape de 5 km, 5 km, 5 km, 6,098 km;

ii) se recomandă ca alergările pe șosea să fie organizate în timpul lunilor aprilie sau mai, sau din septembrie până în decembrie inclusiv, pentru a evita condițiile atmosferice nefavorabile.

Traseul

2. Alergările trebuie să fie disputate pe drumuri construite. Totuși, când circulația sau alte motive de acest gen împiedică, traseul, marcat cum se cuvine, poate folosi o pistă de biciclete sau o alee pentru pietoni, în lungul drumului, dar nu trebuie să treacă pe terenuri afânate, de felul acostamentelor gazonate sau asemănătoare. Startul și sosirea, pot avea loc pe un stadion.

Notă

(i) se recomandă ca pentru alergările pe șosea organizate pe distanțe standard, punctele de start și sosire, măsurate de-a lungul liniei drepte care teoretic le leagă, să nu fie îndepărtate unul de celălalt cu mai mult de 50% din distanța de alergare;

(ii) se acceptă ca startul, finișul sau porțiuni de traseu să fie pe iarbă sau alte suprafețe neasfaltate.

3. Lungimea traseului ca fi măsurată de-a lungul rutei cele mai scurte posibil pe care un sportiv ar putea alerga. Lungimea traseului nu trebuie să fie mai mică decât distanța oficială a probei. În toate competițiile prevăzute de regula 1.1a) și când este posibil b), c) și f), linia de măsurare va fi marcată de-a lungul traseului, printr-o culoare distinctă, care nu poate fi confundată cu alte marcaje.

La competițiile prevăzute de regulile 1.1 a), b), c) și f), incertitudinea măsurării nu trebuie să depășească 0,1% (de exemplu 42 m pentru maraton) și lungimea traseului va trebui să fie certificată în prealabil de un expert în măsurători aprobat de IAAF.

Nota

i) pentru măsurători, se va folosi “metoda bicicletei calibrate”;

ii) cu scopul de a evita ca un traseu să se dovedească prea scurt după o remăsurare ulterioară, se recomandă a se recurge la un factor preventiv, după măsurarea traseului. Pentru măsurători cu bicicleta, acest factor, trebuie să fie de 0,1%, ceea ce înseamnă că fiecare kilometru din traseu va avea o “lungime măsurată” de 1001 m;

iii) dacă s-a prevăzut că în ziua competiției, traseul va fi stabilit cu ajutorul unui echipament nepermanent, cum sunt conuri, obstacole, etc, poziționarea lor trebuie să fie hotărâtă cel mai târziu în momentul măsurătorii, iar documentația referitoare la aceste hotărâri trebuie să fie cuprinse în raportul de măsurare;

iv) se recomandă ca, pentru alergările pe șosea organizate pe distanțe standard, denivelarea între start și sosire să nu depășească 1/1000, ceea ce înseamnă un metru pe kilometru;

v) certificatul de măsurare a traseului este valabil pentru cinci ani, după care traseul va fi remăsurat, chiar dacă nu au intervenit modificări evidente în acesta.

4. Distanțele în kilometri în lungul traseului vor fi indicați cu claritate tuturor atleților.

5. Pentru ștafetele pe șosea, vor fi trase linii de 5 cm lățime traversând traseul, pentru a arăta distanțele fiecărui schimb și linia mediană. Linii asemănătoare vor fi trasate cu 10 m înainte și 10 m după linia mediană, pentru a arăta spațiul de schimb. Toată procedura de schimb trebuie să fie realizată în această zonă.

Startul

6. Startul în alergări va fi dat printr-un foc de pistol și vor fi folosite comenzile și procedura pentru probele de peste 400m (regula 162.3). Pentru alergările care cuprind un număr mare de atleți, va trebui dat un avertisment cu cinci minute înainte de plecare, și avertismente suplimentare dacă este cazul. La comanda „pe locuri” starterul se va asigura că niciun altet nu atinge cu piciorul (sau altă parte a corpului) linia de start, și abia după aceasta va da startul.

Securitatea

7. Comitetele organizatoare ale alergărilor pe șosea trebuie să asigure siguranța concurenților și a oficialilor. În cazul competițiilor organizate conform regulilor 1.1 a), b), c) și f), comitetul de organizare va trebui să se asigure că șoselele folosite pentru competiție sunt închise circulației motorizate în toate direcțiile.

Băuturile/bureții și posturile de reîmprospătare

- a. apa și alte răcoritoare corespunzătoare vor fi disponibile la plecarea și sosirea tuturor alergărilor;
b. pentru toate alergările apă va fi disponibilă la intervale de aproximativ 5 km. La cursele mai mari de 10 km răcoritoare, altele decât apă vor fi disponibile la aceste puncte;

Notă:

- i) când o justifică condițiile atmosferice sau starea fizică a majorității concurenților, posturi de răcoritoare și cu bureți vor fi instalate la intervale convenabile;*
ii) când o justifică condițiile atmosferice stații de vapori de apă vor fi instalate.
- c. răcoritoare pot fi băuturi energizante, suplimente energetice, mâncare, sau altele decât apă;
d. răcoritoare care pot fi procurate fie de către comitetul de organizare fie de către atleți. Răcoritoare aduse de atleți vor fi ținute sub supravegherea oficialilor desemnați de comitetul de organizare din momentul în care sunt depuse de atleți sau de reprezentanții lor;
e. organizatorul va delimita spațiul în care sportivii vor putea primi apă sau răcoritoare. Va trebui să fie pe linia traseului măsurat. Apa sau răcoritoare trebuie să fie ușor accesibile sau vor exista persoane autorizate pentru a le înmâna personal. Persoanele autorizate pentru a înmâna răcoritoare nu pot intra pe traseu sau să obstrucționeze sportivii;
f. pentru competițiile organizate conform regulii 1.1 a), b), c) și f) cel mult doi oficiali din fiecare țară se pot așeza în același timp în spatele meselor de reîmprospătare. Când un concurent ia răcoritoare, un oficial nu poate alerga alături de el, în nici o circumstanță;
g. un atlet poate căra cu el apă în mână sau atasată de corp, cu condiția ca să o fi avut de la start sau să o fi luat de la un punct oficial;
h. un atlet care primește răcoritoare sau apă din alt loc decât cel oficial, exceptând cazurile medicale sau sub supravegherea unui oficial, va primi o atenționare.

Notă:

- i) un atlet poate primi sau oferi apă de la sau unui alt atlet, bureți sau răcoritoare dacă a fost cărată de la start sau primită de la un stand oficial. Totuși dacă se realizează un ajutor continu pentru un altet (sau mai mulți) se va considera asistență nepermisă și va fi avertizat sau chiar descalificat.*

Desfășurarea cursei

8. Un atlet poate părăsi traseul sau pista, cu autorizația și sub supravegherea unui oficial, având grijă ca, în felul acesta, el să nu reducă distanța care trebuie parcursă.
9. Dacă arbitrul acceptă raportul unui judecător sau al unui comisar sau în alt mod în sensul că un atlet a părăsit traseul marcat, reducând astfel distanța de parcurs, atletul va fi descalificat.

SECȚIUNEA IX – CROSUL ȘI ALERGAREA MONTANĂ

REGULA 250

Probele de cros

Distanțe

1. La campionatele IAAF de cross country distanțele vor fi de aproximativ acestea:

Masculin	10km	Feminin	10km
Seniori	8km	Senioare	6km
Juniori	6km	junioare	4km

Traseul

2. a. traseul va fi trasat, în teren deschis sau cu arbori, dacă este posibil acoperit cu iarbă, cu obstacole naturale, care pot fi folosite de către trasatorul traseului în scopul de a propune o alergare disputată și interesantă;
- b. terenul va fi destul de larg pentru a cuprinde nu numai traseul dar și toate instalațiile necesare.
3. Pentru campionatele și probele internaționale și dacă este posibil și pentru alte competiții:
- a. va fi trasat un traseu în buclă, care va măsura între 1.750 m și 2.000.m. Dacă este necesar, va fi adăugată o mica buclă, cu scopul de a ajusta traseul cu distanțe pentru diferite probe, în care caz mica buclă va fi parcursă la începutul competiției. Se recomandă ca fiecare buclă lungă să permită un urcuș total de minimum 10 m;
- b. pe cât posibil, vor trebui folosite obstacole naturale existente. Totuși, se vor evita obstacolele foarte înalte, gropile adânci, toate urcușurile și coborâșurile periculoase, buruienile groase și în general, orice obstacol care ar constitui dificultate prea mare față de scopul competiției. Este preferabil să se evite obstacolele artificiale, dar, dacă nu pot fi evitate, ele vor trebui să semene cu obstacolele naturale prezente în împrejurimi. În alergările cu un număr mare de atleți, trecerile înguste sau alte obstacole susceptibile le de a jena pe alergători în înaintarea lor, trebuie evitate în cursul primilor 1.500 m.
- c. traversare de străzi sau orice alte îmbrăcămînți pietruite, vor trebui evitate sau cel puțin reduse la minimum. Când această condiție nu este posibilă în unul sau mai multe locuri pe traseu, aceste suprafețe vor fi acoperite cu iarbă, pământ sau covor de cauciuc;
- d. cu excepția zonelor de start și de finish, traseul nu va cuprinde alte linii drepte lungi. Un traseu “natural” ușor ondulat cu viraje largi și linii drepte scurte, este cel mai favorabil.
4. a. traseul trebuie marcat clar printr-o panglică pe ambele laturi. Se recomandă să se instaleze pe o latură a traseului un culoar de 1 m lățime, bine protejat de exterior prin bariere, pentru a fi folosit numai de oficialii de la organizare și de ziariști (obligatoriu pentru probe de campionat). Locurile cruciale vor fi bine securizate prin bariere, în particular, zona de start (inclusiv zona de încălzire și țarcul) și cea de sosire (inclusiv zona mixtă). Numai persoanele acreditate vor avea acces în aceste zone;
- b. spectatorii nu vor fi autorizați să traverseze traseul decât în primele stagii ale alergării, prin puncte de trecere bine organizate, supravegheate;
- c. exceptând zonele de start și de sosire, se recomandă ca traseul să aibă 5 m lățime, inclusiv în zonele cu obstacole.
5. Pentru stafetele de cross country, linii de 5 cm la distanțe de 20 m vor fi trasate pentru a marca zona de schimb. Aceste zone vor fi supravegheate de oficiali iar schimburile vor trebui făcute în interiorul acestora.

Startul

6. Startul în alergare va fi dat printr-un foc de pistol și vor fi folosite comenzile și procedurile pentru probele mai lungi de 400 m (regula 162.2.b). Va fi dat un avertisment cu 5 minute, cu 3 minute și cu un minut înaintea startului.

Vor fi folosite boxe de plecare și membrii fiecărei echipe vor fi aliniați unii în spatele altora în momentul startului în alergare. La comanda „pe locuri” starterul se va asigura ca niciun altet nu atinge cu piciorul (sau alta parte a corpului) linia de start, și abia după aceasta va da startul.

Siguranța

7. Organizatorul este responsabil pentru siguranța sportivilor și oficialilor.

Băuturile/bureții și posturile de împrospătare

8. Apă și alte răcoritoare vor fi disponibile la startul și finișul tuturor alergărilor. Pentru toate probele, vor fi disponibile posturi de răcoritoare/bureți la fiecare tur, dacă o justifică condițiile meteorologice.

Notă:

Unde condițiile impun, apa și bureții pot fi plasate la intervale mai dese.

Desfășurarea alergărilor

9. Dacă arbitrul a raportat unui judecător sau comisar sau în alt mod că un atlet a părăsit traseul reducând distanța care trebuie acoperită, atletul va fi descalificat.

REGULA 251

Alergări pe Munte

Tipuri de curse de munte

1.
 - a. majoritatea curselor de alergare montană au un start de masă unde toți atleții iau startul împreună sau separați pe sexe sau categorii de vârstă;
 - b. pentru ștafetele de alergare montană, compoziția, traseul și distanțele pot varia destul de mult în funcție de condițiile naturale;
 - c. cursele cu starturi individuale la intervale variate se consideră probă de timp. Rezultatele sunt în ordinea timpilor individuali.

Traseul

2. a. alergările pe munte au loc în zone care sunt în principal în afara drumurilor și care comportă numeroase urcușuri astfel fiind acceptate macadamurile;
- b. fiecare traseu este specific datorită condițiilor naturale. Potecile existente deja sunt de preferat pentru a fi folosite. Organizatorii trebuie să protejeze, evitând să facă modificări ale mediului natural.
- c. distanțele variază de la 1 km până la distanța maratonului.
- d. profilul traseului poate prevedea urcușuri (curse predominant în urcare) sau urcușuri-coborâșuri (pentru curse cu urcușuri-coborâșuri și start-finiș la același nivel).
- e. înclinația poate fi de minim 5%(50 m/km) și maxim 20%(200 m/km). Ideal ar fi elevația de 100 m/km;
- f. traseul trebuie marcat și să includă indicatoare de distanță la fiecare km.

Startul

3. Startul în alergarea montană va fi dat printr-un foc de pistol și vor fi folosite comenzile și procedurile pentru probele mai lungi de 400 m (regula 162.2.b). Va fi dat un avertisment cu 5 minute, cu 3 minute și cu un minut înaintea startului.

Siguranța

4. Organizatorul este responsabil pentru siguranța sportivilor și oficialilor. Trebuie luate în calcul condițiile specifice de altitudine și condițiile meteo.

Băuturile/bureții și posturile de împrospătare

5. Apă și alte răcoritoare vor fi disponibile la startul și finišul tuturor alergărilor. Pentru toate probele, vor fi disponibile posturi de răcoritoare/bureți la fiecare tur, dacă o justifică condițiile meteorologice.

Desfășurarea alergărilor

6. Dacă arbitrul a raportat unui judecător sau comisar sau în alt mod că un atlet a părăsit traseul reducând distanța care trebuie acoperită, atletul va fi descalificat.

REGULA 252

Probele de Trial

Traseul

1. a. cursele de trial se pot desfășura pe o varietate de terenuri (inclusiv trasee prin deșert, pădure, poteci, etc), în mediul natural (munți, păduri, câmpii) pe teren off-road;
- b. pot fi porțiuni de macadam sau ciment, dar trebuie să fie limitate și să nu depășească 20% din distanța totală a traseului. Nu există limitare de timp, distanță, diferențe de altitudine;
- c. organizatorul va trebui ca înainte de cursă să anunțe distanța și diferența de nivel. Totodată va realiza o hartă cu traseul și informațiile tehnice cu privire la dificultățile tehnice ale traseului;
- d. traseul trebuie să fie marcat astfel încât sportivul să primească suficiente informații să îl termine fără a devia de la traseu.

Echipamentul

2. a. alergarea de trial nu presupune echipament specific
- b. totuși Organizatorul poate impune sau recomanda echipament de siguranță atunci când există zone ce ar putea duce la accidentarea sportivilor sau în caz de accidentare să poată solicita ajutorul;
- c. minimul de echipament pe care ar trebui să îl dețină un sportiv, ar trebui să conțină o pătură de supraviețuire, un fluier, apă și mâncare;
- d. dacă este specific permis de către Organizator, atleții pot folosi bețe de terkking (cățărare).

Startul

3. Startul în alergare va fi dat printr-un foc de pistol și vor fi folosite comenzile și procedurile pentru probele mai lungi de 400 m (regula 162.2.b). Va fi dat un avertisment cu 5 minute, cu 3 minute și cu un minut înaintea startului.

Siguranța

4. Organizatorul este responsabil pentru siguranța sportivilor și a oficialilor și trebuie să asigure un plan de asistență în cazul în care un sportiv sau altă persoană ar avea nevoie.

Stațiile de asistență

5. Fiecare atlet va trebui să fie autonom în ceea ce privește îmbrăcămintea, apa și mâncarea, între punctele de asistență. Stațiile de asistență trebuie să aibă suficient spațiu pentru a asigura nevoile fiecărui sportiv dar și să asigure siguranța acestuia.

Cursa

6. Dacă judecătorul consideră, după ce primește un raport de la un arbitru de traseu, că un sportiv a părăsit traseul, astfel scurtându-l, atunci îl va descalifica pe respectivul sportiv.
7. Asistența va fi acordată doar în punctele de asistență.
8. Organizatorul va publica regulile specifice pentru anumite circumstanțe ce pot duce la penalizarea sau descalificarea unui atlet